

MILJØSTYRELSEN
Haraldsgade 53
2100 København Ø

06-07-2017

Høringssvar til udkast til ændring af bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg

Aalborg Kommune har den 24. maj 2017 modtaget en høring vedr. udkast til ændring af bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Aalborg Kommune har konstateret, at der er tale om en gennemgribende ændring af den nuværende drikkevandsbekendtgørelse og har som følge heraf en række kommentarer, som er vedlagt.

Venlig hilsen

Kristine Lohmann Pedersen
Civilingeniør

9931 9477

VandMiljø, MEF

Miljø- og Energiforvaltningen
Stigsborg Brygge 5
9400 Nørresundby
9931 2050
www.aalborg.dk

Sagsnr.:
2015-032196
Dok.nr.:
2015-032196-17
Init.: KLO
EAN nr.: 5798003742977

Abningstider:
Mandag - onsdag
09.00 - 15.00
Torsdag
09.00 - 17.00
Fredag
09.00 - 14.00

Har du fået dette brev digitalt kan du svare ved at bruge "besvar"-knappen i Digital Post/eBoks. Du kan altid kontakte Aalborg Kommune sikkert på aalborg.dk eller via Digital Post på borger.dk. Har du brug for hjælp til Digital Post kan du ringe til Den Digitale Hotline på 7020 0000

Bemærkninger fra Aalborg Kommune til Høring af udkast til ændring af bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, 21-06-2017.

Ændring i bekendtgørelsen	Konsekvens?
<p>Høringsbrev:</p> <p>ifølge høringsbrevet fra Miljøstyrelsen er der tale om en forenkling af drikkevandsbekendtgørelse.</p>	<p>Aalborg Kommune har konstateret, at der er tale om en gennemgribende ændring af den nuværende drikkevandsbekendtgørelse. Aalborg Kommune deler ikke opfattelsen af, at der er tale om en forenkling af drikkevandsbekendtgørelsen, idet der bl.a. er lagt op til, at kontrolprogrammer bliver mere omfattende og skal tilrettelægges meget mere individuelt for det enkelte vandforsyningsanlæg.</p>
<p>I høringsbrevet skriver Miljø- og Fødevareministeriet "Derudover er drikkevandskravene for bly, cadmium og arsen skærpet i forhold til EU'S krav. Dette svarer til gældende beskyttelsesniveau i Danmark."</p>	<p>Dette stemmer ikke overens med, at vandkvalitetskravet i høringsudkastet er skærpet hos forbrugerne fra 10 til 5 µg/l?</p> <p>Kravet til arsen er skærpet med 100% hos forbrugerne, hvor der før måtte være 10 µg/l ved en prøve udtaget som en straksprøve ved forbrugerens taphane. I høringsudkastet må der kun være 5 µg/l hos forbrugerne, hvor prøven er udtaget som en straksprøve?</p>
<p>Grænseværdier fra nuværende bekendtgørelse for de parametre, som er udgået af den obligatoriske kontrol, skal fortsat fungere som vejledende.</p>	<p>Det bør fremgå af den ny bekendtgørelse at de "gamle" grænseværdier fortsat er vejledende. De "gamle" grænseværdier bør som minimum fremgå i en vejledning.</p>
<p>Kapitel 1 Anvendelses område</p> <p>Definition af hvilke vandforsyningsanlæg der skal overholde kvalitetskrav i drikkevandsbekendtgørelsen er ændret. Kvalitetskrav skal være opfyldt for vand fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mere end 10 m³ pr. dag (§ 1 stk. 1).</p>	<p>Aalborg Kommune har 10 almene vandværker, der leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag.</p> <p>Essendrup, Klæstrup, Kyø, Lundby, Pandum Østre, Sigsgaard Mark, Skørbæk, Skørbæk Hede, St. Astrup og Øxedal – dvs. 10 almene vandværker (mere end 10 forbrugere pr. vandværk).</p> <p>Ændringen betyder, at der ikke længere er krav om, at de nævnte almene vandværker skal kontrollere vandet. Er det hensigten?</p> <p>Vandværkerne indberetter deres årlige indvinding i m³. Det vil derfor give mere mening, hvis kontrolprogrammerne udarbejdes efter den årlige</p>

<p>§ 1, stk. 1, nr. 1) Bekendtgørelsen fastsætter de kvalitetskrav, som skal være opfyldt for vand til husholdningsbrug, til fødevarer virkninger og til virksomheder, der fremstiller lægemidler eller andre produkter, hvortil der stilles særlige sundhedsmæssige krav til vandforsyningen, fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer 10 m³ vand pr. dag eller derover, og fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og hvor vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.</p>	<p>indvinding i stedet for at skulle omregne den årlige indvinding til en indvinding pr. dag. Omregningen er en ekstra arbejdsgang, og vi kan ikke længere direkte aflæse kontrolhyppigheder i tabel 1 i bilag 4.</p> <p>Hvad menes med kommerciel aktivitet? Hører følgende under kommerciel aktivitet:</p> <ul style="list-style-type: none"> - udlejningsejendomme med egen vandforsyning - mælkeleverandører - dagplejere og/eller daginstitutioner - ikke-almment vandværk med 3-9 forbrugere? <p>I den nuværende bekendtgørelse er det: restaurationer, campingpladser, hoteller o.l.). Der er behov for en definition af hvad kommercielle formål er.</p> <p>Kommunen opdager ikke hvis et mindre vandværk leverer vand (der ikke analyseres, fordi vandværket leverer under 10 m³ pr. dag) til en ejendom, der bliver lejet ud. Så derfor har kommunen ikke mulighed for at orientere disse forbrugere.</p> <p>Offentlig aktivitet. Er det fx også forsamlingshuse, spejderhytter, rideskoler eller øvrige fritidsanlæg? Hvad med virksomheder, der ikke producerer fødevarer eller medicin m.v. men har ansatte?</p>
<p>...Det skal tilstræbes at vandkvaliteten er bedst mulig... (§ 1 stk. 2)</p>	<p>Upræcis angivelse, hvordan skal kommunerne administrere dette?</p>
<p>Kapitel 2 Kvalitetskrav til vand fra vandforsyningsanlæg</p> <p>Fremadrettet er der kun vandkvalitetskrav ved forbrugers taphane.</p> <p>Flytning af vandforsynings primære kontrolsted til forbrugers taphane. Prøveudtagningssteder ændres, så kontrollen af vandet fremover kun foretages hos forbrugere (og ikke længere afgang vandværk) – dvs. inden for en bygning eller en virksomhed fra vandhaner, der sædvanligvis anvendes til drikkevand (§ 3).</p>	<p>Idet prøver skal udtages ved forbrugers taphane (taphanep prøver/"straksprøver"), hvor vandet i modsætning til ledningsnetprøver ikke skal løbe i længere tid før prøvetagning, kan man forvente flere bakteriologiske overskridelser, idet der måles på vand, der har stået i rørene i længere tid. Vi kan komme til at ulejle mange mennesker med kogeanbefalinger i et større omfang end med den nuværende prøvetagningsmetode. Dette vil medføre et øget tidsforbrug</p>

	<p>til et øget antal kageanbefalinger til vandværkerne.</p> <p>Vandværkerne risikerer, at foretage mange ekstra analyser for at dokumentere, at det leverede vand overholder kvalitetskravene, hvis prøver hos forbrugerne ikke overholder grænseværdierne (fx for bakterier pga. lavt vandforbrug, stor rørdimension, uhensigtsmæssig placering af drikkevandsrør op ad varmtvandsrør m.v.)</p> <p>Vandværkerne/kommunerne får ikke samme status på vand fra afgang vandværk (da der ikke længere er krav om analyse) i forhold til, om filtre til fjernelse af jern og mangan fungerer optimalt. Prøverne udtaget ved forbrugerne giver et mere usikkert billede af hvordan vandværket pt kører, idet nogle af parametrene kan ændres i ledningsnettet.</p> <p>Hos enkeltindvindere er overskridelse af de mikrobiologiske parametre en god indikator for, at borerne er utætte og trænger til at blive renoverede. Vi vil opleve flere dårlige borer, som er med til at forringe vores grundvand.</p> <p>Har Styrelsen for Patientsikkerhed forholdt sig til den sundhedsmæssige risiko ved, at drikkevandet ikke analyseres jævnlige hos en række mindre vandforsyninger og enkeltindvindere?</p> <p>Hvordan sikrer kommunerne det planmæssige overblik i forhold til at sikre rent drikkevand til alle borgere, hvis enkeltindvindere ikke længere analyserer deres drikkevand? Det gør det svært at planlægge en samlet vandforsyning for et område.</p>
<p>Ingen krav om analyse ved enkeltindvindere</p>	
<p>Kapitel 3 Kontrol med vandets kvalitet</p>	
<p>En vandforsyning skal udarbejde udkast til eget kontrolprogram og indsende det til tilsynsmyndigheden (til godkendelse) (§ 6 stk. 2). Indsender en vandforsyning ikke et udkast til kontrolprogram inden for en frist..., fastlægger tilsynsmyndigheden et program.. (§ 6 stk. 4)</p>	<p>Aalborg Kommune har 94 private almene vandværker, hvoraf flere af dem har flere kildepladser/forsyningsområder, hvilket kræver flere kontrolprogrammer. Dertil kommer et privat vandværk (kommunalt ejet selskab), der har 13 kildepladser og enkelte distributionsanlæg. Aalborg Kommune har pt. 23 institutioner (spejderhytter, fritidsanlæg, skovbørnehave mv.), (mindst) 16 virksomheder, 6 dagplejere. 1312 enkeltindvindere – heraf er 37 mælkeleverandører (40 mælkeleverandører i alt) og 41 ikke-almene vandværker.</p>

	<p>Aalborg Kommune har ca. 150 analyseprogrammer at forholde sig til. Disse udarbejder Aalborg Kommune. Såfremt alle vandværkerne kommer med hver deres analyseprogram og risikovurdering vil det give en øget konkret, individuel behandling og tilpasning og dermed et øget tidsforbrug.</p> <p>Der står ikke et krav om, at mælkeleverandører skal foretage en forenklet kontrol en gang om året, som det er i dag. Betyder det, at vi fremadrettet skal lave yderligere 40 afgørelser om fastlæggelse af analyseprogrammer til mælkeleverandører, idet vi ikke kan forvente at de selv vil gøre det. Hvis mælkeleverandører fremadrettet også skal foretage analyse af Gruppe B-parametre herunder pesticider m.v., vil det i så fald være væsentlig skærpeelse af kravene til antal analyser. Er det hensigten?</p> <p>Da det ikke er et lovkrav, at vandværkerne SKAL udarbejde et udkast til kontrolprogram, er det ikke realistisk, at vandværkerne vil gøre det. Der er altså ikke tale om en administrativ lettelse af kommunens arbejde.</p> <p>Det bliver mere omfattende end i dag at udarbejde et kontrolprogram.</p> <p>Kontrol af opfyldelse af drikkevandskvalitet vedr. punkt 1) Generelle mål. Hvad menes med generelle mål, kan det være et mål om inspektion af rentvandstanken mindst være 5 år?</p> <p>Der er behov for vejledning i fht. Bilag 3. Hvordan skal et kontrolprogram efterprøve, om foranstaltninger til begrænsning af risiciene for menneskers sundhed i hele vandforsyningskædens længde... fungerer effektivt? Skal vandværket alligevel foretage analyser fra afgang vandværk, efter rentvandsbeholder m.m.?</p> <p>Kommunen har ikke indgående kendskab til forsyningsområdet i forhold til, hvilke prøveudtagningssteder der er egnede.</p> <p>Betyder det, at der skal stilles særskilte krav til vandforsyningsanlægget og hvilke retningslinjer skal de følge? Er det en form for ekstra kontrol afgang vandværk? Det vil være godt med en præcisering.</p>
<p>Kontrolprogrammer udvides, så de kommer til at indeholde:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Generelle mål og kontrolprogrammer • Kontrolparametre og hyppigheder • Prøveudtagningssteder • Kontrolhyppighed for radioaktivitetsindikatorer i drikkevand (§ 6, stk. 5) 	
<p>§ 6 Stk. 7. Kontrolprogrammet skal med henblik på at efterprøve om foranstaltningerne til begrænsning af risiciene for menneskers sundhed i hele vandforsyningskædens længde fra indvindingsområdet over</p>	

<p>indvinding, behandling og lagring og til distribution, fungerer effektivt, indeholde konkret angivne kontrolmålinger i forsyningsanlægget af vandets kemiske og mikrobiologiske kvalitet samt andre relevante tiltag.</p>	<p>Hvad menes med andre relevante tiltag, det vil være godt med eksempler i en vejledning.</p>
<p>§ 6 Stk. 8. Tilsynsmyndigheden kan i kontrolprogrammet fravige listen i bilag 4 over kontrolparametre og -hyppigheder til kontrol af opfyldelse af drikkevandskvalitet, hvis der udarbejdes en risikovurdering, som opfylder kravene i bilag 5. Risikovurderingen skal være godkendt af tilsynsmyndigheden, hvis den skal bruges som grundlag for at fravige kontrolparametre og -hyppigheder, og kontrolprogrammet skal indeholde oplysninger, som viser, at der er udført en risikovurdering, og en sammenfatning af resultaterne heraf.</p>	<p>Hvilke krav skal der stilles til grundlaget for vurderingen af risikoen. Der er pesticider/medbrydningsprodukter, der kan udelades i kontrollen, hvis der er viden om, at der ikke har været kartoffelavl eller planteskoler, juletræer mv. (bilag 2). Er det nok at sige, at der f.eks. aldrig har været dyrket kartofler på denne mark, kræver det ikke en yderligere dokumentation? I praksis er det meget vanskeligt at dokumentere, at der ikke har været disse anvendelser.</p>
<p>Tilsynsmyndigheden skal udvide listen over kontrolparametre, når de lokale forhold for vandforsyningsanlægget tilsiger det, herunder anlæggets særlige udsættelse for forurening (§ 6, stk. 9)</p>	<p>Kommunen ved ikke altid, hvilke forureningskilder der har været.</p>
<p>§ 6, Stk. 10. Tilsynsmyndigheden skal i kontrolprogrammet udvide listen over kontrolparametre for boringskontrollen ud over de parametre, som er fastsat i bilag 7, og kontrollen af overfladevandsområder til indvinding af drikkevand, jf. bilag 9, når de lokale forhold for vandforsyningsanlægget tilsiger det, herunder i situationer omfattet af § 8, på baggrund af udfaldet af tidligere undersøgelser og anlæggets særlige udsættelse for forurening, eller når andre forhold taler for det.</p>	<p>Slåfej</p>
<p>§ 6, Stk. 11. Vandforsyningen skal løbende tage kontrolprogrammet op til fornyet vurdering. Hvis vandforsyningen på baggrund heraf vurderer, at der er behov for at opdatere kontrolprogrammet, skal vandforsyningen inden for en frist, som tilsynsmyndigheden fastsætter, indsende et udkast til opdateret kontrolprogram til tilsynsmyndighedens godkendelse. § 6, Stk. 12. Vurderer vandforsyningen, at der ikke er behov for at opdatere kontrolprogrammet, skal dette senest 3 måneder inden udløb af den femårige periode skriftligt meddeles til tilsynsmyndigheden, som skal træffe afgørelse om at godkende det eksisterende kontrolprogram uden ændringer eller kræve fornyet udkast efter tilsynsmyndighedens retningslinjer.</p>	<p>Det kan lyde som om, at der kun skal laves et kontrolprogram hvert 5. år, men afhængig af hvad de indkomne analyser viser, kan det vise sig nødvendigt at revidere analyseprogrammet. Det lyder som om, at det kun er vandforsyningen, der kan tage analyseprogrammet op til fornyet vurdering, det vil de aldrig komme til, for det har vandforsyningen ingen interesse i. Der bør stå, at det er tilsynsmyndigheden, der kan tage kontrolprogrammet op til fornyet vurdering, for det er sådan, det vil fungere.</p> <p>Hvilke retningslinjer er der tale om. Er det generelle retningslinjer for</p>

<p>Stk. 13. Indsender vandforsyningen ikke et opdateret et udkast til kontrolprogram inden for den fastsatte frist, jf. stk. 11., eller har vandforsyningen ikke inden for den fastsatte frist skriftligt meddelt tilsynsmyndigheden, at der ikke er behov for at opdatere kontrolprogrammet, jf. stk. 12, opdaterer tilsynsmyndigheden kontrolprogrammet for forsyningen eller godkender det eksisterende kontrolprogram uden ændringer.</p>	<p>kontrolprogrammer eller individuelle retningslinjer/anvisninger for det enkelte vandværk?</p>
<p>§ 10. Kommunalbestyrelsen skal oplyse forbrugere af vand fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og hvor vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, om, at vandet ikke er omfattet af den offentlige kontrol, og at der derfor ikke foretages regelmæssig kontrol af deres vand.</p>	<p>Hvordan opfylder kommunen krav om oplysning til forbrugerne ved anlæg, som leverer mindre end 10 m³ pr dag om, at vandet ikke er omfattet af den offentlige kontrol, når de modtagende ejendomme skifter ejer eller lejer? Er forbrugersikkerheden sikret?</p> <p>Er det tilstrækkeligt at oplyse om dette én gang eller skal det gøres hvert 5. år? Er forbrugersikkerheden sikret?</p> <p>Skal evt. frivillige analyser indberettes til Jupiter/kommunen?</p> <p>Skal kommunen følge op på dårlig vandkvalitet ved de frivillige analyser jf. Vandforsyningslovens §62? Eller kan det blot være en anbefaling til forbrugeren?</p> <p>Mister vi stor viden om kvaliteten af grundvandet, når det ikke længere er lovpligtigt, at de skal analysere deres vand?</p>
<p>§10 Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal desuden oplyse forbrugere som nævnt i stk. 1 om god vandkvalitet og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte deres sundhed mod skadelige virkninger forårsaget af forurening fra drikkevand. Kommunalbestyrelsen skal, ud fra samme hensyn, minimum hvert 5. år orientere ejeren af vandforsyningsanlægget om, at ejeren med fordel kan foretage en kontrol af vandet.</p>	<p>Er det tilstrækkeligt at oplyse forbrugere om dette én gang eller skal det gøres hvert 5. år?</p> <p>Det bør fremgå af bekendtgørelsen, hvilken kontrol (omfang) der anbefales.</p>
<p>§ 11 Ejeren af et vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og hvor vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, skal, hvis kvaliteten af vand indebærer en potentiel fare for sundheden, straks oplyse berørte</p>	<p>Hvordan vides, at kvaliteten af vand indebærer en potentiel fare for sundheden, hvis vandet ikke analyseres?</p>

<p>forbrugere herom og henviser disse til kommunen med henblik på at få passende vejledning om at sikre sig sundt og rent drikkevand.</p> <p><i>Underretningsforpligtelse</i></p>	
<p>§ 14. Hvis resultater af kontrolmålinger, som ejeren af et vandforsyningsanlæg, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1, udfører eller lader udføre af egen drift, eller på baggrund af vilkår fastsat i anlæggets indvindingsstilladelse eller lignende, viser, at vandets kvalitet ikke er i overensstemmelse med de fastsatte krav, skal anlæggets ejer straks underrette tilsynsmyndigheden. Ejeren af vandforsyningsanlægget skal foranledige, at det undersøgende laboratorium underretter tilsynsmyndigheden og ejeren om overskridelse af de mikrobiologiske kvalitetskrav, jf. bilag 1d, snarest muligt og senest samme arbejdsdag, hvor overskridelserne konstateres. Ejeren skal ligeledes underrette tilsynsmyndigheden, hvis der i vandet konstateres andre kemiske eller mikrobiologiske forureninger.</p>	<p>Når der står "skal anlæggets ejer straks underrette tilsynsmyndigheden" betyder det, at anlæggets ejer også skal kunne underrette tilsynsmyndigheden i weekenden?</p>
<p><i>Forholdsregler mod utilfredsstillende vandkvalitet og dispensationer</i></p> <p>§ 15. Opfylder vandet ikke de kvalitetskrav, som er fastsat i medfør af denne bekendtgørelse, skal vandforsyningen, hvis den ønsker at gøre dette gældende, indsende dokumentation til tilsynsmyndigheden om, at overskridelsen ikke kan henføres til vandforsyningen.</p> <p>Stk. 2. Kan tilsynsmyndigheden på baggrund af den indsendte dokumentation tilslutte sig, at overskridelsen ikke kan henføres til vandforsyningen, og angår overskridelsen ikke bygninger og virksomheder, hvor der leveres vand til offentligheden, skal kommunalbestyrelsen informere vandforsyningssystemets forbrugere i overensstemmelse med lovens § 62, stk. 6 og 7.</p>	<p>Betyder det, at hvis overskridelsen ikke angår bygninger og virksomheder, hvor der leveres vand til offentligheden, og det ikke kan henføres til vandforsyningen, så er det ikke nødvendigt at kravene overholdes?</p>
<p>§ 17. Stk. 1. Opfylder vandet ikke de kvalitetskrav, som er fastsat i medfør af denne bekendtgørelse, jf. §§ 15, stk. 3, og 16, kan kommunalbestyrelsen om nødvendigt anmode Miljøstyrelsen om, at styrelsen dispenserer fra de i bilag 1a-d fastsatte kvalitetskrav for et bestemt tidsrum, der skal fastsættes så kort som muligt, og som højst kan være 3 år. Det samme gælder for ikke-almene vandforsyningsanlæg, bortset fra anlæg, som i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, medmindre vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet.</p>	<p>Kan der ikke dispenseres fra de vejledende grænseværdier?</p>

<p>§ 17 Stk. 9. Iværksættelse af anvendelsesbegrænsninger, jf. stk. 9, som f.eks. afbrydelse af vandforsyningen, etablering af alternativ vandforsyning og kogeambefalinger sker for almene vandforsyninger efter forudgående drøftelse med Styrelsen for Patientsikkerhed.</p> <p>§ 19. Stk. 5. Miljøstyrelsen må ikke dispensere fra de i bilag 1d fastsatte kvalitetskrav for mikrobiologiske parametre.</p>	<p>Hvad er det for et stk. 9, der henvises til?</p> <p>Bør der ikke stå " Miljøstyrelsen må ikke dispensere fra de i bilag 1d fastsatte kvalitetskrav for mikrobiologiske parametre <u>bortset fra kimtal ved 22 °C</u>" jf. §17 stk 4?</p>
<p>Kapitel 6 Andre indberetningspligter</p> <p>§ 27. Stk. 3. Vandforsyningen skal indberette status pr. 31. december for vandforsyningsanlæggets tilknyttede drikkevandsboringer. Indberetningen foretages hvert år inden den 1. februar til den fælles offentlige database for grund- og drikkevand samt boringer (Jupiter).</p>	<p>Det bør fremgå, at tilsynsmyndigheden skal godkende ændringerne.</p>
<p>§ 28. Stk. 2. Tilsynsmyndigheden afgør efter § 6, stk. 5-7, skal indberettes digitalt til den fælles offentlige database for geologi, grund- og drikkevand (Jupiter), senest 4 uger efter at afgørelse er truffet.</p>	<p>Det betyder at tilsynsmyndigheden fremadrettet skal indberette ca. 150 (plus evt. 40 for mælkeleverandører) analyseprogrammer digitalt til den fælles offentlige database. Dette vil medføre betydelig tidsforbrug. Er der proportionalitet i det arbejde, der ligger i at gøre det for alle kommuner, og det dataene reelt bliver brugt til. Hvis der under alle omstændigheder skal indberettes kontrolprogram, bør Styrelsen/ministeriet stille et program til rådighed, der genererer analyseprogrammet og analyseprogrammet vil blive gemt i Jupiter med det samme. Det vil skabe god synergi i kommunerne, hvis programmet samtidig kunne beregne antal prøver, hvilke prøver der skal tages, og hvornår de skal tages.</p>
<p>§ 28. Stk. 4. De nationale geologiske undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS) skal efter anmodning meddele de indberettede oplysninger til kommunalbestyrelser, Miljøstyrelsen, Styrelsen for Patientsikkerhed, Fødevarestyrelsen og andre myndigheder.</p>	<p>Hvem anmoder/kan anmode om dette? Det er ikke forståeligt, hvad der menes med §8 stk. 4. Findes oplysninger ikke allerede offentligt tilgængeligt?</p>
<p>Kapitel 8 Information til forbrugerne om vandforsyningen og om vandets kvalitet.</p>	
<p>§ 30. En almen vandforsyning skal for hvert vandforsyningsanlæg stille den nødvendige information om vandforsyningen og drikkevandskvalitet til rådighed for forbrugerne. Informationen skal mindst indeholde.....</p>	<p>Nogle almene vandværker skal ikke analysere drikkevandet – hvordan stiller de så oplysning til rådighed for forbrugerne? Kan de her angive, at de ikke analyserer vandkvaliteten. Det vil give anledning til konflikter ved anlæg, som forsyner mere end en ejendom, at blive enige om omfanget af kontrol.</p>

Ændring i bekendtgørelsen		Konsekvens?	
Bilag 1a Kvalitetskrav til drikkevandets hovedbestanddel			
Vandkvalitetskrav Værdi ved forbrugers taphane			
Parameter	Enhed	Vandkvalitetskrav Værdi ved forbrugers taphane	Bemærkninger
Ledningsevne	µS/cm	2.500 ved 20°C	Vandet må ikke være aggressivt. Vandets ledningsevne bør som minimum være 300 µS/cm ved 25 °C.
Ammonium (NH ₄ ⁺)	mg/L	0,50	<p>At vi skal holde øje med en lavere værdi end selve vandkvalitetskravet, gør det meget mere besværligt for os at kigge alle analyserapporterne igennem, fordi vi ikke længere kan se på overskridersele alene i analyserapporten markeret med MAX eller 1. Fremover skal vi kigge særskilt på ammonium i analyserapporten og sammenligne med værdien, der fremgår af bemærkningerne i bilag 1a i bekendtgørelsen. Det vil alt andet lige tage meget længere tid, end det gør i dag, hvor vi udelukkende forholder os til vandkvalitetskravene dvs. MAX værdien.</p> <p>"Hvis indholdet af ammonium overstiger 0,05 mg/L, skal der tages aktion og tilstræbes, at indholdet ikke overstiger dette niveau." Hvad menes med aktion og tilstræbes? Betyder det at vandværket skal gøre noget og hvor meget? I det der anvendes betegnelsen "det tilstræbes, at det ikke overstiger dette niveau" kan det være svært at vurdere,</p>

Parameter	Enhed	Vandkvalitetskrav Værdi ved forbrugers taphane	Bemærkninger
Nitrat (NO3-)	mg/L	50	Det sikres, at koncentrationen af nitrat/50 + koncentrationen af nitrit/3 er mindre end eller lig 1.
Nitrit (NO2-)	mg/L	0,10	Det sikres, at koncentrationen af nitrat/50 + koncentrationen af nitrit/3 er mindre end eller lig 1. Ved desinfektion med chloramin kan accepteres en højere værdi dog mindre end 0,5 mg/L. Værdien 0,020 mg/L overholdes ved afgang fra vandindvindingsanlæg.
Bilag 1b Kvalitetskrav til uorganiske sporstoffer			
Vandkvalitetskrav Værdi ved forbrugers taphane			
Parameter, Total	Enhed	Vandkvalitetskrav Værdi ved forbrugers taphane	Bemærkninger

om der egentlig er gjort nok.

Der bør stå, om de beregninger, der er vist i bemærkninger, først skal laves, når en af parametrene nitrat eller nitrit er overskredet.

Hvis tilsynsmyndigheden skal reagere inden overskridelse af nogen af parametrene, men blot høje værdier af begge parametre betyder det, vi fremover skal kigge særskilt på denne værdi. At vi skal holde øje med en lavere værdi end selve vandkvalitetskravet, gør det meget mere besværligt for os at kigge alle analyserapporterne igennem, fordi vi ikke længere bare kan kigge på, om parametrene er markeret med **MAX i analyserapporten**. Nu skal vi kigge særskilt på denne værdi og sammenligne værdien i analyserapporten med værdien, der fremgår af bemærkningerne i bilag 1a i bekendtgørelsen. Det vil alt andet lige tage meget længere tid, end det gør i dag, hvor vi udelukkende forholder os til vandkvalitetskravene.

Bør bemærkningen om, at "overskridelser som følge af fornyelse af filtermaterialer kan forekomme, men bør indskrænkes mest muligt" ikke forsæt medtages som en bemærkning eller note?

Der kan være usikkerhed om, ved hvilken metode prøven skal udtages. Dvs. er det en straksprøve eller udtages prøven efter 5 min skylning først. Der bør laves en note, hvor der henvises til den gældende Manual for prøvetagning (Version 3, 2017), således det er nemt at finde, hvor det står, hvordan prøven skal tages.

Kravet til arsen er skærpet med 100% hos forbrugerne, hvor der før måtte være 10 µg/l ved en prøve udtaget som en straksprøve ved forbrugers taphane, må der nu kun være 5 µg/l hos forbrugerne hvor prøven er udtaget som

Arsen (As) µg/L 5	<p>en straksprøve.</p> <p>I høringsbrevet skriver Mijlø- og Fødevarerministeriet ”Derudover er drikkevandskravene for bly, cadmium og arsen skærpet i forhold til EU’S krav. Dette svarer til gældende beskyttelsesniveau i Danmark.”</p> <p>Dette stemmer ikke overens med at vandkvalitetskravet i høringsudkastet er skærpet hos forbrugerne fra 10 til 5 µg/l?</p>	
<p>Parameter, Enhed</p> <p>Total</p> <p>Bor (B) mg/L</p>	<p>Vandkvalitetskrav</p> <p>Værdi ved forbrugers taphane</p> <p>1,0</p> <p>Bemærkninger</p> <p>Det bør tilstræbes at levere vand med så lavt et indhold af bor som muligt og under 300 µg/L. ” Kravet under 300 µg/L lyder meget definitivt og åbner ikke op for en vurdering. Der bør fortsat stå ” Det bør tilstræbes at levere vand med så lavt et indhold af bor som muligt og bedst under 300 µg/L.</p>	<p>Det samme gør sig gældende for bemærkningen til kviksølv.</p>
<p>Bilag 3 Kontrolprogrammet, Del A</p> <p>Generelle mål og kontrolprogrammer for drikkevand</p> <p>Et kontrolprogram for drikkevand skal:</p> <p>d) identificere de mest hensigtsmæssige midler til at afbøde risikoen for menneskers sundhed.</p>		<p>Der henvises til ”de mest hensigtsmæssige midler”. Hvad menes med midler, kan det fx være anvendelse af inspektionsskema til gennemgang af rentvandstanken 2 gange årligt før og efter vinterlig?</p>
<p>Bilag 6 Kontrolprogrammet, Del D, Prøveudtagningssteder</p>		<p>Hvad menes med at ”Antallet af prøver skal så vidt muligt fordeles ensartet med hensyn til tid og sted.” Hvordan skal ensartet med hensyn til tid og sted forstås, for det giver ikke mening at alle prøver udtages på samme tidspunkt og på samme sted?</p>
<p>Bilag 7, Kontrolprogrammet, Del E, Boringskontrol (i de enkelte indvindingsboringer)</p>		

<p>Ønske til boringskontrollen</p>	<p>Ved etablering af en ny boring er spørgsmålet ofte for kommunen, hvilke krav vi skal stille i forhold til hvilke parametre, der skal analyseres ved første vandprøvetagning i boringen. I praksis er det ofte meget vanskeligt at dokumentere, hvad der har været af anvendelser, og en screening af mange stoffer kan derfor somme tider være relevant. Er det ok at gøre, selv om vi ikke har viden om at forureningskilderne har været i området? Det vil også være en sikkerhed for vandværket, så de ikke arbejder videre med en forurennet boring, fordi der ikke er blevet analyseret for stoffet.</p>
<p>Parametre Aggressiv kuldioxid</p>	<p>Bemærkninger Ved fund af aggressiv kuldioxid i boringskontrollen skal vandforsyningen sikre og kontrollere, at stoffet fjernes fra vandet ved behandling på vandforsyningsanlægget", kan det opfattes som om, at det ikke gør sig gældende for de øvrige parametre der analyseres for i boringskontrollen. Hvis der fx måles for ilt og at iltindholdet ligger nær nul, skal det vel også sikres at iltindholdet er tilstrækkeligt højt hos forbrugeren jf. de vejledende kvalitetskrav. I bemærkningen er anført "at stoffet skal fjernes fra vandet". Det lyder meget ultimativt, dvs. at det helt skal fjernes. Men det er jo ikke tilfældet, for de nuværende vandkvalitetskrav vil jo forsat være gældende, og der er kravet for aggressiv kuldioxid 2 mg/l. Problemet er, at det ikke fremgår af høringsudkastet, at der forsat vil eksistere nogle vejledende vandkvalitetskrav. Dette gør sig også gældende for svovlbrinte og methan.</p>

Hørings svar: Drikkevand og kvalitet af miljømålin- ger, SVANA-400- 00054

Høring af udkast til ændringer af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger. SVANA-400- 00054

Danmarks Naturfredningsforening er glade for muligheden for at kommenterer de to bekendtgørelser:

- "Bekendtgørelse om kvalitetskrav til miljømålinger"
- "Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg",

som vi har følgende kommentarer til.

Små private vandforsyningsanlæg

Små private anlæg med en indvinding på mindre end 10m³/døgn svarende til 3650 m³/år indgår femover ikke længere i den lovpligtige kontrol, og de små private anlæg skal ikke fremover kontrolleres mindst hvert 5 år.

I Danmark er vandforbruget ca. 100 liter/person/dag. Med 5 personer i en husstand svarer dette til et forbrug på 0,5 m³/døgn. Dette betyder, at anlæg der indvinder 10 m³/døgn, vil kunne forsyne ca. 20 husstande, uden at skulle kontrollere drikkevandet. Dette virker ikke som en bæredygtig ide.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at den manglede kontrol er bekymrende, og at Miljøstyren snarere bør intensivere kontrollen med de små vandforsyningsanlæg.

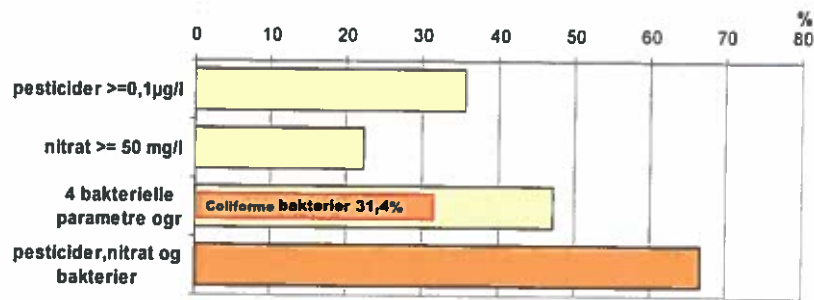
Mange undersøgelser af vandkvaliteten gennemført af amterne viser problemer med både nitrat, bakterier og pesticider.

I en undersøgelse af 628 små anlæg i 4 amter har analyser vist, at ca. 68 % af indvindingsvandet fra de 628 anlæg indeholdt overskridelser af et eller flere drikkevandskrav for drikkevand, hvor overskridelserne stammer fra pesticider, disses nedbrydningsprodukter, nitrat og forskellige bakterielle parametre, herunder coliforme bakterier, se figur 1.

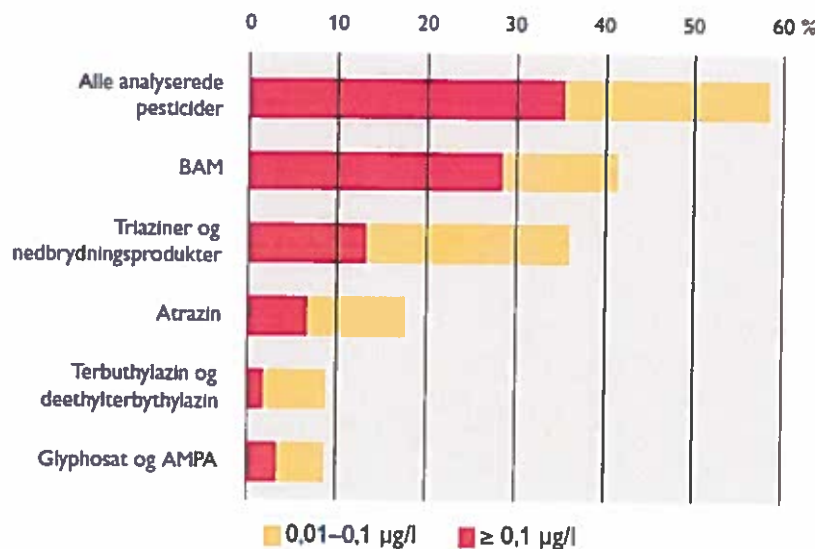
http://www.geus.dk/DK/water-soil/water-Quality/Sider/pesticid_sma_anlaeg_feb02_indl-dk.aspx

I stedet for at gennemfører kontrol af disse endog meget udsatte anlæg skal ejerne af disse anlæg muligvis blot orienteres hvert 5. år af kommunerne, om at det måske er en god ide at analysere drikkevand fra disse sårbare anlæg.

Overskridelser af grænseværdierne for drikkevand i små vandforsyningsanlæg

Danmarks Naturfredningsforening

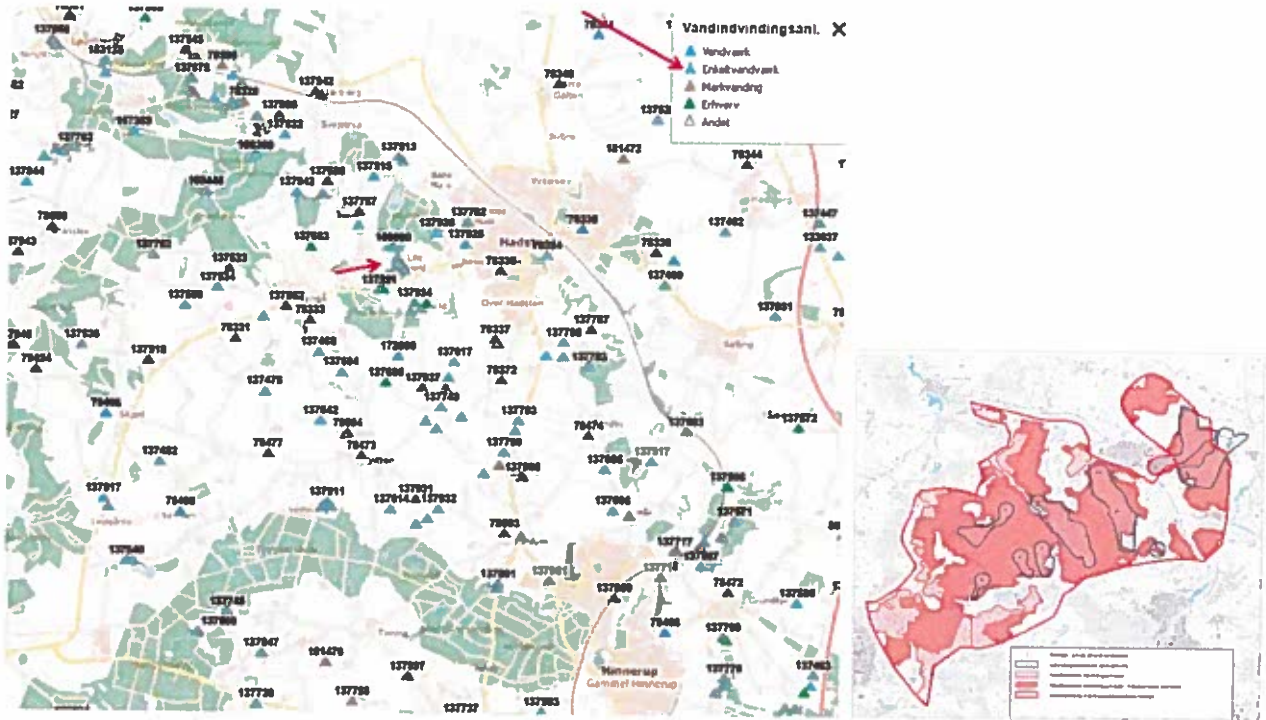
Figur 1: Overskridelser af grænseværdier for pesticider, nitrat og bakterier i 628 små private anlæg (øverst) og antal fund af alle analyserede pesticider og metabolitter over og under grænseværdien. Kilde: http://www.geus.dk/DK/water-soil/water-Quality/Sider/pesticid_sma_anlaeg_feb02_indl-dk.aspx

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har den 11. oktober 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 53 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Simon Kollerup (S), Maria Reumert Gjerding (EL), Christian Poll (ALT), Ida Auker (RV) og Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 53: "Vil ministeren redegøre for, om borgere, som får vand fra private drikkevandsboringer, er udsat for en særlig sundhedsrisiko i forhold til nitrat i drikkevandet, jf. "Ekspertes om landbrugspakken: Drikkevandet truet", i Berlingske den 6. oktober 2016?"

Af svaret fremgår, at der i Danmark skønnes at være 70.000 små anlæg, der forsyner ca. 400.000 indbyggere, og at der forelå indberettede nitratmålinger til Jupiter databasen for ca. 25.000 indvindinger – målinger, der er anvendt som udtryk for det generelle nitratindhold i de private brønde. I 2012 var 27 % af alle brugere af private vandforsyninger udsat for nitratkoncentrationer på > 25 mg/l, svarende til knapt 150.000 personer, mens der for 68.000 af disse drikkevandsforbrugere, svarende til 17 %, var der tale om en overskridelse af grænseværdien på 50 mg/l i drikkevandet. Dette er lidt mindre, men i samme størrelsesorden, som undersøgelsen af bl.a. nitrat i små private anlæg, figur 1.

Anvendes samme antal personer, og overskridelserne af en eller flere grænseværdier for drikkevand på 68 %, svarer dette til, at 272.000 personer hver dag drikker forurenet vand som overskider en eller flere grænseværdier
 Dette vil særligt i nogle områder i Danmark betyde at en stor del af befolkningen udsættes for sundhedsrisiko og cocktail effekter fra mange forskelligartede påvirkninger, figur 2.

Figur 2: Et tilfældigt udsnit fra GEUS database Jupiter omkring Hadsten. De lyseblå trekantede små private drikkevandsanlæg, hvor mange ligger i nitratfølsomme områder. De røde pile peget på den lyseblå trekantede signatur. Til højre er indsat figur fra "Forslag til Indsatsplan Hadsten – En plan for beskyttelse af drikkevandet i Hadsten-området", hvor de røde skraveringer viser de nitratfølsomme områder. De to kort dækker omtrent samme område.

Ved at fjerne kontrollen af de små vandforsyningsanlæg mister kommunerne også overblik over, hvor der er høje nitratkoncentrationer i de øvre grundvandslag, hvilket betyder at man ikke fremover i samme omfang kan kontrollere, hvilken effekt den øgede nitratudvaskning fra "Landbrugspakken" har på drikkevandet i de små anlæg, og ikke mindst, at man ikke kan vurdere de sundhedsmæssige konsekvenser for en stor befolkningsgruppe i Danmark.

Kontrolsteder og prøvetagning

Ifølge den ny betænkning skal vandforsyningernes kontrolsted flyttes til taphaner, hvilket skulle give en større sikkerhed for forbrugerne.

Danmarks Naturfredningsforening går ud fra, at der er udarbejdet en vejledning i, hvordan man udtager vandprøver fra private taphaner i køkkener, stalde, udendørs mm, hvor perlator, slanger etc. afmonteres fra taphaner før gennemskylning af rørsystem, så stagnant vand undgås, med efterfølgende afsprøjtning og afbrænding af haner.

Langt de fleste almen vandværker udtager i dag både vandprøver af vandværk og fra udvalgte faste steder i værkernes ledningssystemer.

Parametre

I analyseprogrammerne er antallet af stoffer, og omfanget af parametre med drikkevandskrav er sat ned, mens det anføres at tidligere drikkevandskrav kan anvendes som vejledende.

Som tidligere har vandværkerne mulighed for at udelade parameter og etablere egne analyseprogrammer, såfremt det enkelte værk ønsker dette.

Dette betyder også, at de enkelte værker har mulighed for at undlade at analysere. Derfor foreslår Danmarks Naturfredningsforening, at de enkelte værker pålægges pligt til at analysere for de uønskede stoffer som vandværket har mistanke om kan findes i drikkevandet, både pe-

sticider og nedbrydningsprodukter brugt i vandværkernes oplande, samt organiske mikroforurenede stoffer som kan stamme fra forurenede grunde og industri m.m.

Danmarks Naturfredningsforening vil gerne foreslå at der udarbejdes brutto stoflister for forskellige dele af landet tilpasset lokale vandværksforhold, således at særlig de små vandværkers planlægning af analyseprogrammer lettes.

Danmarks Naturfredningsforening finder det glædeligt at kvalitetskravene for bly, cadmium og arsen er skærpet.

Det er bekymrende at antallet af stoffer i analyseprogrammerne nedsættes, og der er Danmarks Naturfredningsforenings vurdering, at dette vil føre til en forringelse af beskyttelsesniveauet for drikkevand i DK.

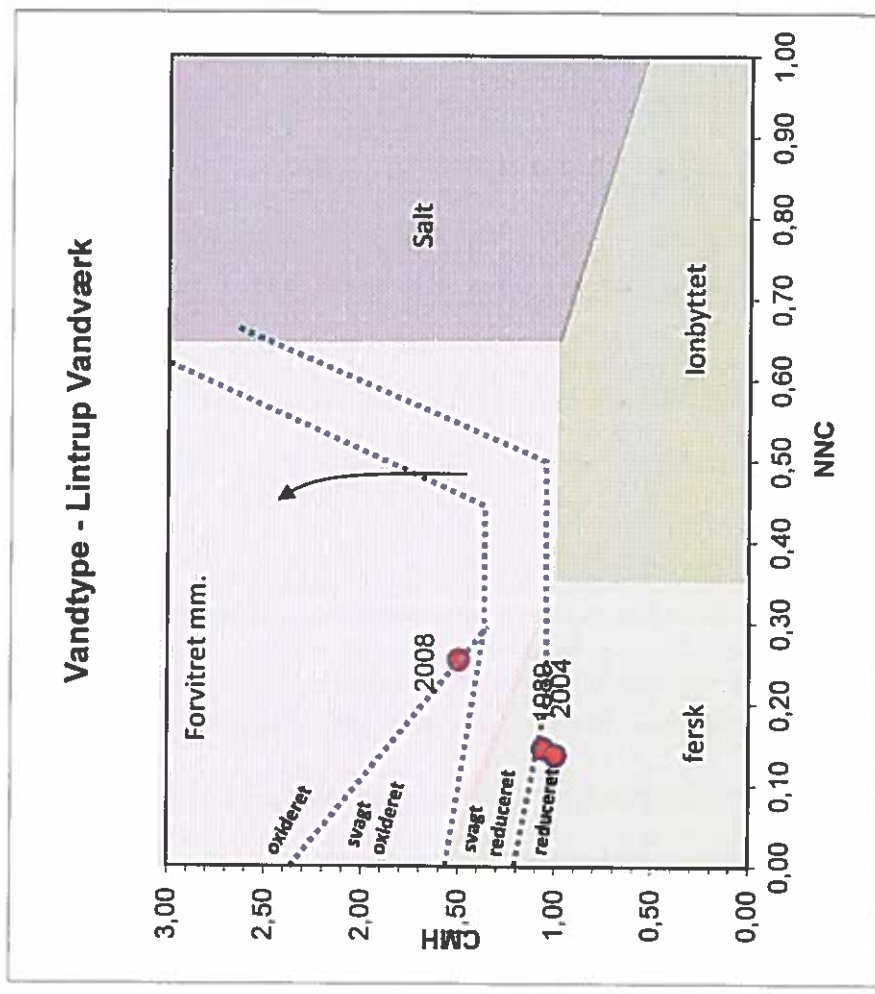
Desphenyl-chloridazon bør medtages i boringskontrollen, da regionerne ofte finder dette stof ved undersøgelser af pesticider.

Der er pt drikkevandskvalitetskriterier for 44 organiske mikroforureninger, mens der i den nye bekendtgørelse kun er kvalitetskriterier for 15. Dette betyder, at kontrollen af drikkevand svækkes. Desuden er der ikke som tidligere et kvalitetskriterium for total kulbrinter, men kun en vejledende værdi, hvilket også vil svække kontrollen med drikkevand.

Nedbrydningsproduktet 1,2,4-triazol ikke er medtaget i analyseprogrammerne. Mange pesticider der anvendes, og tidligere er anvendt, ved dyrkning af bl.a. korn, har dette nedbrydningsprodukt.

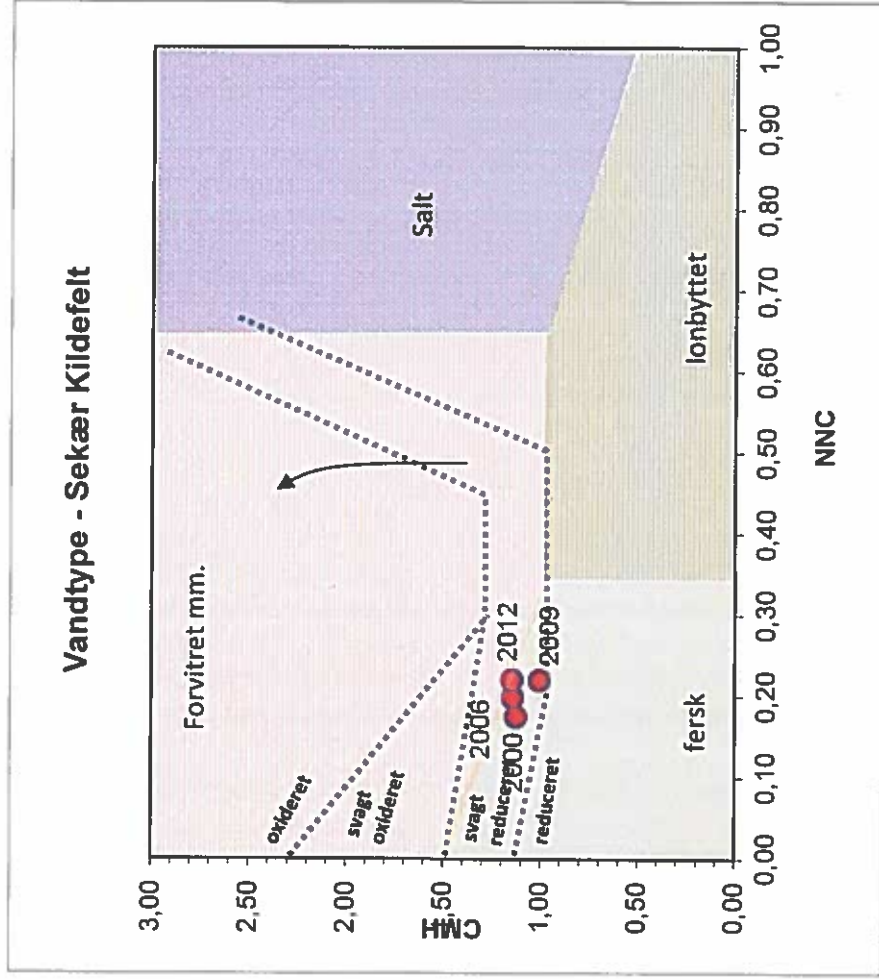
Da 1,2,4-triazol er fundet i store koncentrationer både før og efter brug af tebuconazol på VAP marker, bør man ikke afvente, at der gennemføres en screening af stoffet i GRUMO som er normal praksis, da screeningen vil kunne udsætte et forbud mod brug af tebuconazol og desuden medføre at vandværkerne ikke allerede nu analyserer for 1,2,4-triazol.

Vandværk	Boring	filtersætning	Prøvetaget	Ca	Mg	HCO3	Na	NNC	CMH
	DGU nr	m	dato	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l		
Lintrup vv	123.868	65,5-77,5	13-03-1989	56	4,2	180	11	0,15	1,06
			30-11-2004	48	3,4	163	8,8	0,14	1,00
			05-11-2008	33	6,4	88	13	0,26	1,50
			22-10-2012	7,5	4,1	11	18	0,68	3,90

Redox	1989	2012	mg/l
O2	1	7,5	mg/l
NO3	<2	15	mg/l
NH4	0,09	0,01	mg/l
SO4	8	15	mg/l
CH4			mg/l
Fe	0,78	<0,01	mg/l
Andet			
pH	7,8	5,8	
agg. CO2	<2	17	mg/l
NVOC	1,3	1	mg/l
Ledn.evne	36	18	mS/m
Cl	14	28	mg/l
Bemærkninger	Der er sket en meget hurtig og drastisk forvritning af magasinet i løbet af de seneste 10 år. Nitratindholdet er stærkt stigende. Ionbalancen for 2012-analysen passer.		

Vandværk	Boring	filtersætning	Prøvetaget	Ca	Mg	HCO3	Na	NNC	CMH
	DGU nr	m	dato	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l		
Sekær kildefelt	132.1790	121-133	01-08-2000	41	2,8	123	10	0,17	1,13
			13-02-2006	42	3,1	125	12	0,20	1,15
			25-08-2009	37	3,1	127	12	0,22	1,01
			24-04-2012	43	3,5	129	14	0,22	1,15

	2000	2012	
Redox			
O2	0,8	0,2	mg/l
NO3	<0,1	<0,5	mg/l
NH4	0,08	0,09	mg/l
SO4	9,0	18	mg/l
CH4		0,01	mg/l
Fe	0,39	0,45	mg/l
Andet			
pH	7,9	7,9	
agg. CO2	<2	<5	mg/l
NVOC	0,47	0,63	mg/l
Ledn.evne	27	30	mS/m
Cl	16	22	mg/l
Bemærkninger	Der indvindes fra et reduceret magasin.		
	Der er ingen tegn på saltvandsindtrængen.		
	Forvitningsindekset er stabilt.		
	Sulfatindholdet har været jævnt stigende.		
	Ionbalancen for 2009-analysen passer ikke.		
	Balancen ville passe meget bedre med et Ca-indhold på 43 mg/l.		

Lis Morthorst Munk

Fra: Dansk Arbejdsgiverforening <DA@da.dk>
Sendt: 26. maj 2017 11:13
Til: Hanne Vibeke Berg
Emne: SV: Høring af udkast til ændringer af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger

Kære Hanne Vibeke Berg

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af 24. maj 2017 vedrørende ovennævnte skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jonas Björk
Kontorelev

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Vester Voldgade 113
DK-1790 København V
Direkte +45 33 38 94 28
Mobil
E-mail bjb@da.dk
Web www.da.dk

Fra: Hanne Vibeke Berg [mailto:hvb@MST.DK]

Sendt: 24. maj 2017 15:50

Til: 'albertslund@albertslund.dk'; 'kommunen@alleroed.dk'; 'assens@assens.dk'; 'borger@balk.dk'; 'kommunen@billund.dk'; 'post@brk.dk'; 'brondby@brondby.dk'; 'raadhus@99454545.dk'; 'dragoer@dragoer.dk'; 'kommune@egekom.dk'; 'raadhuset@esbjergkommune.dk'; 'raadhuset@fanoe.dk'; 'favrskov@favrskov.dk'; 'kommunen@faxekommune.dk'; 'fredensborg@fredensborg.dk'; 'kommunen@fredericia.dk'; 'raadhuset@frederiksberg.dk'; 'post@frederikshavn.dk'; 'epost@frederikssund.dk'; 'furesoe@furesoe.dk'; 'fmk@fmk.dk'; 'gentofte@gentofte.dk'; 'kommunen@gladsaxe.dk'; 'glostrup.kommune@glostrup.dk'; 'raadhus@greve.dk'; 'borgerservice@gribskov.dk'; 'kommunen@guldborgsund.dk'; 'post@haderslev.dk'; 'mail@halsnaes.dk'; 'mail@hedensted.dk'; 'mail@helsingor.dk'; 'herlev@herlev.dk'; 'kommunen@herning.dk'; 'hillerod@hillerod.dk'; 'hjoerring@hjoerring.dk'; 'post@holb.dk'; 'kommunen@holstebro.dk'; 'horsens.kommune@horsens.dk'; 'hvidovre@hvidovre.dk'; 'kommune@htk.dk'; 'kommunen@horsholm.dk'; 'post@ikast-brande.dk'; 'ishojkommune@ishoj.dk'; 'raadhus@jammerbugt.dk'; 'kalundborg@kalundborg.dk'; 'kommune@kerteminde.dk'; 'kommunen@kolding.dk'; 'borgerservice@kk.dk'; 'raadhus@koege.dk'; 'post@langelandkommune.dk'; 'post@lejre.dk'; 'lemvig.kommune@lemvig.dk'; 'lolland@lolland.dk'; 'lyngby@ltk.dk'; 'kommunen@laesoe.dk'; 'raadhus@mariagerfjord.dk'; 'middelfart@middelfart.dk'; 'kommunen@morsoe.dk'; 'norddjurs@norddjurs.dk'; 'post@nordfyenskommune.dk'; 'kommune@nyborg.dk'; 'naestved@naestved.dk'; 'odder.kommune@odder.dk'; 'odense@odense.dk'; 'kommune@odsherred.dk'; 'randers.kommune@randers.dk'; 'raadhus@rebild.dk'; 'post@rksk.dk'; 'ringsted@ringsted.dk'; 'kommunen@roskilde.dk'; 'rudersdal@rudersdal.dk'; 'rk@rk.dk'; 'kommune@samsoe.dk'; 'kommunen@silkeborg.dk'; 'skanderborg.kommune@skanderborg.dk'; 'sk@skivekommune.dk'; 'slagelse@slagelse.dk'; 'kommune@solrod.dk'; 'soroekom@soroekom.dk'; 'stevns@stevns.dk'; 'struer@struer.dk'; 'svendborg@svendborg.dk'; 'syddjurs@syddjurs.dk'; 'post@sonderborg.dk'; 'thistedkommune@thisted.dk'; 'toender@toender.dk'; 'kommunen@taarnby.dk'; 'kommune@vallensbaek.dk'; 'vardekommune@varde.dk'; 'post@vejen.dk'; 'post@vejle.dk'; 'post@vesthimmerland.dk'; 'viborg@viborg.dk'; 'post@vordingborg.dk'; 'post@aeroekommune.dk'; 'post@aabenraa.dk'; 'aalborg@aalborg.dk'; 'post@aarhus.dk'; 'aau@aau.dk'; 'au@au.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'atvmail@atv.dk'; 'info@akademiraadet.dk'; 'info@baeredygtigtlandbrug.dk'; 'info@campingraadet.dk'; 'cowi@cowi.dk'; 'mail@dkfisk.dk'; 'dn@dn.dk'; 'dtu@adm.dtu.dk'; 'post@sportsfiskerforbundet.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'danskakvakultur@danskakvakultur.dk';

'da@da.dk'; 'kegr@mail.dk'; 'hoerings-sager@danskerhverv.dk'; 'danskgartneri@danskgartneri.dk';
'formanden@fritidsfiskerforbundet.dk'; 'di@di.dk'; 'formand@dls-jagt.dk'; 'info@dibr.dk'; 'jj@danskmiljoteknologi.dk';
'info@plantevaern.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'Danskehavne@danskehavne.dk'; 'dv@danskevandloeb.dk';
'danva@danva.dk'; 'dca@au.dk'; 'dce@au.dk'; 'info@ecocouncil.dk'; 'dhi@dhigroup.com';
'gun@ferskvandsfiskeriforeningen.dk'; 'hoeringer@fbr.dk'; 'fgc@geo.dk'; 'mail@envina.dk'; 'f-naevn@mail.dk';
'fsr@fsr.dk'; 'fri@frinet.dk'; 'fvd@fvd.dk'; 'geus@geus.dk'; 'info@gts-net.dk'; 'hedeselskabet@hedeselskabet.dk';
'hvr@hvr.dk'; 'ida@ida.dk'; 'pn@icp.dk'; 'kct@kct.dk'; 'ku@ku.dk'; 'hoering@lf.dk'; 'mail@landdistrikterne.dk';
'ramboll@ramboll.dk'; 'ruc@ruc.dk'; 'sek@stf.dk'; 'post@sportsfiskerforbundet.dk'; 'sdu@sdu.dk'; 'wwf@wwf.dk';
'vfl@vfl.dk'; 'info@okologi.dk'; 'agrolab@agrolab.dk'; 'paul.reimer@alcontrol.dk'; 'info.hmb@alsglobal.com';
'lab@analytech.dk'; 'danak@danak.dk'; 'info@dongenergy.com'; 'miljo@eurofins.dk'; 'steins@eurofins.dk';
'lps@labqa.dk'; 'info@forcetechnology.com'; 'hofer@hofer.dk'; 'kontakt@hojmarklab.dk'; 'jordlab@jordlab.dk';
'info@labdanmark.dk'; 'jk@lyn-is.dk'; 'info@donslab.dk'; 'bsh@tjekvand.dk'; 'helle.mose.iversen@vattenfall.com';
'aabybro@vbmlab.dk'; 'hfo@bios.au.dk'; 'pwl@bios.au.dk'; 'lts@geus.dk'; 'angho@nst.dk'; 'gbm@bios.au.dk';
'regioner@regioner.dk'; 'kl@kl.dk'; 'science@science.ku.dk'

Emne: Høring af udkast til ændringer af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger

Til alle interessenter,

Hermed fremsendes materiale til høring med høringsfrist d. 24. juli 2017.

Link til Høringsportalen: <http://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/60642>

Venlig hilsen

Hanne Vibeke Berg

Jurist i Vandforsyning

+45 93 58 80 13 | hvb@mst.dk

Miljø- og Fødevarerministeriet

Miljøstyrelsen | Haraldsgade 53 | 2100 København Ø | Tlf. +45 72 54 40 00 | mst@mst.dk | www.mst.dk

Besøg os på www.mst.dk

NY MILJØSTYRELSE

Den 1. februar 2017 er Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning (SVANA) og Miljøstyrelsen blevet lagt sammen under navnet Miljøstyrelsen – en ny grøn velfærdsstyrelse med fokus på miljø i bred forstand. Styrelsen vil i en periode have adresse både på Strandgade 29, 1401 København K og på Haraldsgade 53, 2100 København Ø.

Dansk Brøndejerforening
v/formand Wisti Wistisen
Hornskovvej 21, Vium,
8620 Kjellerup

20. juli 2017

Høringssvar af udkast til ændring af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger. (SVANA -400-00054).

Dansk Brøndejerforening takker for fremsendelse af materialet om gennemførelse af nye EU-regler om kontrol af drikkevand.

Efter gennemlæsning af materialet vil vi henholde os til foreningens holdning til sikring af godt drikkevand.

Dansk Brøndejerforening har altid og vil også fremover anbefale foreningens medlemmer, at man sikrer kvaliteten af godt drikkevand fra egne indvindingsanlæg.

Vore råd bliver også fulgt op af opfordring til jævnligt at få foretaget laboratorieanalyser.

Det vil fortsat være foreningens politik, uanset udfaldet af det politiske arbejde med implementering af EU-direktivet.

Venlig hilsen

Wisti Wistisen

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Mail: mst@mst.dk

12. juli 2017

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg

Danske Vandværker har modtaget ovennævnte bekendtgørelser i høring. Ændringerne er begrundet med ændring af Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand. Helt specifikt er der vedtaget et nyt bilag 2 om generelle mål og kontrolprogrammer for drikkevand samt foretaget en række ændringer til bilag 3 til direktivet.

Høringssvaret består først af en opsummering af de væsentligste synspunkter og efterfølgende af et afsnit, der inkluderer samtlige bemærkninger fra Danske Vandværker. I forhold til ovennævnte bekendtgørelse er der især to hovedudfordringer, som rejser en række spørgsmål og bekymringer.

A. Opsummering af de væsentligste synspunkter

1. Vandforsyningernes primære kontrolsted for drikkevand flyttes til forbrugers taphane

- **Hvorfor skal reglerne ændres?**

Miljøstyrelsen har ikke kunnet godtgøre, hvorfor reglerne skal ændres. I arbejdsgruppen er det blevet forklaret, at det handler om at gøre vores regler mere EU-nære, men på intet tidspunkt har EU-Kommissionen efter vores oplysninger klaget over eller beskyldt den gældende praksis for at være i strid med direktivet.

- **Hvem er ansvarlig for vandkvalitet, og hvem skal betale for prøver?**

Den nye bekendtgørelse vil betyde, at vandværkerne fremover også skal tage en prøve ved forbrugers hane uden, at vandet har løbet først. Det vil blive en stor udfordring at bevise, at det ikke er vandværkets skyld, hvis vandkvaliteten hos forbrugeren ikke er i orden. De fleste forbrugere vil helt naturligt udfordre 'skyldsspørgsmålet'. Med de lempelser, der er sket i reg-

lerne om byggevarer i kontakt med drikkevand, bør ansvaret for forbrugernes eget ledningsnet entydigt ligge hos forbrugerne selv, og alle kontrolprogrammer skal fastsættes af kommunen. Der bør altså udarbejdes klare og entydige regler, der fastsætter ansvarsfordelingen og præcist angiver, hvordan det bevises, at kvalitetskravene til vand fra vandværket er overholdt. Det bør også fremgå tydeligt af reglerne, hvem der skal betale for alle prøvetagninger.

2. Fremover friholdes forsyninger, der leverer under 10 m³ om dagen for kontrolmåling

- Drikkevand i Danmark er et levnedsmiddel, som skal overholde kvalitetskrav og med jævne mellemrum bør kontrolleres.
- Fritagelse fra at skulle kontrollere enkeltindvindere fjerner kommuners og vandværkers mulighed for at udbygge vandforsyningen lokalt.
- De nye regler er ikke en deregulering, da det er kommunernes ansvar at træffe afgørelse om vandforsyninger under 10m³, som leverer vand til offentlige eller kommercielle formål.

B. Samtlige bemærkninger fra Danske Vandværker

Direktivets enkelte artikler, herunder artikel 6 som fastslår, at parameterværdierne skal være opfyldt i de taphaner, der sædvanligvis anvendes til drikkevand, er således ikke ændret i forhold til 1998, hvor direktivet blev vedtaget.

Indledningsvist skal Danske Vandværker takke for deltagelsen i det indledende arbejde Miljøstyrelsen har gennemført, og hvor målesteder og ansvar, antallet af parameterværdier, samt hvem der er omfattet af bekendtgørelsen har været drøftet, hvilket også er de emner, som berøres i det fremsendte forslag. Danske Vandværker skal i den forbindelse overordnet støtte bestræbelserne for effektivisering/forenkling og øget forbrugersikkerhed.

Danske Vandværker skal stærkt beklage, at retsregler i høring generelt fremsendes i sommerferieperioden, hvilket betyder meget dårlige muligheder for interesseorganisationer til at kommentere på det fremsendte materiale. Man skal ligeledes stærkt beklage, at den tilhørende Vejledning om Vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg burde have været opdateret og medsendt høringsmaterialet, idet en lang række forudsætninger herefter mangler.

Danske Vandværker skal fremhæve, at man i arbejdsgruppen gentagne gange har påpeget, at kravet fastsat ved forbrugerens taphane har været gældende fra 1998, at det nuværende system har fungeret upåklageligt for vandforsyningerne, og at opstramningerne i målestederne i bilagene alene retter mod forbrugernes egne vandinstallationer.

Danske Vandværker skal henvise til den gældende vejledning om Vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, hvor ansvaret klart er beskrevet. Herefter har vandforsyningen ansvar til skel og kommunalbestyrelsen har som national myndighed mulighed for at gribe ind overfor forbrugerne, hvis det påvises at forbrugerens vandinstallationer er årsag til forurening af forbrugerens drikkevand.

Målesteder og ansvar

For at opnå større direktivnærhed foreslår Miljøstyrelsen i den fremsendte bekendtgørelse, at kontrolstederne flyttes til forbrugernes taphane.

Miljøstyrelsen har ikke på noget tidspunkt godtgjort, at den danske ordning, som fungerer nu, har været under kritik fra Kommissionens side eller beskyldt for at være direktivstridig. Styrelsen har heller ikke kunnet godtgøre, at andre lande har et måleprogram, der alene er baseret på målinger på forbrugernes taphaner. Dette finder Danske Vandværker stærkt kritisabelt.

Det oplyses endvidere, at vandforsyningerne fortsat ikke vil have ansvaret for eventuel forurening fra forbrugers egen vandinstallation. Ikke desto mindre pålægges vandforsyningen overfor kommunen at godtgøre, at den manglende overholdelse af kvalitetskravet på prøvetagningsstedet ikke skyldes forhold, der kan henføres til vandforsyningen. Dette er en direkte gennemførelse af direktivets artikel 6, hvorefter medlemsstaten er pålagt denne forpligtigelse. Det kan jf. nedenfor ikke umiddelbart overføres til at vandforsyningen fremover bærer bevisbyrden i de nationale regler.

Såfremt det er vandforsyningen, der skal godtgøre, at manglende opfyldelse ikke skyldes vandværket, vi det være nødvendigt, at der fra start tages to på hinanden følgende prøver, hvilket vil medføre en fordyrelse for vandforsyningen af hele måleprogrammet,

Det er Danske Vandværker vurdering at de nugældende regler er dækkende for de krav, der kan stilles til vandværkerne om levering af vand frem til forbrugeren, hvorfor, der alene er behov for at reglerne suppleres med de måleprogrammer, der fastsætter kvaliteten af drikkevandet under forbrugers vandhane før der er foretaget en udskylning. Et sådant supplerende måleprogram vurderes at skulle gennemføres af de kommunale myndigheder.

Hvilke forbrugere er omfattet af kontrolmålinger

Miljøstyrelsen oplyser i høringsbrevet, at vandforsyninger under 10m³ friholdes for kontrol, og at der herved er tale om en deregulering. Vand er det vigtigste levnedsmiddel vi har, og det er derfor afgørende, at der foretages kontrol af vandet uanset vandforsyningens størrelse. Der bør gælde samme beskyttelse af forbrugere, som der gælder for fødevarerhygiejne uanset størrelsen af levnedsmiddelvirksomheden. Danske Vandværker er derfor ikke enige i denne deregulering, og skal herudover fremhæve.

Dereguleringen betyder for det første at alle enkeltindvendere vil blive undtaget, og mulighederne for at få tilsluttet en række beboelser i vandforsyningernes nærområder forsvinder. Det skyldes, at kommunen ikke længere har hjemmel til at fastlægge et kontrolprogram og få fastlagt vandkvaliteten. Hermed forsvinder dokumentationsgrundlaget og begrundelsen for at påbyde enkeltindvendere at blive tilsluttet til vandværket.

Udbygningerne af kommunernes vandforsyningsplaner vil på dette grundlag strande og udbygningen ophøre.

Vandforsyninger, som leverer mindre end 10m³ om dagen svarende til 3650 m³ om året vil tillige blive undtaget, med mindre vandforsyningen leverer vand til en kommerciel eller offentlig aktivitet. Enkelt-

indvindere, ikke almene vandforsyninger og en række almene vandforsyningsanlæg er omfattet af denne regel, hvilket omfatter et anseelig antal vandforsyninger.

Dette vil efter Danske Vandværkers opfattelse føre til et unødigt og omfattende bureaukrati. Det er hverken defineret, hvad en kommerciel eller offentlig aktivitet er, hvilket kan være alt fra en stor campingplads til en spejderhytte og fest på festpladsen hvert tredje år, så kommunerne skal fastlægge, om det enkelte vandværk leverer vand til sådanne aktiviteter og træffer afgørelse herom efter forvaltningslovgivningen om begrundelse og klage. Jf nedenfor under kommentarerne til § 6 vil det i mange tilfælde ikke være muligt for vandforsyningen selv at vurdere om man er omfattet af kontrolkravene. Som Danske Vandværker læser udkastet til bekendtgørelsen, mangler der regler herom.

Endelig skal nævne, at en deregulering som foreslået vil sætte udviklingen i stå med sammenlægning af vandforsyninger, da det for nogle ikke vil være attraktivt at lægge sig sammen, da det vil betyde forøget kontrol.

Som beskrevet ovenfor er det derfor Danske Vandværkers helt overordnede vurdering, at alle vandforsyninger bør kontrolleres med jævne mellemrum, hvorfor Danske Vandværker støtter, at den nugældende ordning – der muligvis er bredere end EU-reguleringen, men langt klarere - bør opretholdes. Helt overordnet er det Danske Vandværkers vurdering, at den foreslåede ordning vil medføre betydelige udgifter til administration og prøvetagning, hvilke udgifter, der ikke synes at være taget højde for i forslaget.

Danske Vandværker skal i den anledning henlede opmærksomheden på vandforsyninger omfattet af vandsektorloven, kan udvide basisrammen for Ikke Påvirkelige Omkostninger (IPO) med omkostninger omfattet af kontrolmålinger under forbrugerens taphane. Det foreligger ikke oplyst, om der i arbejdet med nærværende forslag er taget højde herfor i den relevante vandsektorlovgivning. Danske Vandværker skal derfor opfordre til, at styrelsen anmoder Energistyrelsen om at oplyse, hvilke konsekvenser dette vil få, da det er vurderingen at bekendtgørelsen om økonomiske rammer skal revideres

Til de enkelte paragraffer skal Danske Vandværker fremføre følgende

De definitioner, der er relevante og som anvendes i bekendtgørelsen, bør fremgå af reglerne. Som bekendtgørelsen er udformet anvendes begreberne i flæng. Eksempelvis er der ikke en klar afgrænsning af hvad der er vandforsyningsanlæg og vandforsyningssystemer. Det bør klart fremgå, hvilke installationer vandforsyningsanlægget har ansvaret for og hvilke anlæg forbrugeren har ansvaret for, samt kommunens ansvar for at føre tilsyn over disse to typer anlæg. Herefter bør det klart beskrives, at vandforsyningen har ansvaret for vandkvaliteten i vandforsyningsanlægget, og at forbrugeren selv har ansvaret for vandkvaliteten i forbrugeren egne vandinstallationer.

Reglerne om vandkvalitet til husholdningsbrug bør også defineres klart, så det fremgår hvilke af disse, der skal overholde kvalitetskravene, og hvem der er tilsynsmyndighed. Bekendtgørelsen er som den er formuleret nu ikke forståelig for brugerne.

§ 1 Definitionerne uklare

stk. 1. Sætningen er ulæselig, og det fremgår ikke klart, hvilke krav, der stilles til de 4 typer. Eksempelvis fremstå det som om at vand til husholdningsbrug gælder for alle husholdninger.

Reglen bør derfor også opdeles, så det klart fremgår hvilke vandforsyningsanlæg, der er omfattet, og hvilke specielle kvalitetskrav, der stille til forskellige forsyninger og husholdninger, ligesom 'leveres' bør defineres, om der er tale om udpumpede eller fakturerede mængder.

Stk. 3. synes irrelevant, idet leveret vand fra en vandforsyning skal leve op til bekendtgørelsens kvalitetskrav uanset, hvor det kommer fra.

§ 3 Vandforsyningerne får ansvaret for forbrugernes ledningsnet

Som anført ovenfor skal der udarbejdes regler, der fastsætter regler om ansvaret for og bevisbyrden for at kvalitetskravene er overholdt. Det betyder tillige en uklarhed over hvem, der skal betale for førstegangsprøver inklusiv dem der skal tages under forbrugerens taphane uden flush. Hertil kommer de udgifter til ekstra prøver, som skal godtgøre hvem der skal bære ansvaret for forureningen.

Der kan ikke fastsættes et ansvarsforhold for vandværket, der rækker ud over vandværkets ledningsnet, idet vandværket ikke på noget punkt er ansvarlig for forbrugerens eget ledningsnet. Vandforsyningen kan derfor ikke forpligtiges til at sikre, at vandforsyningen overholder kvalitetskravene på de prøvetagningssteder, der er fastsat i bilag 6. Det er forbrugerens egne installationer, som vandforsyningen ikke har noget ansvar overfor.

Det er derfor en fejl, at styrelsen har gennemført direktivets artikel 6 ved blot at overføre medlemsstatens forpligtigelse til vandforsyningen. Som tidligere nævnt går vandforsynings ansvar alene til skel. Det er derfor heller ikke vandforsyningen, der har bevisbyrden for, at manglende opfyldelse af kvalitetskravene på prøveudtagningsstedet ikke skyldes forhold, der kan henføres til vandforsyningen. Der må derfor fastsættes en regel, der fastsætter vandforsyningens forpligtigelse frem til skel og forbrugers forpligtigelser for egne vandinstallationer. Det er den forpligtigelse, der ligger i at medlemsstaten (Miljøstyrelsen) skal fastsætte regler, der godtgør at vandkvalitetskravet er overholdt ved taphanen.

Er der parameterværdier, hvor forbrugerens eget ledningsnet kan have en afsmitning må man i bekendtgørelsen fastsætte kvalitetskrav hertil. Dette skal ses i forhold til at transport-, bygnings- og boligministeren i juni 2016 vedtog en bekendtgørelse, der tilsidesatte den danske GDV ordning. Det betyder bla at komponenter godkendt i vores nærmeste nabolande også er gældende i Danmark. Der er vel at mærke ikke tale om en fælleseuropæisk ordning.

Der har været kritik af denne ordning, da godkendelse efter f.eks. de tyske regler vil kunne føre til overskridelser af de danske krav til drikkevandskvaliteten. Det er oplyst, at transport- bygnings- og boligministeren og miljø- og fødevarerministeren atter skulle se på denne ordning i lyset af denne kritik. Det foreligger der dog ingen oplysninger om er sket, men det er vigtigt at udstedelsen af nærværende bekendtgørelse ses i sammenhæng med bekendtgørelsen om markedsføring og salg af byggevarer i kontakt med drikkevand. Det er således byggemyndighederne, der har kompetencen for så vidt angår drikkevandsinstallationer. Danske Vandværkers hørings svar fra juni 2016 vedlægges.

Danske Vandværker finder det derfor meget kritisabelt at Miljøstyrelsen tilsidesætter det myndighedsansvar og ansvar, som medlemsstaterne har ved at flytte henholdsvis ansvar for vandkvaliteten, bevisbyrden herfor samt udgifter til prøvetagning på forbrugernes ledningsnet til vandforsyningen.

§ 4

Stykke 2. Det må lægges til grund, at Miljøstyrelsen kan fritage et vandforsyningsanlæg, der alene forsyninger en fødevarevirksomhed med ved vand, idet en vandforsyning efter § 1, stk. 1 skal overholde kvalitetskravene. Reglen bør omformuleres, så det fremgår, at det er en fødevarevirksomheds egen vandforsyning.

§ 6

Indledningsvist skal Danske Vandværker påpege, at det i en ny udarbejdet bekendtgørelse ikke virker oversigteligt, at der fastsættes regler i 13 stykker. Det bør kunne opdeles mere hensigtsmæssigt. Som oplyst ovenfor finder Danske Vandværker, at såfremt det er vandforsyningerne, der selv skal udarbejde forslag til kontrolprogram er det vigtigt, at Miljøstyrelsen i god tid forinden reglerne skal træde i kraft har udarbejdet en ny Vejledning om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Det er Danske Vandværkers holdning, at det er tilsynsmyndighederne, der fastsætter kontrolprogrammerne, hvorfor det ikke er vandforsyningerne, der skal udarbejde et forslag herom. Danske Vandværker kan selvfølgelig støtte, at kontrolprogrammet udarbejdes i samarbejde med de berørte vandforsyningsanlæg, men kan ikke støtte, at det er vandforsyningen, der har initiativforpligtigelsen.

Danske Vandværker skal i den anledning opfordre til at kommunerne i samarbejde med laboratorierne opdaterer allerede eksisterende prøveprogrammer, idet det er Danske Vandværkers vurdering, at laboratorierne i denne sammenhæng sidder inde med en meget kostbar viden, der kan medvirke til at få fastsat et brugbart kontrolprogram.

§ 13

Som nævnt under bemærkningerne til § 3 er det afgørende, at få fastlagt et ansvarsforhold, hvorefter vandforsyningen alene har ansvaret til skel, samt betaling for kontrolmålinger hertil. Vandforsyningerne bør derfor holdes skadesløse for de udgifter, der angår forbrugernes egne vandinstallationer. Jævnfør ovenfor er det derfor afgørende, at vandforsyningen alene har bevisbyrden frem til skel og ikke også bevisbyrden for at vandforsyningen ikke skal dokumentere at den manglende overholdelse skyldes forhold, der kan henføres til vandforsyningen.

Reglerne i § 13 bør derfor udformes sådan, at det er de kommunale myndigheder, der overtager direktiv forpligtigelsen og iværksætter supplerende kontrolmålinger i forbrugers vandinstallation, samt at disse prøvetagninger betales af tilsynsmyndigheden. Det vil herefter være op til tilsynsmyndigheden i hvilket omfang forbrugeren selv skal dække disse omkostninger.

§ 15

Danske Vandværker kan tilslutte sig, at det er vandforsyningen selv der skal underrettemyndighederne om overskridelser. Det skal dog understreges, at laboratorierne i forbindelse med indberetningerne oplyser om konstaterede overskridelser, og at der i denne sammenhæng indgås en dialog med vandforsyningen. Dette uanset hvad vandforsyningen leverer vand til jf. første led i § 1, stk. 1 nr. 1 Stk. 3 synes ikke umiddelbart logisk, da ikke alle områder, jf. § 1 er medtaget. Det ligner en undtagelsesbestemmelse for kvalitetskravene til offentlige bygninger, hvilket næppe kan være hensigten.

Bilagene

Danske Vandværker finder det beklageligt, at man har skiftet angivelserne af måleenheder ud i bilagene på en række punkter, (eksempelvis fra mg/L til µg/L). Det vil skabe forvirring for brugerne både i forhold til vandforsyningerne og i forhold til de indberetninger, der skal foretages til Jupiter.

Danske Vandværker står gerne til rådighed for uddybende kommentarer, såfremt dette måtte ønskes.

Med venlig hilsen

Per Roth
Landsformand

Allan Weirup
Direktor

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

mst@mst.dk

DANSKE
REGIONER

04-07-2017

EMN-2017-02715

1069362

Kurt Møller

Høringssvar vedrørende udkast til ændringer af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger - journalnummer SVANA-400-00054

Miljøstyrelsen har den 24. maj 2017 sendt to bekendtgørelser i høring:

- Udkast til ”Bekendtgørelse om kvalitetskrav til miljømålinger”
- Udkast til ”Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg”

Danske Regioner har ingen bemærkninger til bekendtgørelse om kvalitetskrav til miljømålinger, men nedenstående bemærkninger til **bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg**.

Generelt

Det bemærkes, at der er sket en lang række ændringer i bekendtgørelsen. Analyseprogrammer er kraftig reduceret, og drikkevandet skal ikke længere analyseres ved afgang vandværk og på vandforsyningsledningen, men kun ude hos forbrugeren. Det fordrer, at vandforsyningen vil skulle optimere egenkontrollen og risikovurderingen systematisk og kategorisk, hvorfor dette forhold bør indgå i bekendtgørelsens risikovurdering og kontrolprogram.

Der er behov for en grundig korrekturlæsning, da der forekommer mange indskudte sætninger, og teksten er tung at læse.

Der er udgået hovedparametre fra boringskontrollen, hvilket betyder, at det fremadrettet ikke længere vil være muligt at følge den geokemiske udvikling i grundvandsmagasinerne som hidtil. Indberetning af data til Jupiter boringsdatabasen hos GEUS vil blive udfordret, da antal parametre ændres i forhold til eksisterende boringskontroller og umuliggør kontroltjek af data (fx udregning af ionbalancer og hårdhed).

For organiske mikroforureninger (bilag 1c) er en lang række stoffer ikke længere obligatoriske i forhold til den eksisterende bekendtgørelse med begrundelse i gennemførelse af EU direktiv 2015/1787. Vi savner i den forbindelse en redegørelse

DANSKE REGIONER
DAMPFÆRGEVEJ 22
2100 KØBENHAVN Ø
+45 35 29 81 00
REGIONER@REGIONER.DK
REGIONER.DK

for, hvorfor det ikke længere er relevant at have krav til disse stoffer i forhold til danske forhold. Danmark er et af de få lande i verden, der udelukkende bruger grundvand til drikkevand. Det er derfor en forudsætning, at det grundvand, der pumpes op, er fri for miljøfremmede stoffer, før det iltes og sendes gennem sandfiltre ud til forbrugerne.

Det fremgår af det fremsendte udkast, at de gældende 44 kvalitetskriterier for organiske mikroforureninger er reduceret til 15. Af bilag 7 (boringskontrol) fremgår bl.a., at boringskontrollen for stofgruppen "andre organiske mikroforureninger" vælges efter de forureningskilder, der er i området - herunder blandt parametrene i bilag 1c. Ved at reducere antallet af gældende kvalitetskriterier, vil mulighederne for at vurdere eventuelle fund af mikroforureninger i en boring væsentlig forringes. Vi finder derfor, at de gældende kvalitetskriterier bør fastholdes. Ønsker Miljøstyrelsen fortsat at reducere antallet af kvalitetskriterier fra 44 til 15, bør der foreligge en faglig vurdering af, at dette er forsvarligt både miljø- og sundhedsmæssigt.

Eksempler på kvalitetskriterier, der i udkastet er fjernet, er bl.a. phenoler, tributyltin og polære opløsningsmidler. Endvidere er olieprodukter reduceret fra alkylbenzener, benzen, naphtalen, 1,2 dibromethan, MTBE og totalolie til nu kun at omfatte benzen.

Vi finder, at forslaget er en væsentlig forringelse, og at det nugældende omfang for olieprodukter bør fastholdes. Vi bemærker, at benzen i det nye udkast er den eneste indikator for olie/benzinforurening i bilag 1c. Regionernes erfaringer fra undersøgelser af tankstationer viser, at især MTBE kan udgøre et grundvandsrisiko, idet stoffet har høj opløselighed og er svært nedbrydeligt. Vi vil derfor anbefale, at MTBE medtages som obligatorisk stof i kontrollen. Det er også ønskeligt, at der laves en redegørelse for fravalget af total olie i bilag 1c.

I forhold til mulige forureningskilder i oplandet, finder vi, at der i bilag 7 bør tilføjes en kolonne (parametre) med "Andre stofgrupper tilpasset efter de mulige forureningskilder" samt i bemærkningsfeltet tilføjes "Der henvises til Miljøstyrelsens vejledning nr. 2, 1997 bilag 1 (mulige forureningskilder, stoffer)". Alternativt kunne Miljøstyrelsen opdatere vejledningen. Hvorvidt afstanden fra indvindingsboringer til mulige forureningskilder også kan indgå i vurderingen (erfaringer fra overfladevandscreeningsværktøjet) kan overvejes.

På baggrund af erfaringer fra undersøgelser i regionerne ved pesticidpunktkilder, kan det stærkt anbefales, at Miljøstyrelsen inddrager Chloridazon og dets nedbrydningsprodukter Desphenyl-chloridazon og Methyl-desphenyl-chloridazon i analyseprogrammerne for grundvandsovervågning og ved boringskontrol af indvindingsboringer. Læs mere om baggrunden for denne anbefaling i den første artikel i dette nummer af Miljø og Ressourcer udgivet sidste år:

http://miljoegressourcer.dk/filer/avjinfo/143/Milj_og_Ressourcer_5_2016_web.pdf

Tekstnære bemærkninger til bekendtgørelsen

§1, 1)

Alt for lang sætning. Prøv med en punktopstilling.

§1, 2)

Der er behov for, at termen kontrolmålinger ændres til kontrolanalyser. Forholdet skyldes, at der ikke er tale om målinger, som gennemføres på laboratoriet, men analyser som er akkrediteret. Målinger foretages bl.a. af vandforsyningen i forbindelse med egenkontrollen. Det anbefales, at der gennemføres en "søg og erstat" på hele dokumentet med henblik på at anvende de rigtige begreber mht. målinger og analyser.

§1 stk. 3

Sætningen "dog ikke vand i drænledninger" kan udgå, da den på det foreliggende ikke giver mening, da drænvand ikke vil finde anvendelse til husholdningsbrug m.m. Alternativ skal det præciseres, hvorfor det fremgår af teksten.

§6 Stk. 7

Forslag til ændring af ordlyd:

Stk. 7. Kontrolprogrammet skal med henblik på at ~~efterprøve sikre~~ om foranstaltningerne til begrænsning af risiciene for menneskers sundhed i hele vandforsyningskædens længde fra indvindingsområdet over indvinding, behandling og lagring og til distribution, fungerer effektivt, indeholde konkret angivne ~~kontrolmålinger~~ **kontrolanalyser** i forsyningsanlægget af vandets kemiske og mikrobiologiske kvalitet samt andre relevante tiltag.

§17 stk. 9

Sætningen giver ikke mening ved at henvises til sig selv. Den foreslås ændret til:

Stk. 9. Iværksættelse af anvendelsesbegrænsninger, ~~jf. stk. 9~~, som f.eks. afbrydelse af vandforsyningen, etablering af alternativ vandforsyning og kokeanbefalinger sker for almene vandforsyninger efter forudgående drøftelse med Styrelsen for Patientsikkerhed.

Det anbefales, at der kommer et ekstra juridisk eftersyn af §17, 18 og 19, da der synes at forekommer en del overlap i teksten. Antageligt vil det være muligt at gennemføre en sammenskrivning hertil. Af nedenstående er nærværende problemstilling listet op og angivet med en farve hvor ordlyden er sammenfaldende.

Der er overlap i ordlyden mellem §17 og §19.

§ 19. Er en overskridelse af kvalitetskravene i vandet ikke afhjulpet inden for varigheden af dispensationen, kan kommunalbestyrelsen anmode Miljøstyrelsen om, at styrelsen på ny dispenserer fra de i bilag 1a-d fastsatte kvalitetskrav.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen må kun anmode om dispensation i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen er blevet anmodet herom, og hvis der ikke er umiddelbar mulighed for at fremskaffe anden vandforsyning.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens dispensationsanmodning skal indeholde de oplysninger, som fremgår af § 15, stk. 1.

§ 17. Opfylder vandet ikke de kvalitetskrav, som er fastsat i medfør af denne bekendtgørelse, jf. §§ 15, stk. 3, og 16, kan kommunalbestyrelsen om nødvendigt anmode Miljøstyrelsen om, at styrelsen dispenserer fra de i bilag 1a-d fastsatte kvalitetskrav for et bestemt tidsrum, der skal fastsættes så kort som muligt, og som højst kan være 3 år. Det samme gælder for ikke-almene vandforsyningsanlæg, bortset fra anlæg, som i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, medmindre vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen må kun anmode om dispensation i tilfælde, hvor der ikke er umiddelbar mulighed for at fremskaffe anden vandforsyning.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens dispensationsanmodning skal indeholde de oplysninger, som fremgår af § 18, stk. 1

Mellem §19 stk. 10 og §18 stk. 2 er der følgende "ens" overlap:

§ 19 Stk. 10. Kommunalbestyrelsen skal på passende vis informere forbrugere, der berøres af dispensationen, om dispensationen, om betingelserne herfor og om nødvendigt vejlede forbrugerne om, i hvilket omfang dispensationen kan indebære en særlig risiko.

§18 Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal på passende vis informere forbrugere, der berøres af dispensationen, om dispensationen, betingelserne herfor og om nødvendigt vejlede forbrugerne om, i hvilket omfang dispensationen kan indebære en særlig risiko.

Mellem §19 stk. 11 og §17 stk. 6 er der følgende overlap med enslydende ordlyd:

§ 19 Stk. 11. Miljøstyrelsen skal inden 2 måneder give Europa-Parlamentet meddelelse om meddelte dispensationer for vandforsyninger, som har tilladelse til indvinding af mere end 1.000 m³ vand pr. dag i gennemsnit.

§17 Stk. 6. Miljøstyrelsen skal inden 2 måneder give Europa-Parlamentet meddelelse om meddelte dispensationer for vandforsyninger, som har tilladelse til indvinding af mere end 1.000 m³ vand pr. dag i gennemsnit.

§25

Det anbefales, at der kommer en præcisering omkring frekvensen ved måling af grundvandsstanden og at rovandsstanden også skal måles. Baggrunden herfor er, at disse data benyttes til udarbejdelse af BNBO (boringsnære beskyttelsesområder) og boringers vandindvindingsoplunde.

§26 stk. 4

Termen "Andre vandforsyningsanlæg" anbefales defineret, da det ikke er klart, hvad der præcist menes med den.

§27 stk. 3

Det anbefales at drikkevandsboring ændres til indvindingsboring, da netop denne term benyttes i hele bekendtgørelsen.

§30

Her synes der at mangle et punkt/eller stk. omkring udstedelse dispensationer og den tilknyttede begrundelse.

§32

Der er to stk. §32, hvorfor den sidste skal ændre til §33

§32 punkt 1

Sætningen "anvender andet vand end grundvand eller overfladevand, dog ikke vand i drænledninger, til husholdningsbrug eller til de virksomheder, som er nævnt i stk. 1, nr. 1, jf. § 1, stk. 3," giver på det foreliggende ikke mening mht. vand i drænledning da dette ikke finder anvendelse som drikkevand.

Bilag 1a

Der er udgået hovedbestanddele, der fx benyttes ved opstilling af ionbalancer og vandtypebestemmelser.

Afsluttende bemærkninger

På det foreliggende grundlag vurderes det, at der sker en væsentlig forringelse i forhold til de eksisterende kontrolprogrammer.

Med denne bekendtgørelse gøres brug af direktivets undtagelsesbestemmelse, og man undtager mange mindre vandforsyningsanlæg for kontrol. Det står ikke klart, hvorfor Miljøstyrelsen nu vil anvende en mulighed for undtagelse, når kommuner i Danmark hidtil har gennemført kontrol også af de små vandforsyningsanlæg. Kontroller der har vist, at der ofte er problemer med mange af de små vandforsyningsanlæg. Undtagelsen kan i værste fald få sundhedsmæssig betydning for mennesker, der forsynes af vand fra disse mindre anlæg.

Med venlig hilsen

Kurt Møller

Miljø- og Fødevareministeriet
Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Att.: Funktionsleder Martin Skriver

9. juni 2017

Pr. e-mail : mst@mst.dk

Høring af udkast til ændring af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger – j.nr.: SVANA-400-00054

Tak for muligheden for at kommentere udkastet.

Vi har ingen bemærkninger af regnskabsmæssig eller revisionsmæssig karakter.

Med venlig hilsen

Liselotte Bang
chefkonsulent
sekretær for Arbejdsgruppen for Forsyningsvirksomhed

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 4183
Konto nr 2500102295

Miljøstyrelsen
mst@mst.dk
Mrk: SVANA-400-00054

DATO: 10. juli 2017
PROJEKTNR.: 00095
ds/HKA

DANVAs bemærkninger til høring af Vandkvalitetsbekendtgørelsen

DANVA har følgende overordnede betragtninger til udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet:

I høringsbrevet anføres, at der er tale om en forenkling og at formålet er at tilnærme bekendtgørelsen til direktivet. DANVA mener, der gives køb på en struktureret forebyggende indsats, og der reelt ikke er tale om en forenkling. I stedet vil det give anledning til mere besvær for vandselskab, myndighed og forbruger, når der er mistanke om forurening.

Derudover vil der ske en forringelse af forbrugersikkerheden ved at erstatte de gældende analysekrav med krav om analyser ved taphane. De foreslåede ændringer, vil betyde at sikkerheden for den enkelte forbruger vil blive mindre og den forebyggende indsats reduceres, hvilket er i strid med de signaler, der ses i forhold til kommende ændring af direktivet.

Det er i øvrigt en svært tilgængelig lovtekst, med mange krydshenvisninger og indskudte sætninger, som gør det vanskeligt at læse.

Nedenfor er angivet bemærkninger til bekendtgørelsens enkelte elementer:

Anvendelsesområde

Kontrollen bortfalder for hele den del af vandforsyningen, der ligger under 10 m³/dag. Dette omfatter både mindre almene, ikke-almene vandforsyninger samt enkeltvandforsyninger.

DANVA mener at kontrollen af drikkevandet bør være obligatorisk for alle, der indvinder og leverer vand, uanset størrelsen af leverancen. Konceptet almen vandforsyning, bør desuden videreføres med særlige krav til kontrollen, ligesom princippet om at alt drikkevand til husholdningsbrug kontrolleres, også bør fastholdes, så vi i Danmark kan garantere rent vand til alle. Med forslaget udsættes disse forbrugere for en reel sundhedsrisiko.

Derudover vil en nedsat eller manglende kontrol af enkeltejendomme og mindre vandforsyninger, udhule vandforsyningsplanen som reguleringsinstrument. Incitamentet til at udbygge en almen forsyning i et planlagt forsyningsområde, kommer som regel, når der konstateres problemer med vandkvaliteten. Dette vil ikke være tilfældet, hvis der ikke tages prøver. Herved mister vandforsyningsplanen reelt værdi som planinstrument.

Der savnes en begrundelse for § 1 stk. 3, som vurderes at være overflødig. Da intet vand må indvindes uden tilladelse, vil der blive taget stilling til regnvand, afsaltning af havvand jf. lovens § 25, i forbindelse med en eventuel indvindingstilladelse. Heri vil der også stilles vilkår, så det sikres, at vandkvaliteten er velegnet til formålet.

Kontrol med vandets kvalitet

§ 6 Gyldigheden af kontrolprogrammer. Det anføres, at gyldigheden af et kontrolprogram maks er 5 år, samtidig i stk. 11, at vandforsyningen løbende skal arbejde med det og i § 9 stk 1 og stk 2, at Miljøstyrelsen mindst en gang årligt skal tage stilling ti, om bekendtgørelsens bilag skal ændres.

DANVA mener, at der skal være sammenfald mellem "revisionsperioderne", så analyseprogrammet også skal vurderes årligt, på samme måde som bilagene til bekendtgørelsen.

DANVA finder, at ansvaret for at udarbejde kontrolprogrammer skal placeres entydigt hos enten myndighed eller vandforsyning. Den nuværende formulering definerer ikke klart, hvor ansvaret ligger. Ifølge direktivet ligger ansvaret hos de ansvarlige myndigheder. På den baggrund bør fastholdes formuleringen "i samarbejde med" og en entydig placering af ansvaret.

§ 6 stk. 5 – kontrolprogrammer

Det anføres i bilag 6, at prøveudtagningssteder er taphanerne – derudover er hyppigheder fastlagt i bilag 4, men det angives samtidig, at kontrolparametre og hyppigheder kan fraviges, hvis der er udført en risikovurdering.

Bekendtgørelsen bør fremme forbrugersikkerheden og en forebyggende indsats. Taphaneprøverne er stikprøver og med ændringen af prøvetagningsmetoderne, har analyserne reelt kun værdi for den forbruger, hvor prøven er udtaget. Øvrige forbrugere har ikke mulighed for at få viden om den leverede vandkvalitet.

DANVA anbefaler at fastholde en lovgivningsmæssig minimumskontrol af vandkvaliteten i hele forsyningskæden (boring, afgang vandværk, indgang ejendom), ved at bestemmelsen i § 6 stk. 7 præciseres.

Forbrugersikkerheden bør ikke udelukkende overlades til taphaneprøver og et individuelt fastlagt driftsprogram. Ved at fastholde et minimumsprogram i bekendtgørelsen vil den forebyggende indsats fremmes og give forsyninger og myndigheder bedre muligheder for at opfange uregelmæssigheder, inden vandet når ud til forbrugeren. Det betyder også, at det bliver nemmere at målrette indsatsen, så problemer med vandkvaliteten på en enkelt husinstallation ikke giver anledning til restriktioner for forbrugere, der ikke er berørt.

Kontrollen i afgang vandværk bør dokumentere effekten af vandbehandlingen, samt den hygiejniske tilstand af vandværk og beholderanlæg, mens kontrollen i indgang ejendom bør dokumentere kvaliteten af vandet i forsyningsnettet. Kontrollen på taphanen bør begrænses til de parametre, der sandsynligt og realistisk tilføres i husinstallationerne, og/eller kan forværres ved manglende forbrug eller uhensigtsmæssig indretning af installationen. Derudover bør det præciseres, hvordan og efter hvilke kriterier taphane prøvetagningssteder udpeges. Der kunne f.eks. med fordel udpeges prøvetagningssteder i et passende antal offentlige bygninger, da der i henhold til direktivet er en særlig forpligtigelse her.

Styrkelse af den forebyggende indsats vil være i fuld overensstemmelse med Kommissionens igangværende arbejde med revision af drikkevandsdirektivet, hvor der arbejdes på at

indføre mere fokus på en forebyggende indsats fremfor bagudrettede stikprøver hos forbrugeren.

DANVA står gerne til rådighed med konkrete forslag til omfanget af de foreslåede analyseprogrammer.

§ 6 stk 8 Risikovurdering

DANVA hilser muligheden for at reducere frekvens og antal analyse parametre velkommen, men mener som før nævnt, at der bør være en lovpligtig minimumskontrol, som sikrer forsyningskæden. Samtidig gør vi opmærksom på, at det er DANVAs opfattelse, at den risiko-baserede tilgang er håndteret i "bekendtgørelse om kvalitetssikring af almene vandforsyninger", hvor der allerede i dag er krav om risikobaseret tilgang til drift og vedligeholdelse for en del af selskaberne. Hvad angår de konkrete krav i stoflisterne, henvises til bilag.

Det er DANVAs opfattelse, at en opstramning af reglerne om kvalitetssikring og den tilhørende vejledning vil dække behovet.

Udtagning og analyse af kontrolprøver

§ 12 stk. 2 kravet om akkrediterede prøver kan helt eller delvis fraviges

Det er DANVAs opfattelse, at der åbnes for, at vandkvaliteten kan dokumenteres med andre metoder end de akkrediterede jf. § 12 stk. 2. DANVA bifalder denne mulighed og ser det som en anerkendelse af den teknologiske udvikling, der er sket indenfor hurtiganalyser og online sensorer. Vi går ud fra, at krav til analyseusikkerhed / metoder kommer til at fremgå i de kommende vejledninger.

Forholdsregler mod utilfredsstillende vandkvalitet

§15 stk 1 indsendelse af dokumentation

Der savnes en nærmere definition af hvilken dokumentation der anses for tilstrækkelig for at dokumentere, at en eventuel overskridelse ikke kan henføres til forsyningsselskabet.

§15, stk. 2 information af vandforsyningssystemets forbrugere

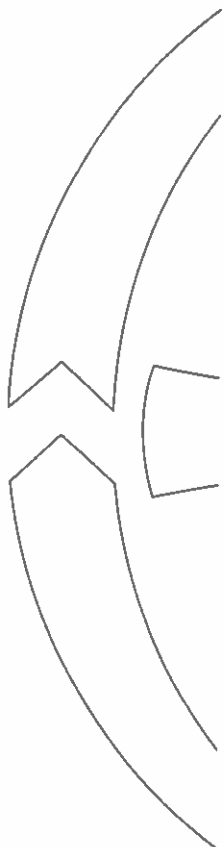
Der savnes en nærmere definition af "vandforsyningssystemet". Det formodes, at det er forbrugerne på husinstallationen der henvises til, men det er ikke tydeligt. Derudover er det ikke tydeligt, om der medfølger en pligt til håndhævelse af utilfredsstillende vandkvalitet, der ikke kan henføres til vandforsyningen. I § 15 stk. 2 anføres at forbrugeren skal informeres jf. vandforsyningsloven § 62, stk. 6 og 7. Af disse bestemmelser fremgår "foranstaltninger som forbrugeren bør træffe.

DANVA savner en præcisering af hvilke forpligtigelser der følger med en utilfredsstillende vandkvalitet. Herunder hvilket ansvar der påhviler installationsejeren og hvilket ansvar myndigheden har.

Særligt omkring taphaneprøver og ansvarsfordeling

DANVA mener, at ansvar, finansiering og ejerskab bør følges ad.

Derfor bør bestemmelsen om udtagning af taphaneprøver udmøntes overfor ejeren via bygningsreglementet, som hidtil har håndteret forhold omkring husinstallationer. Alternativt kan bekendtgørelsen tilføjes en bestemmelse, i stil med den som er i udkastets § 5 stk. 4 omkring regnvandsinstallationen, hvor det er ejeren af en ejendom, der skal dokumentere, at kravene til vandkvaliteten ved ejendommens taphaner overholdes.

Med den model, der er lagt op til i bekendtgørelsen, er der overlap mellem regelsættene. Især sammenhængen med ordningen om "Godkendt til drikkevand" og med bygningsreglementets krav til vandinstallationer. Den manglende sammenhæng giver en uliggenlig og vanskelig administration. Samtidig er snitfladerne mellem forsyning, forbruger, bygge- og miljømyndighed uklare.

Det er væsentligt, at uklarheder adresseres fyldestgørende i en uddybende vejledning, så der sikres ensartede rammer og et ensartet administrations- og tolkningsgrundlag.

DANVA står gerne til rådighed med bidrag til dette arbejde og ser frem til fortsat god og konstruktiv dialog omkring bekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Carl-Emil Larsen
DANVA

Vedlagt: Bilag

BILAG

DANVAs bemærkninger til høring af Vandkvalitetsbekendtgørelsen

DANVA savner i høj grad en faglig / sundhedsmæssig begrundelse for ændring af stoflisterne og grænseværdierne i bekendtgørelsens bilag om drikkevandets hovedbestanddele, organiske mikroforureninger og uorganiske sporstoffer. Der er pt. fjernet 54 parametre fra listerne.

Det findes ikke at være tilstrækkeligt, at henvise til direktivet, da det dels er et minimumsdirektiv og dels ikke tager højde for, at man i Danmark indvinder grundvand, der skal overholde kravene efter en simpel iltning og filtrering. Der er til gengæld en del parametre, som henføres til chloring og desinfektion, der er overflødige.

Parametre i den nuværende boringskontrol, der bruges til at vurdere udviklingen i grundvandsmagasinerne, bør som minimum indeholdes i den lovpligtige kontrol.

Stoflisten:

Der er visse af de stoffer, der er udgået af listen eller helt mangler som bør indgå fremadrettet. Blandt andet:

- Chlordiazone og nedbrydningsprodukter
- Flouranthen – PAH'er findes pt. i Københavnsområdet, hvor der i ledningsnettet findes rør, som er coatede med tjærestoffer.
- Benzen er den eneste tilbageværende indikator for forurening med oliestoffer. Dette vurderes ikke at være tilstrækkeligt, da de komponenter, der ofte ses, er f.eks. toluen og xylen. BTEX bør derfor også fremadrettet fremgå af listen.
- MTBE – indikator på ældre benzinfureninger

Derudover ser det ud til, at grænseværdien for ammonium er sat op med en faktor 10. Vi regner med, at der mangler en note. Samtidig er det anført for ammonium i boringskontrollen, at analysen kun skal foretages, hvis pH < 6. Vi går ud fra at det er gældende for aluminium og ikke ammonium. Derudover forekommer det underligt, at en overholdelse af kravværdierne for hhv. nitrat og nitrit, giver anledning til en overskridelse på den angivne sumformel. I øvrigt er grænseværdien for nitrit i afgang vandværk fordoblet. Vi henviser til den før nævnte manglende faglige / sundhedsmæssige begrundelse herfor.

Betegnelserne bør ensrettes, så der anvendes ensartet nomenklatur på parameterniveau.

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
mst@mst.dk

Høringssvar til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, SVANA-400-00054

Egedal Kommune fremsender hermed høringssvar til udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Drikkevandskvalitet

Vi kan forstå, at bekendtgørelsen skal gøres mere direktivnær. Det vil medføre nogle store ændringer i danskernes opfattelse af, at al vand, der kommer ud af en vandhane, er af god kvalitet.

Ifølge forslaget (§1, stk. 1, pkt. 1) skal der ikke længere være krav om kontrol af drikkevand fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag. I Egedal Kommune drejer det sig om ca. 290 ikke-almene vandforsyningsanlæg og 3 almene vandforsyningsanlæg.

Vi har erfaring for, at ejere af disse anlæg ikke foretager undersøgelse af drikkevandet af sig selv. Derfor forudser vi, at der vil være mange, som ikke længer vil få foretaget kontrol af drikkevandet, og det vil på landsplan betyde, at man ikke længere kan være sikker på, at drikkevand, der kommer ud af alle vandhaner i Danmark, er i orden.

Vi forventer, at Sundhedsstyrelsen har forholdt sig til den sundhedsmæssige side af sagen i forhold til for højt nitrat indhold og blå børn samt mikrobiologiske forureninger.

Kogevejledningens kapitel 11, som handler om enkeltindvindere, skal ændres.

Nye kommunale opgaver:

§ 10 fastsætter nye krav til kommunerne om oplysning af forbrugere om, at vandet ikke er omfattet af den offentlige kontrol samt oplysning om god vandkvalitet.

§15 stk. 2 fastsætter nye krav til kommunerne om at informere vandforsyningssystemets forbrugere om, at vandet ikke overholder kvalitetskravene. Efter §15 stk. 3 skal kommunalbestyrelsen om nødvendigt med påbud foranledige det ulovlige forhold i offentlige bygninger lovliggjort.

Bekendtgørelsens anvendelsesområde

I §1 stk. 1 står der, at bekendtgørelsen angiver de kvalitetskrav, som skal være opfyldt for vand til husholdningsbrug, til fødevarer og til virksomheder, der fremstiller lægemidler eller andre produkter, hvortil der stilles særlige sundhedsmæssige krav til vandforsyningen, fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer 10 m³ vand pr. dag eller derover, og fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og hvor vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.

Den 11-07-2017
Sagsnr.: 17/9189
Dok.nr.: 2

Sagsbehandler:
Malene Jakobsen
Direkte tlf.: 72597331

Mail:
Malene.Jakobsen@egekom.dk

Egedal Rådhus
Dronning Dagmars Vej 200
3650 Ølstykke

Åbningstid	
Mandag - onsdag	10.00-14.00
Torsdag	10.00-17.30
Fredag	10.00-12.00

Telefon	7259 6000
Mail	kommune@egekom.dk
Web	egedalkommune.dk

Her savner vi en definition på, hvad der menes med kommerciel og offentlig aktivitet. Vi opfordrer Miljøstyrelsen til hurtigst muligt at præcisere bekendtgørelsens regler i en vejledning.

Vandforsyningsplanlægning

Kommunerne står for vandforsyningsplanlægningen. I Egedal Kommune ønsker vi at fremme udbygningen af den almene vandforsyningsstruktur. Den væsentligste grund til, at eksisterende ejendomme tilsluttes vandværk, er dårlig vandkvalitet. Vi forudser, at der ikke er incitament for vandværkerne til at lægge nye forsyningsledninger, når ejendomme med egen vandindvinding ikke længere skal kende kvaliteten af drikkevandet.

Den manglende overvågning er således i modstrid med kommunens arbejde, hvor vi blandt andet meddeler forbud mod etablering af erstatningsboringer uden forudgående tilladelse i det naturlige forsyningsområde til et vandværk for at fremme tilslutningen til den almene vandforsyning.

Tilladelse til indvinding af vand

Det er påfaldende, at der i denne bekendtgørelse lempes på krav til enkeltindvindere, mens der i Lov om vandforsyning skærpes krav om vandindvindingstilladelse til vandindvindingsanlæg beliggende indenfor et vandværks naturlige forsyningsområde. Vi vil gerne høre Miljøstyrelsens syn på, hvorfor kommunen ved udarbejdelse af vandindvindingstilladelser skal vurdere råvandskvaliteten og dens egnethed til formålet, når der ikke længere er krav om kontrol af kvaliteten.

Vandprøver

§3 stk. 2 medfører ekstra udgifter for vandforsyningerne, fordi de over for tilsynsmyndigheden skal dokumentere, at manglende overholdelse af kvalitetskrav på prøveudtagningsstedet ikke skyldes forhold, der kan henføres til vandforsyningen. Jævnfør bilag 6 skal kvalitetskrav for vand, der leveres gennem distributionsnet, overholdes på det sted inden for en bygning eller en virksomhed, hvor det tappes fra vandhaner, der sædvanligvis anvendes til drikkevand.

Kontrolprogrammer

§6 stk. 4 kan betyde, at kommunen kommer til at lave alle kontrolprogrammerne for vandforsyningerne.

Det bemærkes, at kommunerne efter § 28 stk. 2 skal indberette afgørelser om kontrolprogram til Jupiter. Det findes der, så vidt vi ved, ikke en teknisk løsning til på nuværende tidspunkt.

Andet

Vi noterer os, at myndigheden for dispensation for overskridelse af kvalitetskravene flyttes fra kommunen til Miljøstyrelsen.

Vi noterer os, at §26 stk. 3 og 4 ved beslutning om det tekniske tilsyns hyppighed har ændret ordlyd fra kommunalbestyrelsen til tilsynsmyndigheden.

Vi noterer os, at analyse for kimtal ved 37 grader udgår.

Det er ikke blevet lettere at gennemskue, hvordan et kontrolprogram skal tilrettelægges efter bilag 3-8. Der er indført nye begreber som vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag og gruppe A-parametre og gruppe B-parametre

I § 17 stk. 9 henvises der til iværksættelse af anvendelsesbegrænsninger, jf. stk 9. Er der tale om en fejlhenviisning?

Med venlig hilsen

Malene Jakobsen
Ingeniør
Center for Teknik og Miljø

Herning
Kommune

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Byggeri, Jord og Grundvand
Rådhuset, Torvet
7400 Herning
Tlf.: 9628 2828
Lokal 9628 8101

bjgtj@herning.dk
www.herning.dk

Sagsnummer:
13.02.01-P19-65-17

Kontaktperson:
Trine Koch Jakobsen

Dato: 19-07-2017

Journalnummer SVANA-400-00054
Ørings svar til udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg

Dette svar er lavet i ERFA-netværket for grundvand for 8 midt og vestjyske kommuner.

Overgangsfase

Der er tale om en gennemgribende ændring af den hidtidige bekendtgørelse. En så gennemgribende ændring vil kræve en overgangsfase mellem de to bekendtgørelser. Det er vigtigt, at kommuner, vandforsyninger og laboratorier får tid til forståelse af de nye regler samt til teknisk tilpasning af de nye krav. Der skal være tid til at tilpasse de digitale indberetning af analyseresultater til den nye model. Der skal f.eks. tages stilling til, hvordan eksisterende påbud om kontrol efter nuværende bekendtgørelse skal håndhæves.

Det er meget vigtigt at ordlyden i bekendtgørelsen er entydig, ellers vil indkørringsfasen blive forlænget, og der er risiko for forskellig sagsbehandling i kommunerne. Det anbefales derfor at også vejledningerne til bekendtgørelsen revideres, før bekendtgørelsen evt. træder i kraft.

Ordlyd, formuleringer og begreber.

Det generelle indtryk er, at bekendtgørelsen er meget tungt skrevet, og der er grundlag for mange misfortolkninger på grund af lange sætninger med mange indskudte sætninger. Vi opfordrer til at skrive mere præcist, så der er mindre risiko for fejlforklaringer. Der er mange forskellige betegnelser som ikke er defineret.

§ 1 nr. 1 er en meget lang sætning og giver anledning til meget forskellige forklaringer hos de underskrivende kommuner. Nogen læser, at kvalitetskravene gælder for alle typer af drikkevandsanlæg uanset vandforbrug og formål. Andre læser, at bekendtgørelsen kun gælder vandforsyningsanlæg, der leverer vand til offentlig eller kommerciel aktivitet eller leverer over 10 m³ døgnet. Vi foreslår, at der bruges punkttopstilling. Dermed vil der også i efterfølgende tekst kunne henvises til de enkelte punkter. Læsning af bekendtgørelsen besværliggøres af den lange beskrivelse af de enkelte vandforsyningstyper.

Begrebne Almene og Ikke-almene Vandforsyningsanlæg er i dag defineret ud fra antallet af forbrugere. Bekendtgørelsen indeholder forskellige begreber fra både den nye og den gamle bekendtgørelse. Der er dog ikke nødvendigvis en sammenhæng mellem leveret vand og antal forbrugere. Der findes ikke-almene vandforsyningsanlæg, der leverer over 10 m³ pr døgn, og almene vandforsyningsanlæg, der leverer under denne mængde. Det virker ikke som, der er taget højde for disse tilfælde ved anvendelse af begreberne i bekendtgørelsen. Der bør være en helt klar definition af de forskellige begreber, som minimum i en vejledning.

Der er en problemstilling i forhold til udlejningsejendomme. Kan det betragtes som kommerciel aktivitet, eller har kommunen kun et pligt til at informere lejer jf. §10

Indberetning af analyser – den eksisterende navngivning af kontrol (normal, udvidet m.v.) benyttes i dag ved indberetning af analyser i Jupiter. Hvis disse betegnelser forsvinder blive, der en teknisk tilpasning, som kan give forsinkelser.

Der er steder i bekendtgørelsen, som ikke entydigt giver svar på, hvordan kommunen skal håndtere uoverensstemmelser. For eksempel i forhold til kapitel 3, hvis kommunen ikke kan godkende kontrolprogram fremsendt af vandforsyningerne.

§ 6 stk. 7 Meget lang sætning med vag betydning. Denne sætning kan give anledning til mange forskellige fortolkninger, hvis den ikke bakkes op af en vejledning. Sætningen bør omformuleres, så den giver en entydig mening.

I Bilag 4 punkt 3 Sætningen: "Dette gælder også for kontrol af nitrit ved afgang vandindvindingsanlægget, jf. bilag 1a" er ikke forståelig. Indvindingsanlægget betyder det boringen eller vandværk.

Sundhed

Med denne bekendtgørelse har man valgt at gøre brug af direktivets undtagelsesbestemmelse og undtager mindre vandforsyningsanlæg fra kontrol. Det er ikke klart hvorfor man vil anvende en mulighed for undtagelse, når Danmark hidtil har gennemført denne kontrol af små anlæg, især når kontrollen har vist, at der er problemer med flere af vandforsyningsanlæggene.

Kommunerne i ERFA-netværket har hver mellem 300 og 2100 af disse anlæg, det er dermed en ikke ubetydelig del af kommunens borgere, der bliver forsynet fra disse anlæg. På grund af vores geografi vil der altid været en del ejendomme med egen vandforsyning, da der er områder der ikke kan dækkes af almen vandforsyning.

Der er nu i mange år taget analyser fra disse mindre vandforsyningsanlæg. En opgørelse viser, at ca. 30 % af analyserne hvert år har overskridelser på bakterier. Ca. 10 % ender i kogeanbefaling, enten efter første prøve eller på baggrund af opfølgende kontrol uden reparationer af anlægget. Overskridelserne forekommer på anlæg, hvor prøverne tidligere år har været i orden.

Vi er bekymrede for vores borgeres sundhed ved bortfald i krav om kontrol af vandforsyninger, der leverer under 10 m³ pr dag. Personer, der drikker vand fra disse anlæg, er beboere,

besøgende, hjemmehjælpere og sundhedspersonale mm. Nogle vil være vidende om dette, andre ikke. Vi mener ikke, der er taget højde for den samlede samfundsmæssige udgift ved at lade borgere drikke potentielt forurenede vand.

Befolkningen kan med denne bekendtgørelse ikke længere have tillid til, at alt vand, der kommer ud af en vandhane i Danmark, kan drikkes.

Vi mener ikke, at information om vandkvalitet og at tage kontrol af vandet vil give en besparelse hverken i kommunerne eller samfundet. En anbefaling om at tage vandprøver vil medføre, at ganske få – de mest resursestærke, der alligevel ville tænke over deres vandkvalitet – vil få analyseret deres vand. Paragraffen giver således kommunerne en stor arbejdsopgave uden nogen sundhedsmæssig effekt.

§ 10 stk. 1: Der skal tages stilling til hvor tit skal kommunen informere. Skal det være med et bestemt tidsinterval eller ved ejerskifte. Det er en stor opgave at lave dette informationsarbejde specielt i forhold til anlæg med flere ejendomme og forbrugere.

Ved at bruge ordet "forbrugere" får kommunalbestyrelsen til opgave også at informere lejere af ejendomme og ikke kun ejere. Der ligger dermed et meget stort arbejde i sammenkørsel af data for kommunerne i forhold til registrering af drikkevandsanlæg og flytteregistreringer.

§ 10 stk. 2. Hvad betyder "kommunen skal oplyse forbrugerne om god vandkvalitet". Dette punkt giver mulighed for meget fortolkning.

Det er ikke specificeret, hvilke parametre denne kontrol bør omfatte, og derfor er der lagt op til meget forskellig tolkning i kommunerne af denne anbefaling.

§ 8 stk. 1. Kan paragraffen bruges til at fastsætte et analyseprogram for mindre anlæg, da vores opgørelse viser der er overskridelser i 40 % af anlæggene. Dette kunne være beskrevet i en vejledning.

Når der er overskridelser af grænseværdierne for bakterier hos mindre vandforsyningsanlæg skyldes det ofte utætte borer og brønde. Hvis ikke der tages analyser vil en utæt boring eller brønd stå i årevis og forurene grundvandet – ikke bare med bakterier, men også med pesticider og alle andre stoffer, der bruges i anlæggets nærhed. Anlægget vil derfor være en potentiel risiko for at forurene drikkevandet til vandværkerne. Derfor skal kommunerne fremover have mere opmærksomhed på borer og indvindingsoplande til vandværker. Er der ikke taget prøve, vil kommunen blive nødt til at lave teknisk tilsyn på alle borer inden for OSD og indvindingsoplandene. Dette er en omfattende ekstra opgave i forbindelse med indsatsplanlægning og almindelig grundvandsbeskyttelse.

Forskelsbehandling.

Som vi læser bekendtgørelsen, lægger den op til forskelsbehandling af de vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ pr. dag, og hvor vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.

Hvis kontrollen er frivillig, men kommunerne skal håndhæve overskridelser og indberette påbud på Diadem, så vil der være en ulige behandling af borgere, der frivilligt laver en kontrol og dem, der undlader.

Analyseprogrammer

Der lægges op til, at vandforsyningerne selv skal lave et analyseprogram. Det er positivt, at almene vandforsyninger skal tænke over deres kontrolprogram og får mulighed for at tilpasse programmet til en eventuelt certificering af drikkevandskvaliteten.

Udarbejdelse af kontrolprogram kræver et stort kendskab til geologi, kemi og lokale forureningstrusler. Der vil være en stor gruppe af vandforsyninger, som ikke vil være i stand til at løfte denne opgave professionelt, f.eks. mindre og mellemstore almene vandforsyninger, mælkeleverandører, hoteller, campingpladser og lign. Vi forudser, at det i sidste ende alligevel vil være kommunen, der fastsætter programmet for disse vandforsyninger.

Der er langt op til en lang proces i forhold til fastlæggelse af et program for mindre vandforsyninger. Dette er unødigt arbejde i kommunerne fremfor at lave et nationalt standardprogram f.eks. for mælkeleverandører.

Der vil blive et tomrum med hensyn til analyseplaner i perioden mellem at den nye bekendtgørelse vedtages og indtil kommunen har modtaget et nyt program fra vandforsyningen, som kommunen kan godkende. Dette tomrum forventes at blive langt for nogle forsyninger.

Prøveudtagning

Det er ikke klart, hvor vandprøverne skal udtages. Bilag 6 bør ændres, så det tydeligere fremgår hvor prøverne skal tages.

Der lægges op til at prøverne kun skal tages i borer og på ledningsnet, men med mulighed for at nogle prøver tages på vandværk. På vandforsyninger, der f.eks. leverer < 1000 m³/dag skal der udtages 4 prøver om året for bakterier, men ledningsnettet kan være meget forgrenet, så der vil være husstande/streng, hvor vandet aldrig bliver kontrolleret.

Hvis der opstår en forurening på et vandværk, skal kilden som regel findes på vandværket eller i boringen. Det bedste sted at finde sådan en forurening er ved afgang vandværk.

Indvundne vandmængder

Når der er lavet så meget om på resten af bekendtgørelsen er det en skam, at kapitel 4 er uændret. I vores digitale verden virker det gammeldags, at registreringerne skal ske på bestemte tidspunkter og opbevares lokalt.

De større vandforsyninger har løbende overvågning af data. Registreringen i forbindelse med denne bekendtgørelse virker overflødig, især fordi oplysningerne ikke skal indberettes. Dermed har dataene ingen værdi.

Vandværkerne skal indberette udpumpede og solgt mængder til Skat én eller flere gange om året. Det vil give god mening at vandforsyningerne kun skal indberette ét sted. For at lette vandværkernes oplysningspligt til myndighederne kunne det overvejes, om der skal ske en samlet indberetning af oplysningerne til ét system.

Bemærkninger til enkelte paragraffer og bilag:

§ 14. Der bør være forskel på størrelsen af vandforsyningen i forhold til om laboratoriet skal underrette myndigheden med det samme. For vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ pr. dag, er det ikke nødvendigt at myndigheden underrettes samme dag. Underretningen bør være digital.

Vi er dog usikre på om mindre anlæg er forpligtiget til at indsende en kopi af analyseresultater, hvis de ikke er omfattet af §1, stk. 1, nr 1.

§ 26 stk. 5 Der mangler en nærmere beskrivelse af offentliggørelsen, f.eks. hvilke tilsyn og tidsperiode.

Bilag 1a. teksten under "bemærkninger" ved "Nitrat" og Nitrit" er ikke særlig forståelig.

Bilag 7. Der lægges op til en boringskontrol der ikke indeholder væsentlige hovedbestanddele som calcium, magnesium, kalium, bicarbonat og fosfor. Når disse parametre ikke indgår i en analyse, vil det ikke være muligt beregne:

- ionbalance til kontrol af analyseresultaterne,
- forvittringsgrad til magasin vurderinger,
- hårdhedsberegninger og kalkmætning

Da vandværkernes boringskontroller er med til at give et generelt billede af kvaliteten af magasinerne er det uheldigt, hvis prøverne ikke skal analyseres for alle relevante parametre. Det vil betyde at vi ikke længere kender tilstanden og udviklingen i grundvandsmagasinerne, eller kommunen pålægges en ekstra opgave med påbud til vandværkerne om at kontrollere disse parametre.

Med venlig hilsen
Trine Koch Jakobsen

På vegne af ERFA- netværk for grundvand i midt og Vestjyske Kommuner:
Lemvig Kommune
Holstebro Kommune
Herning Kommune
Ikast-Brande Kommune
Ringkøbing- Skjern Kommune
Struer Kommune
Skive Kommune
Viborg Kommune

Lis Morthorst Munk

Fra: Heidi Hinge Krogsgaard <hehkr@ikast-brande.dk>
Sendt: 5. juli 2017 15:33
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Emne: Høringssvar - SVANA-400-00054
Vedhæftede filer: Høringssvar - Bemærkninger til Drikkevandskvalitetsbekendtgørelsen.DOCX

Til Miljøstyrelsen
Hermed høringssvar til drikkevandsbekendtgørelsen.

Venlig hilsen
Heidi Hinge Krogsgaard
Vand & Spildevand

Ikast-Brande Kommune
Bygge- og Miljøafdelingen
Centerparken 1
7330 Brande
Tlf.: +4599604000
Direkte: +4599603361
E-mail: hehkr@ikast-brande.dk
Sikker e-mail: sikkerpost@ikast-brande.dk
www.ikast-brande.dk

[Se hvordan du sender en sikker e-mail her](#)

Høringssvar - Drikkevandsbekendtgørelsen (SVANA-400-00054)

Bemærkninger til specifikke paragraffer og bilag

§ 1 nr. 1:

Paragraffen er meget lang og kan læses på flere måder. Det er slet ikke klart, hvem, der i fremtiden vil være omfattet af kontrol, og hvem der ikke længere vil være det.

Opdelingen i over eller under 10 m³ i døgnet er en uhensigtsmæssig måde at dele forsyningerne op på, da nogen anlæg vil ligge og svinge mellem over og under. Desuden er det nærmest umuligt for kommunen, at holde øje med, om et anlæg, som leverer under 10 m³ i døgnet har nogen forbrugere, som indgår i en offentlig aktivitet (fx en dagplejer) eller en kommerciel aktivitet (fx bed & breakfast). Hvis kommunen kunne holde øje med alle forbrugeres jobsituation, så ville et anlæg risikere at skulle skifte ind og ud af bekendtgørelsen afhængig forbrugernes jobsituation. Det er hverken rimeligt over for kommunen eller anlægget.

§ 6 stk. 7:

Meget lang sætning, som ikke giver mening.

§ 10 stk. 1:

Hvor tit skal kommunen oplyse om, at vandkvaliteten ikke er omfattet af kommunens tilsynspligt? Når der er ejerskifte, hvert år, én gang? Det er et stort arbejde uden miljø- eller sundhedsmæssig gevinst.

§ 10 stk. 2:

Hvad ligger der i at "kommunen skal oplyse forbrugerne om god vandkvalitet"?

Første sætning giver ikke mening.

En anbefaling om at tage vandprøver vil kun medføre, at de få, der alligevel ville tænke over deres vandkvalitet, vil få analyseret deres vand. Paragraffen giver således kommunerne en stor arbejdsopgave uden nogen miljø- eller sundhedsmæssig effekt.

Bilag 1a.:

Hvad betyder det, der står under "bemærkninger" ved "Nitrat" og "Nitrit"?

Bilag 7:

Det er uheldigt, at tage hovedbestanddele som calcium, magnesium, kalium, bicarbonat og fosfor ud af boringskontrollen. Det gør det umuligt at lave beregninger som ionbalance (til kontrol af prøven), forvitningsgrad og kalkmætning (til magasin vurderinger), hårdhedsberegninger (beregning af om vandet er hårdt eller blødt) mm.

Overgangsfase

Der skal tages stilling til, hvordan eksisterende påbud til mindre anlæg om ekstra kontroller eller forbedret vandkvalitet skal håndhæves.

Forhold til anden lovgivning

Kondemneringsvejledningen skal laves om, da den siger, at dårlig vandkvalitet er en begrundelse for kondemnering. Der er måske også anden lovgivning, som forudsætter drikkevandskvalitet i alle beboelsesejendomme.

Begreberne "almene vandforsyningsanlæg" og "ikke almene vandforsyningsanlæg" findes mange steder i anden lovgivning, hvorfor det er kompliceret, at droppe disse begreber til fordel for en kategorisering af anlæg ud fra den leverede vandmængde.

Brug af begreber

Begreberne "almen vandforsyning" og "ikke almen vandforsyning" er ikke luget helt ud af bekendtgørelsen. Begreberne er ikke forklaret, og de er ikke forenelige med den nye kategorisering.

Generelt mangler der helt klare definitioner af de forskellige begreber, der bruges i bekendtgørelsen.

Sundhed

I Danmark forventer alle, at vand, der kommer ud af en vandhane kan drikkes, medmindre der er skiltet med "ikke drikkevand". Denne bekendtgørelse gør op med denne opfattelse. Når det går op for den danske befolkning, at vandet på mange landejendomme, i mange sommerhuse og på små vandværker ikke længere nødvendigvis er af drikkevandskvalitet, så vil salget af flaskevand stige eksplosivt. Det er ikke en økonomisk fordel for forbrugerne, og det vil medføre en større forurening med plastikflasker.

Analyser fra enkeltindvinderne viser, at der reelt er et problem med bakterier i de mindre vandforsyninger. Så indtil hele befolkningen har lært, at de ikke kan forvente, at der er drikkevand i alle vandhaner, er der stor risiko for, at folk kan blive syge af at drikke vand fra andre steder end de plejer.

Med bekendtgørelsen har kommunerne kun ansvar for at informere de borgere, der er vant til at drikke vand fra mindre vandforsyninger, om at deres vand ikke længere skal kontrolleres. Men resten af befolkningen får ikke denne oplysning, og det er resten af befolkningen, der er mest sårbar overfor bakterieforurenede vand, da deres maver ikke gradvist har vænnet sig til bakterierne.

Hvem har ansvaret for at sikre, at hele befolkningen orienteres om, at det ikke længere er sikkert at tappe vand fra vandhaner?

Forskelsbehandling.

Bekendtgørelsen vil medføre en forskelsbehandling af anlæg, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1. Forskelsbehandlingen opstår, når et anlæg frivilligt laver en analyse, som ikke lever op til kvalitetskravene. Så skal kommunen vel fortsat sikre, at kvalitetskravene bliver overholdt, og dermed påfører kommunen dette anlæg ekstra udgifter i forhold til det anlæg, som blot valgte ikke at lave en frivillig analyse.

Det medfører samtidig en forskelsbehandling af de borgere, der modtager vand fra de 2 anlæg, da det ene anlægs forbrugere kender deres vandkvalitet, mens det andet ikke gør.

Josefine Maria Østrup Anker

Fra: Karin Hvidberg Nilsson (Favrskov Kommune) <kahn@favrskov.dk>
Sendt: 21. juli 2017 11:06
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Gry Gasser Erlandsen
Emne: Høringssvar bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, Ref. J.nr. SVANA-400-00054

Til Miljøstyrelsen
Ref. J.nr. SVANA-400-00054

Favrskov Kommune takker for at have fået jeres udkast til ændring af bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg i høring.

Vi har en række bemærkninger, som supplement til eller uddybning af høringssvar fra KL:

Det er problematisk, at analyser "afgang vandværk" bortfalder

Hvis der udelukkende tages analyser fra taphane hos forbruger, kan man da stille vandværket ansvarlig for vandkvaliteten? Det er jo ejendommens ejer, der er ansvarlig for, hvad der sker i installationerne, hvilket nu er det eneste, man nu lægger op til at måle.

Ligeledes vil der ved konstaterede overskridelser af vandkvaliteten være stor risiko for at forsinke en hurtig kildeopsporing, når vi ikke har analyser fra afgang vandværk? Vi ser en risiko for, (unødigt) at måtte lukke et helt vandværk ned og skulle gennemgå dette, selv om det reelt er ved forbrugeren, problemet er?

I §13, stk. 2 henvises der til, at "vandet fra vandforsyningsanlæg omfattet af §4 ved levering til ejendommen opfylder kvalitetskravene i bekendtgørelsen". Der henvises til kvalitetskravene i bekendtgørelsen, men disse gælder kun ved forbrugers taphane. Så hvilke kvalitetskrav skal vand fra vandforsyningsanlæg opfylde? Hvordan skal man kunne godtgøre, at vandet ved levering opfylder kvalitetskravene, når der ikke skal tages analyser fra "afgang vandværk"? Og hvem skal betale de ekstra analyser fra afgang vandværk?

Enkeltindvindere

Der er stor risiko for, at enkeltindvindere (<10m³/døgn) ikke foretager analyser, hvis de blot oplyses om, at det er en god ide. Det er tidskrævende at rykke for analyser og sikre, at vandkvaliteten overholdes ved disse indvindere. Men vores erfaring er, at op mod 20 % af enkeltindvinderne har overskridelser af kvalitetskriterierne for forskellige parametre, hyppigt bakterier, som kan være særdeles sundhedsskadelige.

Herigennem kommer man til at udsætte en hel del forbrugere for sundhedsmæssig risiko. Ved at lade det være op til forbrugeren at tage analyse af drikkevandet, gøres der forskel på folk, således at nogen udsættes for større risiko end andre.

Risikovurdering

I §6, stk. 8 kan bilag 4 fraviges, hvis der udarbejdes en risikovurdering efter bilag 5. Hvem er ansvarlig for at udarbejde, og dermed betale for, denne risikovurdering? Skal vandværket betale, også i de tilfælde, hvor de ikke udarbejder kontrolplanen, jf. §6, stk. 4?

I §6 stk. 12 er nævnt "den femårige periode". Vi går ud fra, at der henvises til den femårige periode, nævnt i §6, stk. 1?

Boringskontrol

Vi gør opmærksom på, at ved at lade flere væsentligt stoffer udgå fra boringskontrollen (bl.a. HCO₃, Ca, Mg), vil det ikke længere være muligt at følge anbefalingerne i GEUS Geovejledning 6 (Kemisk grundvandskortlægning) til beregning af vandtype, forvittringsgrad, hårdhed og ionbytning.

Det vil på sigt reduceret drikkevandkvalitet, idet grundvandskortlægningen netop bidrager til at sikre drikkevandskvaliteten nu og i fremtiden.

Bilag 1a - nitrit

I bilag 1a anføres i tabellen for nitrit, at vandkvalitetskravet ved forbrugers taphane er 0,10 mg/L. Under Bemærkninger anføres "... Værdien 0,020 mg/L overholdes ved afgang fra vandindvindingsanlæg."

Hvordan skal det sikres, at nitritværdien 0,020 mg/l overholdes ved afgang fra vandindvindingsanlæg, når der ikke skal udtages analyser herfra?

Venlig hilsen

Karin Hvidberg Nilsson

Afdelingsleder Virksomheder og Grundvand

Natur og Miljø

Direkte: 8964 5212 - Mobil: 2434 6515

Hovednummer: 8964 1010

Postadresse: Skovvej 20, 8382 Hinnerup, DK

**Favrskov
Kommune**

Miljø- og Fødevareministeriet
Haraldsgade 53
2100 København Ø

DOKNR-2-2647
Ref.: FRI/fri
E-mail: mj@frinet.dk

24. juli 2017

Sendt pr. mail den 24. juli 2017

Høringssvar fra Foreningen af Rådgivende Ingeniører til ændring af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger

Foreningen af Rådgivende Ingeniører takker for muligheden for at komme med bemærkninger ændringerne af bekendtgørelserne.

Bemærkninger til:

Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg

Generelle bemærkninger:

Bekendtgørelsen lægger op til en regelforenkling af kontrollen med drikkevand, således at kontrollen i højere grad end hidtil kun omfatter de parametre, som er relevante for det enkelte vandforsyningsanlæg. Herved undgår vandforsyningerne at anvende ressourcer på at foretage kontroller af drikkevandet, hvor dette ikke er relevant.

Ud fra en ressourcemæssig betragtning er der i det foreslåede høringsudkastet en risiko for, at vandforsyningerne reelt kommer til at anvende flere ressourcer end hidtil for at leve op til bekendtgørelsens krav.

Særligt kravet om, at vandforsyningen selv skal udarbejde forslag til kontrolprogram synes at være problematiske. Kontrolprogram der omfatter de lokalspecifikke forhold, herunder lokale grundvandstrusler, kan betyde at ressourcerne til at udarbejde disse kontrolprogrammer (som hidtil har været fastlagt i bekendtgørelsen) overstiger ressourceforbruget til at analysere for visse lokalt nødvendige parametre, som i dag indgår i analysepakker hos laboratorierne.

I høringsudkastet er indholdet af kravet om kontrol af vandbehandlingen på vandværkerne uklart. I udkastet fremgår alene krav om, at kontrolprogrammet skal omfatte risici for menneskers sundhed i hele vandforsyningskædens længde. En god vandbehandling bør dog også omfatte et forsyningsikkerhedsmæssigt aspekt, som med den nuværende foreslåede bekendtgørelsestekst risikerer at forsvinde fra kontrolprogrammerne. Eksempelvis kan tilclogninger i filtre eller ledninger som følge af ikke opdaget mangelfuld vandbehandling betyde merudgifter til renoveringer, der kunne have været undgået ved løbende kontrol af vandkvaliteten på vandværket på parametre, der ikke har betydning for sundheden.

Besøgsadresse:
Industriens Hus
Rådhuspladsen
København V
T: +45 35 25 37 37
F: +45 35 25 37 38
E: fri@frinet.dk
W: www.fri-net.dk

Postadresse:
Vesterbrogade 1E, 3. sal
Postboks 367
DK-1504 København V

Bortfald af princippet om at der foretages kontrol med grænseværdier for henholdsvis afgang vandværk og hos forbrugers taphane indebære en risiko for øget forbrug af ressourcer hos både vandforsyningerne og forbrugerne. Dette skyldes at der i tilfælde af tvivl om, hvorvidt en overskridelse af grænseværdien ved forbrugers taphane skyldes vandforsyningens leverede drikkevandskvalitet eller påvirkning fra forbrugerens installationer kræver mange prøver. Vandprøver udtaget hos omkringliggende husstande og forventelig flere omprøver. Desuden risikerer vandforsyningerne at få vanskeligt ved at få adgang til ejendomme til udtagning af vandprøver, når forbrugeren kan blive pålagt at sikre, at kvalitetskravene overholdes og hermed betale omkostningerne hvis det viser sig, at en forringet vandkvalitet skyldes forbrugerens installationer. Det vil være mere sikkert for forbrugerens økonomi at nægte vandforsyningen adgang til at foretage kontrol af vandet på ejendommen som led i det almindelige kontrolprogram for drikkevand.

Specifikke bemærkninger:

§10:

Enkeltindvindere skal fremover udelukkende oplyses, at det er en god idé at få udtaget analyser. Erfaringsmæssigt, vil mange enkeltindvindere fravælge analyserne. Hermed mistes vigtig information om grundvandsmagasineres kemiske tilstande (vandtyper) og udviklingstendenser for bl.a. nitrat i de øvre magasiner. FRI foreslår, at der fortsat fastsættes en minimumsfrekvens for analyser for enkeltindvindere.

§6:

Der er i §6, stk. 2 lagt op til at vandværkerne selv skal udarbejde udkast til en kontrolplan, men jf. stk. 4 fremgår det, at såfremt de ikke udarbejder et udkast, skal tilsynsmyndigheden alligevel gøre det. Kontrolprogrammet skal jf. bilag 3, 4, evt. 5, 7 og 9 fastsættes ud fra lokalspecifikke forhold, herunder lokale trusler for grundvandskvaliteten. FRI ser særligt 2 problemstillinger i denne måde at fastlægge kontrolprogrammer på:

1. Mange vandforsyninger har ikke de fornødne kompetencer eller data til at kunne opstille kontrolprogrammer, der skal tage udgangspunkt i de lokalspecifikke forhold.
2. Viden om trusler for grundvandsressourcen i forhold til de enkelte vandindvindingsanlæg er delt mellem flere aktører (regioner, stat og kommune) og er kun i sjældne tilfælde kendt af vandforsyningerne. For at opstille det hensigtsmæssige kontrolprogram, er det ikke nok alene at finde informationer om konstaterede forureninger i form af specifikke stoffer nær vandforsyningen. Der bør ligeledes indgå viden om de lokale geologiske, hydrologiske, vandkemiske forhold, hvis forbrugerne ikke skal risikeres at udsættes for en højere sundhedsrisiko end hidtil og vandforsyningen skal "nøjes" med at analysere for de aktuelle risikostoffer.

FRI foreslår, at der i bekendtgørelsens §6 stk. 2 tilføjes et krav om, at vandforsyningen skal vurdere, om de selv har de fornødne kompetencer til dette og hvis ikke, skal indhente den fornødne bistand til at kunne opstille det krævede kontrolprogram. Alternativt må det forventes at mange vandforsyninger undlader at udføre opgaven og denne dermed overgår opgaven til kommunerne jf. §6, stk. 4.

§7:

I situationer hvor der anvendes nødforsyningsanlæg i form af tankvogne, uddeling af vand på dunke m.v. anbefaler FRI, at der som minimum bør være krav om at vandkvaliteten hyppigt overvåges for mikrobiologiske parametre. Baggrunden herfor er, at nødforsyningsanlæg ofte har længere opholdstider under forhold, der er mindre beskyttede for lys og temperatur end i vandforsyningernes rentvandsbeholdere. Derudover er beholderne mere udsatte for risici på grund af den ekstraordinære håndtering (tapning, transport m.v.) af vandet.

§8:

Det er uklart, om denne paragraf skal tolkes som værende led i kommunernes 5-årige godkendelser af kontrolprogrammer eller om kommunerne til enhver tid kan anvende paragraffen. FRI mener, at dette bør tydeliggøres.

§17

stk. 9.: Jf. stk. 9 bør rettes til jf. stk. 8.

§19

stk. 4: "for" fjernes foran "vandforsyningsanlægget".

§25:

Det vil være en stor hjælp ved vurdering af grundvandsforholdene, hvis der i bekendtgørelsen indgår krav om at pejledata indberettes til Jupiter.

§26

stk. 2. Det foreslås, at tilsynet også omfatter vandforsyningens arbejde med kvalitetssikring jf. Bekendtgørelse om kvalitetssikring på almene vandforsyningsanlæg.

stk. 3. Det foreslås, at der indsættes et minimum på f.eks. hvert 5. år, således at det sikres, at alle forbrugere får vand fra vandforsyningsanlæg, hvor der reelt udføres tilsyn.

Bilag 7:

Der er lagt op til, at flere væsentlige parametre fra boringskontrollen udgår (bl.a. Ca, Mg, HC03), hvorved det fremadrettet ikke er muligt at følge anbefalingerne i Geovejledning 6, der bl.a. anvendes i den nationale grundvandskortlægning, til beregning af vandtype, forvitningsgrad, hårdhed og ionbalance. FRI anbefaler, at parametrene i boringskontrollen revideres, således at de parametre, der anvendes af de offentlige myndigheder, fortsat indgår i kontrollen.

Bekendtgørelse om kvalitetskrav til miljømålinger

Ingen bemærkninger til høringsudkastet.

Med venlig hilsen

Venlig hilsen

Majbritt Juul
Chefkonsulent

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Dato
20. juli 2017

Sagsnr.
13.02.00-K04-1-17

Sagsbehandler
loope/dmikk

BY OG LANDSKAB

Høringsvar vedrørende ændring af Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg - journalnummer SVANA-400-00054

Frederikssund Kommune har med interesse læst det fremsendte udkast til ændring af ovenstående bekendtgørelse. På den baggrund har vi følgende bemærkninger:

Generelt

Af § 1, stk. 1 fremgår begreberne kommerciel og offentlig aktivitet. Da dette er blevet meget centrale begreber i den fremtidige kontrol af drikkevandet er det yderst nødvendigt, at disse begreber defineres præcist i bekendtgørelsen.

Det er forvirrende når det i starten af bekendtgørelsen er den leverede vandmængde som afgør, hvornår et vandforsyningsanlæg er omfattet af visse krav, og det så senere i bekendtgørelsen er hvorvidt der er tale om et alment eller ikke-almment vandforsyningsanlæg. Det bør sikres, at der er konsensus mellem begreberne/definitionerne både i *Bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg* og *Vandforsyningsloven* og de dertilhørende bekendtgørelser.

Ingen kvalitetskontrol af mindre vandforsyninger

Det bemærkes, at vandforsyningsanlæg der leverer mindre end 10 m³ vand om dagen ikke længere er omfattet af den offentlige kontrol, og at der derfor ikke skal foretages regelmæssig kontrol af drikkevandet (jf. § 1, stk. 1, nr. 1).

Dette vil det betyde, at der ikke længere skal føres drikkevandskontrol med alle kommunernes enkeltindvinderanlæg (forsyner 1-2 ejendomme), en række ikke-almene vandforsyningsanlæg (forsyner 3-9 ejendomme) samt også en del af de forsyningsanlæg, som i dag er karakteriseret som almene vandforsyningsanlæg (forsyner >10 ejendomme) i det der ikke indvindes over 10 m³ om dagen på disse anlæg.

Det er vores erfaring, at der påvises overskridelser af drikkevandskriterierne på op imod hver femte analyse hos enkeltindvindere og at der ligeledes jævnligt ses overskridelser hos de mindre vandværker.

Torvet 2
3600 Frederikssund

Telefon 47 35 23 28
Telefax 47 35 10 99

epost@frederikssund.dk
www.frederikssund.dk

CVR-nr.: 29 18 91 29

Bank 4319-3430270303

Åbningstider:

Mandag 09.00 - 15.00
Tirsdag lukket
Onsdag 09.00 - 15.00
Torsdag 10.00 - 17.00
Fredag 09.00 - 14.00

Det kan være tidskrævende, at få pågældende indvindere til at tage de lovmæssigt påkrævede analyser. Såfremt lovkravet bortfalder, vil det forventeligt være en meget lille del af de disse indvindere som udtager analyser regelmæssigt fremadrettet.

Der lægges i udkastet til bekendtgørelsen op til, at kommunalbestyrelsen har en forpligtigelse til at oplyse forbrugerne af vand fra sådanne anlæg, at der ikke udtages drikkevandskontroller (jf. § 10, stk. 1). Denne oplysning kan kommunerne kun give til dem som har adresse på de ejendomme, som vandforsyningsanlægget forsyner. Hvis ændringerne fastholdes, så anbefales det, at det af bekendtgørelsen fremgår, at ejeren af vandforsyningsanlægget selv har en forpligtigelse til at informere forbrugerne.

Af § 10, stk. 2 fremgår det, at selvom kvalitetskontrollen ikke er et krav, så skal kommunerne minimum hvert 5. år orientere ejerne af disse vandforsyningsanlæg om, at de med fordel kan tage en kontrol af vandet. For kommunal side må det anses som værende spild af kommunens ressourcer at sende anbefalinger ud om noget, som Miljøstyrelsen lægger op til ikke er et lovkrav.

For at sikre en smidig sagsbehandling i fremtiden er der behov for en tydelig angivelse af hvad der i bekendtgørelsens § 11 menes med "passende vejledning" ved overskridelser af drikkevandskvalitetskravene ved vandforsyninger som leverer under 10 m³ om dagen. Såfremt der er tale om anlæg som leverer drikkevand til flere husstande, bør det være ejeren af anlægget som skal kommunikere med kommunen og ikke alle de tilsluttede husstande. Såfremt dette ikke er fremgangsmåden vil sagsbehandlingen blive kompliceret og yderst tidskrævende for kommunen, da det jo er ejeren af anlægget som kan udbedre fejl og mangler på anlægget.

Sammenfattende er det vurderingen, at der rent miljømæssigt vil blive fjernet fokus fra grundvandsforurening, og at personer over tid i praksis vil blive eksponeret for dårlig vandkvalitet med mulige negative helbredsmæssige følger, såfremt de foreslåede ændringer vedtages.

Konsekvenser ved ejendomshandler

Som beskrevet ovenfor vil det være en naturlig følge af de foreslåede ændringer, at der vil blive udtaget færre analyser på enkeltindvindere. Der skal derfor tages stilling til hvad DIADEM skal benyttes til fremover med hensyn til enkeltindvindere, da kommunerne fremadrette ikke har beføjelser til, at meddele påbud mv. Her er det vigtigt, at styrelsen orienterer ejendomsmæglerbranchen om ændringerne således at ejendomsmæglerne bliver opmærksomme på, at ingen påbud inderrettet til Jupiter/DIADEM ikke er en garanti for, at ejendommens vandforsyning er god.

Kontrol og udtagning af analyser på større vandforsyninger

Det fremgår, at det primære kontrolsted flyttes til forbrugernes taphaner inden for bygningen, og der ikke længere er krav til løbende kontroller på selve vandværket eller den del af ledningsnettet, som ejes af vandværket (jf. § 3, stk. 1 og bilag 6). Vandværkerne kan frivilligt lade driftskontroller udføre løbende andre steder end ved forbrugernes taphaner (bilag 6), og kontroller andre steder på vandværkets vandforsyningssystem er kun et krav, når vandværket skal dokumentere, at en påvist overskridelse hos forbrugerne ikke skyldes forhold, der kan henføres til vandforsyningen (jf. § 3, stk. 3).

Det er vores erfaring, at mange af overskridelserne som påvises på ledningsnettet netop skyldes dårlige installationer hos forbrugerne, og at overskridelserne ikke genfindes andre steder på ledningsnettet. Hvis vandværket kan dokumentere, at overskridelsen ikke hidrører fra deres system, vil det være ønskeligt, hvis styrelsen indfører en bagatelgrænse for, hvornår kommunen skal stille krav om udbedring af forbrugernes vandinstallationer.

Derudover er det bekymrende, at der lægges op til, at vandværkerne selv må bestemme om de vil udføre kontrolprøver på vandværket og på selve ledningsnettet. Dette må anses som en forringelse ift. nuværende lovgivning, idet kildeopsporing dermed først vil ske, når der er påvist overskridelser hos forbrugerne. Den nuværende lovgivning hvor der stilles krav til analyser på både ledningsnet og afgang vandværk medfører, at der løbende sker kildeopsporing, som forhindrer større overskridelser ude hos forbrugerne. Det må derfor anbefales, at krav om kontroller fra forskellige steder på vandforsyningssystemet bibeholdes.

Det fremgår desuden ikke klart nok, hvad hensigten med § 15, stk. 2 er. Hvis den påviste overskridelse ikke kan henføres til vandforsyningen, hvorfor skal kommunerne så informere vandforsyningssystemets forbrugere? Menes der kun de forbrugere, som findes på adressen, hvor overskridelsen er påvist? Og i så fald skal kommunerne vel meddele påbud om undersøgelser fra ejendommens installationer, jf. § 13, stk. 2? Det ville være ønskeligt, hvis Miljøstyrelsen kunne uddybe dette, evt. i en opdatering af relevante vejledninger. Det skal tydeliggøres om der skal kommunikeres med beboere eller ejere af ejendomme og hvem der har forpligtigelsen til at informere forbrugerne i de enkelte ejendomme.

Kommunalbestyrelsens indberetninger af oplysninger mv.

Vedrørende § 29, stk. 1, nr 2 og § 29, stk. 2: Det bør være Miljøstyrelsen og ikke kommunalbestyrelsen som skal indberette eventuelle dispensationer meddelt af Miljøstyrelsen til Jupiter.

Information til forbrugerne om vandforsyningen og vandets kvalitet

Af § 30, stk. 1 i udkast til bekendtgørelsen fremgår det, at en almen vandforsyning for hvert vandforsyningsanlæg skal stille den nødvendige information om vandforsyningen og drikkevandskvaliteten til rådighed for forbrugerne.

Det ville være ønskeligt, hvis det kunne blive uddybet, hvorvidt dette også er gældende for almene vandforsyninger, der leverer under 10 m³ om dagen, som der ellers lægges op til som ikke værende omfattet af kvalitetskontrol?

Desuden fremgår det af § 30, stk. 1 nr. 6, at informationerne fra en almen vandforsyning som minimum skal indeholde en generel beskrivelse af drikkevandskvaliteten, herunder værdier for almindelige parametre såsom hårdhed, jern, mangan og mikrobiologisk kvalitet mm. Netop hårdhed er i udkastet taget ud af kontrollen af drikkevandets hovedbestanddel. Hvis hårdhed er en parameter, som de almene vandforsyninger skal kunne informere om til deres forbrugere, så bør denne parameter fastholdes i analysekontrollen.

Dispensation for overskridelser

Det bemærkes, at kommunerne mister kompetencen til at meddele de 2 første dispensationer for overskridelser af visse parametre, og at denne i stedet overgår til Miljøstyrelsen, jf. § 17. Det bør derfor ligeledes være Miljøstyrelsen som skal forestå tilvejebringelsen af de informationer, som skal indgå i dispensationen (§ 18, stk. 1) samt informere forbrugere, der berøres af dispensationen, om dispensationen, betingelserne herfor og om nødvendigt vejlede forbrugerne om, i hvilket omfang dispensationen kan indebære en særlig risiko, jf. § 18, stk. 2, med kopi til den berørte kommune. Hvis Miljøstyrelsen vil hjemtage kompetencen til at meddele dispensationer, så bør dispensationsansøgningen ske direkte fra vandværkerne til Miljøstyrelsen, og kommunerne bør i stedet være høringspart på disse sager.

Kommunerne er dog stadig tilsynsmyndighed, jf. § 19, stk. 9 og skal stadig meddele påbud om udbedrende foranstaltninger, jf. vandforsyningslovens § 62, hvorfor det må anbefales, at kommunerne bibeholder kompetencen til at kunne meddele de 2 første dispensationer.

Med så store ændringer som der lægges op til, er det nødvendigt at de tilhørende vejledninger er tilgængelige samtidig med ikrafttrædelsen af den nye bekendtgørelse

Venlig hilsen

Dani Mikkelsen
Civilingeniør

Louise Overgaard Pedersen
Geolog

Fra: Hansen, Martin <mh@geus.dk>
Sendt: 13. juli 2017 08:11
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Vangkilde-Pedersen, Thomas G; Kjøller, Claus
Emne: Høringssvar journalnr. SVANA-400-00054

GEUS har følgende kommentarer til udkastet til ændringer af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger”.

Ændrede parametre i boringskontrollen:

Der er i udkastet til bekendtgørelse for blandt andet boringskontrollen (Bilag 7) en lang række stoffer ift. grundvandets hovedbestanddele for hvilke analyse ikke længere er obligatorisk. Vi har i nedenstående tabel listet forskelle og ligheder i forhold til seneste bekendtgørelse. Derudover er der angivet bemærkninger, hvor GEUS vurderer, at ændringen kan være af betydning.

Eksisterende parameter	Kommende Vejledning	Bemærkning
Temperatur	Udgår	Kan være væsentlig for vurdering af datakvalitet
pH	Medtaget	
Ledningsevne	Medtaget	
Inddampningsrest	Udgår	
NVOC	Medtaget	
Calcium	Udgår	Vigtig for hårdhed og ionbalance og dermed vurdering af datakvalitet. Datakvalitet kan ikke vurderes uden denne parameter.
Magnesium	Udgår	Vigtig for hårdhed og ionbalance og dermed vurdering af datakvalitet. Datakvalitet kan ikke vurderes uden denne parameter.
Natrium	Natrium, total	Vi forstår ikke, hvorfor der specifikt for denne parameter angives ”total”.
Nitrat	Medtaget	
Nitrit	Medtaget	
Total Fosfor	Udgår	Ikke vigtig for drikkevand, men beskriver vandkvalitetstypen. Spildevandsindikator.
Flourid	Medtaget	
Ilt	Medtaget	
Aggressiv kuldioxid	Medtaget	
Svovlbrinte	Medtaget	

Metan	Medtaget	
Kalium	Udgår	Bidraget til ionbalance og vandtype og dermed vurdering af datakvalitet. Datakvalitet kan ikke vurderes uden denne parameter.
Ammonium	Med hvis pH <6	Det begrundes ikke hvorfor der vælges en skæring ved pH < 6. Ved oppumpning af blandingsvandtyper kan der teoretisk godt optræde vand med ammonium og en pH-værdi over 6.
Jern, total	Medtaget	
Mangan, total	Medtaget	
Hydrogenkarbonat	Udgår (har været benævnt bikarbonat)	Vigtig for hårdhed og ionbalance og dermed vurdering af datakvalitet. Datakvalitet kan ikke vurderes uden denne parameter.
Klorid	Medtaget	
Sulfat	Medtaget	

Set fra GEUS' synspunkt er det ikke hensigtsmæssigt at reducere antallet af parametre i boringskontrollen. Af særlig betydning er, at det nye program til boringskontrolanalyse ikke giver mulighed for at beregne ionbalance og dermed sikre en nødvendig kvalitetskontrol af målingerne. Dertil kommer, at der er krav til vandværkerne om at oplyse om hårdhed, hvilket ikke er muligt, hvis man ikke analyserer for calcium, magnesium og hydrogenkarbonat.

Det forekommer også uhensigtsmæssigt, delvist at fjerne analysen for ammonium, da det er væsentligt at kende denne af hensyn til vandbehandlingsens iltforbrug.

Ændrede enheder for nogle parametre:

For nogle parametre er der sket et skift i de enheder de skal angives i. Dette er en unødvendig introduktion af fejlkilder til den videre brug af data. Der er ingen faglig begrundelse herfor.

Parameter	Tidligere enhed	Foreslået ny enhed
Ledningsevne	mS/m	µS/cm
Jern og mangan	mg/l	µg/l

Mindre vandforsyninger:

Da der vil ikke længere indsamles data fra små private vandforsyninger, forsvinder muligheden for at vurdere kvaliteten af det drikkevand en stor del af borgerne modtager. Det er uhensigtsmæssigt i forhold til at vurdere de sundhedsmæssige aspekter af drikkevandets betydning for folkesundheden. Det er samtidig ikke muligt at vurdere, hvor stor en del af befolkningen, der modtager vand, der ikke overholder kravværdierne for drikkevand.

Ændring af prøvetagningsstede:

I den nye bekendtgørelse flyttes en stor del af prøvetagningen fra afgang vandværk og ledningsnet til slutbruger. Det medfører, at det ikke længere vil være muligt at lave tidsserier af samme kvalitet hvor det vides, at alle prøverne er udtaget samme sted og hvorfor de parametre der kan ændre koncentration undervejs i ledningsnettet ikke længere vil kunne sammenlignes. Den nuværende procedure for stedfæstelse af prøver taget hos slutbruger er, at skrive adressen på prøvetagningsstedet i fritekst på selve prøven. Dette gør efterfølgende udtræk af prøver fra samme lokation langt vanskeligere end nu. Dette vil til dels kunne kompenseres ved at kræve, at der oprettes faste prøvetagningssteder.

At der ikke længere vil være data fra afgang vandværk mindsker repræsentativiteten af drikkevandsanalyserne i forhold til hele vandforsyningsområdet. Det vil få store fremtidige konsekvenser for Danmarks muligheder for at udføre nationale epidemiologiske undersøgelser af drikkevandskvalitetens betydning for folkesundheden på et sikkert statistisk grundlag. Denne mulighed vil gå tabt i fremtiden hvis der ikke længere udtages prøver ved afgang vandværk.

Tildeling af dispensation:

Tildeling af dispensationer for manglende opfyldelse af drikkevandskvalitetskrav varetages pt. af kommunerne. Denne opgave hænger tæt sammen med godkendelsen af drikkevandsanalyser som også varetages af kommunerne. Flyttes opgaven med at meddele dispensation for manglende opfyldelse af drikkevandskvalitetskrav til MST, vil MST, med de nuværende regler i Miljøportalens brugerstyring, ikke have et fyldestgørende indblik i de vandkvalitetsdata, der findes for vandforsyningen. Dette skyldes, at de analyser der ikke er godkendt af kommunen, kun kan ses af kommunen. Flyttes opgaven med at meddele dispensationer fra kommunen til MST, vil der skulle ændres i Miljøportalens brugerstyring. Ved denne ændring vil der kunne tilføjes en ny rolle, der vil kunne give de MST brugere der skal meddele dispensationer, ret til at se de ikke godkendte analysedata.

Småfejl og tilsvarende:

Der angives enkelte steder forkerte kemiske formler på stoffer – f.eks. NO^{2-} for nitrit i stedet for NO_2^- . Derudover bør der konsekvensrettes ift. til benævnelsen af Jupiter, som nogle steder angives som database for grundvands- og drikkevandsdata, mens den andre steder angives som database for geologi-, grundvands- og drikkevandsdata.

Med venlig hilsen,

Martin Hansen

Chefkonsulent

Data & it

De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland

Øster Voldgade 10

DK 1350 København K

Tlf. 91 333 975

Miljøstyrelsen
mst@mst.dk

Rådhuset
Rådhusholmen 10
DK-2670 Greve

Telefon: 43 97 97 97
www.greve.dk

Høringssvar til ændring af bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg - SVANA-400-00054

Dato: 19. juli 2017

Miljøstyrelsen har med brev af 24. maj 2017 sendt et udkast til ændring af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger i offentlig høring.

Tal med: Peter Hegel
Direkte: 43 97 94 38
E-mail: phg@greve.dk
Sikker post: sikkerpost@greve.dk

Greve Kommune fremsender hermed vores bemærkninger til ændringen i bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg:

Sagsnr.: 253-2017-22281

Prøvetagningssteder (§ 3 og bilag 6)

Jævnfør bilag 6 påtvinges private vandværker at kontrollere vandinstallationer på tredjemands ejendom. Dette finder Greve Kommune uhensigtsmæssigt, med mindre det vurderes, at der er fare for vandværkets ledningsnet eller andre forbrugere.

EAN-nr.: 5798 007 855 758
CVR: 44 02 39 11

Vi forudser, at dette vil medføre en række småsager, som grundlæggende opstår, fordi man kommer til at udtage prøver på installationer, som ikke er egnede hertil. Det vil medføre et stort ressourceforbrug hos både vandværker og kommuner, uden at det højner sikkerheden for drikkevandet.

Telefontider:
Mandag – onsdag 09.00-13.00
Torsdag 09.00-17.00
Fredag 09.00-12.00

Det er Greve Kommunes erfaring at prøveudtagning ved brugsstederne giver hyppigere fund af små forekomster af coliforme bakterier. Disse fund er markant reduceret hos vandværker, som har specielle prøvetagningshaner på deres ledningsnet.

Abningstider:
Mandag 10.00-14.00
Fredag Lukket

I værste fald frygter Greve Kommune, at vi må indføre kogeanbefalinger på grund af vandhaner, som mangler mulighed for tilstrækkelig sterilisation. Det vil undergrave forbrugernes tillid til vores drikkevandsforsyning.

Tidsbestilling i Borgerservice
Tirsdag og torsdag 07.30-18.00
Mandag og onsdag 10.00-14.00

Fjernelse af kontrol med mindre indvindinger

Af § 1 fremgår, at der fremover kun stilles krav til den kommunale kontrol af

drikkevandet for vandforsyninger, der gennemsnitlig leverer mere end 10 m³ vand dagligt. Af §§ 10 og 11 fremgår, at kommunens tilsynspligt med mindre vandforsyninger i denne bekendtgørelse erstattes med en opfordring til selv at få kontrollere drikkevandskvaliteten samt oplysning fra kommunen om hvordan man bedst beskytter sin sundhed mod skadelige virkninger fra forurening af drikkevand.

Greve Kommune finder det uhensigtsmæssigt at indføre en nedre grænse for, hvornår en vandforsyning er omfattet af et kvalitetskrav til drikkevandet. Konsekvensen kan være at:

- en eller flere ejendomme, oftest i det åbne land, som forsynes med drikkevand fra egen boring, ikke længere vil være omfattet af den kommunale kontrol med drikkevandet. Med en grænse på 10 m³ per dag og et enhedsforbrug på 200 l per dag per person (Tabel 1, pkt. 2) vil dette betyde, at vandforsyninger med helt op til 50 forbrugere ikke vil være omfattet af kontrollen.
- når kommunen ikke modtager analyser, som angiver kvaliteten af drikkevandet, kan kommunen ikke vide om, der er en potentiel forureningsfare og dermed en risiko for menneskers sundhed. Dette vil kunne medføre, at en forurening af drikkevandet først opdages i forbindelse med sygdomsudbrud.
- når kommunen ikke modtager analyseresultater fra den enkelte ejendom, vil kommunen som led i sin information mod forurening af drikkevandet ikke kunne målrette sine informationer om at undgå skadelige virkninger fra forurenede vand i det konkrete indvindingsanlæg.

Greve Kommune har i 2017 ført kontrol med drikkevandet for 112 ikke almene vandforsyninger. Kontrollen omfatter en forenklet kontrol samt på baggrund af en konkret mistanke også en kontrol af nikkelindholdet. Af de 112 kontroller blev 35 ikke afleveret indenfor den angivne frist. Af de 77 analyseresultater som kommunen modtog, var der overskridelser af kvalitetskriteriet på 19 ejendomme.

Nogle af overskridelserne var så alvorlige, at kommunen har udstedt påbud om tilslutning til en almen vandforsyning, mens andre er blevet påbudt at udbedre vandindvindingsanlægget.

Greve Kommune vurderer på baggrund af disse erfaringer at:

- en opfordring til at udtage en prøve på frivillig basis ikke vil blive fulgt alle steder, hvilket igen betyder at en del af det drikkevand, der indvindes i kommunen, ikke vil blive undersøgt.
- der er behov for en jævnlig kontrol med drikkevandet. Selvom der ikke konstateres sundhedsrisici som følge af vandkvaliteten, medfører kontrollerne, at anlæggene lever op til en vis standard.

Af vandforsyningslovens §1, stk. 4 fremgår, at "Loven har til formål at sikre kvalitetskravet til drikkevand til beskyttelse af menneskers sundhed"

Ved at fjerne tilsynsmyndighedens beføjelser med hensyn til kontrol af drikkevand kan det næppe siges, at lovens formål efterleves.

Fjernelse af målinger på vandværker

Fjernelse af prøvetagning på vandværkerne samtidigt med, at mange vandværker presses økonomisk og derfor må forventes at nedsætte antallet af driftsprøver, bekymrer Greve Kommune. Vi har gode erfaringer med, at det fører til rettidig omhu hos vandværkerne, når kommunen drøfter udviklingen i driftsparametre. Det kan fx være en stigning i nitrit, som kan indikere, at et filter trænger til vedligeholdelse. Vi kan frygte, at færre målinger kan påvirke forsyningssikkerheden negativt.

Samlet set vurderer Greve Kommune, at vedtagelsen af det fremsendte udkast vil medføre en forringelse af den offentlige kontrol med drikkevandet i forhold til den gældende bekendtgørelse. I er naturligvis velkomne til at kontakte Jens Erling Klindt, jkl@greve.dk eller Peter Hegel, phg@greve.dk med spørgsmål eller supplerende oplysninger

Med venlig hilsen

Peter Hegel
Miljømedarbejder

mst@mst.dk

Gribskov
Kommune

Sag: 2017/17464 007
Id: 13.02G00

19. juli 2017

Afdelingsnavn
Natur og Vand
Postadresse
Postboks 10, 3200 Helsingør

Personlig henvendelse
Rådhusvej 3
3200 Helsingør
Tlf: 7249 6000
e-mail: TMS@Gribskov.dk

Åbnings- og telefontid
Man-ons 10-14
Torsdag 10-17
Fredag 10-13

Høringssvar til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, SVANA-400-00054

Gribskov Kommune fremsender hermed høringssvar til udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (drikkevandsbekendtgørelsen).

Jeg kan konstatere, at der med forslag til den nye drikkevandsbekendtgørelse ikke længere skal foretages lovpligtig kontrol med enkeltvandforsyninger, med mindre vandet benyttes til kommerciel eller offentlig aktivitet. Jeg vil med dette høringssvar redegøre for, at og hvor jeg savner nogle præciseringer og ser nogle udfordringer i forhold til vandforsyningsloven.

Drikkevandskvaliteten

I Gribskov Kommune er der 123 enkeltindvindere, hvor der med forslaget ikke længere vil være krav om kontrol med drikkevandskvaliteten (§1, stk. 1, pkt. 1). Det er min erfaring, at ejere af disse anlæg ikke frivilligt foretager undersøgelse af drikkevandet, og at størstedelen af disse anlæg har forringet vandkvalitet, der udløser kogeanbefaling, påbud om forbedring af vandkvaliteten eller skærpet kontrol. Jeg forudsiger derfor, at de fleste enkeltindvindere i kommunen ikke længere vil foretage kontrol af deres drikkevand.

Jeg forventer, at Sundhedsstyrelsen er bekendt med omfanget af påbud for enkeltindvindere samt drikkevandskvaliteten og at Sundhedsstyrelsen har fået forelagt forslag til ændring af drikkevandsbekendtgørelsen og har forholdt sig her til. I Gribskov Kommune forholder vi os derfor ikke til eventuelle sundhedsmæssige aspekter og heraf afledte problemstillinger af ændringen i bekendtgørelsen.

Underretningsforpligtigheden

Vedr. underretningsforpligtigheden har jeg noteret mig at:

- det er ejer af vandforsyningsanlægget der selv skal vurdere, om kvaliteten af vandet "*indebærer en potentiel fare for sundheden*" eller ej,
- ejer ikke har underretningsforpligtighed til at oplyse forbrugere om vandkvaliteten, hvis der ikke foretages undersøgelser af drikkevandet.

Med andre ord, så er der ingen underrettningsforpligtigelse om at vandet ikke undersøges, hvis dette er tilfældet.

Berørte forbrugere i nævnte paragraf formoder jeg omfatter lejere, gæster, hjemmeplejen, legekammerater m.fl. Men jeg savner en præcisering af, hvordan tilsynsmyndigheden (kommunen) forventes at skulle føre tilsyn/kontrol med, om ejere oplyser forbrugere om drikkevandets kvalitet og jeg forventer, at der vil komme en præcisering i den nye vejledningen.

Præcisering og afgrænsning af § 1

Jeg savner en præcisering af, hvad der menes med kommerciel eller offentlig aktivitet, i §1 stk 1, nr 1; "*...og hvor vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.*" - jf. også vandforsyningslovens § 62, stk 2. Jeg antager, at der er tale om bl.a. vanding af spiselige afgrøder, malkebesætninger, rideskoler, restaurationer, Bed & Breakfast, mindre gårdsalg mv.

I den nugældende bekendtgørelse, er der en præcisering som ikke genfindes i ændringsforslaget ("*...offentlige eller private institutioner, herunder skoler, sygehuse, kaserner, fritidsanlæg mv.*", "*vandforsyningsanlæg, der forsyner kommercielle formål (restaurationer, campingpladser, hoteller o.l.).*" og "*vandforsyningsanlæg, der forsyner fødevarevirksomheder, herunder restaurationer o.l.*"

Jeg kan konstatere, at med det stillede forslag, vil selv meget små indvinder, der indvinder ifm kommerciel eller offentlig aktivitet, blive pålagt analysekrav, f.eks. årlig A-prøve og B-prøve hvert 3. år. Til sammenligning skal vand til husholdningsbrug under 3.650 m³ pr. år (op til 90 personer med et gennemsnitligt årligt forbrug på ca 40 m³ bosat i f.eks. et kollektiv) ikke skal kontrolleres efter de foreslåede ændringer.

Nye bekendtgørelse i forhold til vandforsyningsloven

Med ændring i bekendtgørelsen, hvor den lovpligtig kontrol med enkeltvandforsyninger (med mindre vandet benyttet til kommerciel eller offentlig aktivitet) bortfalder, forventer jeg, at der skal foretages ændringer/revision af visse bestemmelser for at ligestille ejere der tager prøver og ejere der ikke gør. Det må således overvejes/præciseres om;

- bestemmelserne i kap. 7 om oplysningspligt ved ejendomshandler bør udgå og eksisterende indberetninger slettes på sager, der drejer sig om vandkvaliteten,
- tidligere påbud om forbedringer af vandkvaliteten, påbud om skærpet kontrol og politianmeldelser ligeledes bortfalder og skal slettes i Jupiter.
- Jeg formoder, at det ikke er muligt fremadrettet at anvende påbudsreglerne mht vandkvalitet i vandforsyningslovens § 62 ved ikke-almene vandforsyningsanlæg og at dette kræver en revision af vandforsyningsloven.
- Påbud om sløjfning af drikkevandsbrønde og -boringer efter vandforsyningslovens § 62 formoder jeg ligeledes ikke længere kan begrundes i dårlig vandkvalitet for anlæg der indvinder under 10 m³ pr.

dag, hvor vandet ikke benyttes til kommercielt eller offentlig aktivitet.

Det fremtidige forventede manglende kendskab til vandkvaliteten på enkeltvandforsyningsanlæg vil give anledning til problemer i forhold til kommunens planlægning af vandforsyningen i det åbne land, anvendelse af reglerne om passagebidrag m.m. - jævnfør vandforsyningslovens § 29 og 30.

Øvrige bemærkninger

- Jeg forventer, at § 5, stk 4 kan afstedkomme at kommunen får yderligere en opgave med at komme med forslag til kontrolprogrammer for vandværkerne, erhverv m. fl.
- I § 26, stk 5 ang. offentliggørelse af indhold og resultater af tilsyn, der savner jeg en præcisering af, hvorvidt et tilsyns indhold og resultat af de i §1, stk 1, nr 1 omfattede anlæg SKAL offentliggøres eller ej. Der står at offentliggørelse kan ske udelukkende på tilsynsmyndighedens hjemmeside, underforstået, at de skal offentliggøres.
- I § 29, 1) bruges termen "ikke-almant" vandforsyningsanlæg, det bør vel rettes til "vandforsyningsanlæg der leverer mindre en 10 m³ pr dag", eller "vandforsyningsanlæg jf. §1, stk 1, nr. 1", hvis der skal være konsekvent brug af termer.

Jeg ser frem til at se den endelige vedtaget udgave af bekendtgørelsen samt besvarelsen af indkomne høringsvar.

Venlig hilsen

Christina Larsson
Biolog

Tlf: 72 49 63 51
Email chrla@gribskov.dk

Tjørnevej 6
7171 Uldum
T: 79755000

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

mst@mst.dk

Sune Mikkelsen
Dir: +4579755659
Mob:
e-mail:
Sune.Mikkelsen
@Hedensted.dk
Sagsnr. 13.02.00-K04-1-17

6.7.2017

Høringsvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg MST journalnummer: SVANA-400-00054

Ændret tilsyn med drikkevandskvaliteten hos små vandværker

Med baggrund i den generelle drikkevandssikkerhed i Danmark finder vi det stærkt bekymrende, at der ikke længere skal foretages en lovpligtig kontrol af drikkevandskvaliteten på ikke almene vandværker, der forsyner 1-9 husstande samt almene vandværker der leverer mindre end 10 m³ pr dag, til ikke-kommercielle eller offentlige aktiviteter (jf. den ny bekendtgørelses § 1). Vi finder det samtidig uhensigtsmæssigt, at der ikke længere er mindstekrav til drikkevandskvaliteten fra drikkevandsforsyningerne på de nævnte typer vandforsyningsanlæg aktiviteter.

Hedensted Kommune anser det for problematisk at benytte undtagelsesreglerne i drikkevandsdirektivet, om at fjerne kontrollen med drikkevandskvaliteten på mindre vandindvindingsanlæg.

Ophør af lovpligtig drikkevandskontrol rammer mange ejendomme/mennesker

I Danmark er der omkring 50.000¹ ejendomme/boliger der forsynes med drikkevand fra egen vandforsyning/enkeltanlæg (1-2 forbrugere). Hertil kommer et ukendt antal ejendomme/boliger der forsynes med vand fra ikke-almene vandværker (3-9 forbrugere) og almene vandværker der leverer op til 10 m³ dagligt. Det er således et meget stort antal ejendomme hvor drikkevandskvaliteten ikke længere behøver at blive kontrolleret.

Hedensted Kommunes erfaringer

I perioden september 2013 – september 2015 blev der foretaget drikkevandskontrol hos 595 ud af omkring 800 enkeltindvendere i Hedensted Kommune. Vandkvaliteten på omkring halvdelen af ejendommene overholdt ikke drikkevandskravene. Der blev meddelt koge anbefaling til beboerne i omkring 25 % sagerne (140-150 sager). Når en brønd eller boring er utæt, og er forurenet med bakterier eller nitrat, kan der samtidig være andre miljøfremmede stoffer i vandet. Stoffer der ikke analyseres for i en forenklet kontrol (pesticider, olierester mv).

I Hedensted Kommune er omkring 110 ejendomme ud af 800 ejendomme med egen drikkevandsforsyning blevet tilsluttet et alment vandværk siden 2013. Begrundelsen for at droppe egen vandforsyning og tilslutning til vandværk er som oftest problemer med dårligt drikkevand. Problemer, der er blevet opdaget i forbindelse med de lovpligtige drikkevandskontroller.

¹ Grundvand Status og udvikling 1989-2015, GEUS 2016, s.106

Det er Hedensted Kommunes erfaring, at folk med egen vandforsyning ofte mangler viden om hvordan den gode drikkevandskvalitet sikres eller overvurderer kvaliteten af deres ofte gamle brønd eller boring. Drikkevandskontroller og kommunens fysiske tilsyn og vejledning om drikkevandsikkerhed hjælper i dag mange borgere med igen at få en god drikkevandsforsyning. De gældende krav til drikkevandskontrol er i dag et vigtigt redskab til at opdage og udbedre dårlige drikkevandsforsyninger på især udlejningsejendomme og ejendomme der bebos af ældre eller børnefamilier.

Ud over de sundhedsmæssige konsekvenser det har at bo i en bolig med dårligt drikkevand, har det også i mindst et tilfælde betydet, at en borger, som var flyttet midlertidigt på et plejehjem grundet sygdom, ikke fik lov at komme hjem igen da, der var en stående kogeanbefaling. Det kan således få økonomiske konsekvenser for andre end de berørte personer hvis drikkevandet ikke er rent.

Generelle betragtninger

I Danmark har de fleste mennesker en forventning om, at der kommer rent vand ud af hanen uanset hvor man tapper vand. Det samme gælder for familiemedlemmer, hjemmehjælpere og andre mennesker der kommer i folks hjem. Ved at fjerne kravene om kontrol af drikkevand på små vandforsyninger, må det på baggrund af vores erfaringstal forventes, at flere mennesker i Danmark vil komme til at leve med/jævnligt drikke meget dårligt (forurenede) drikkevand.

På sigt må det også forventes, at ændringerne i tilsynsbekendtgørelsen vil betyde, at færre ejendomme med dårlige vandforsyninger vil blive tilsluttet et alment vandværk. Det vil reducere vandværkernes incitament til at lægge forsyningsledninger i yderområderne med få ejendomme, fordi vandværket kan forvente at der kommer færre nytillutninger.

I dag indgår drikkevandskvaliteten som et af kriterierne når Hedensted Kommune skal vurdere nedslidte ejendommers brugbarhed til beboelse og som udlejningsejendomme. Ifølge Byfornyelseslovens § 75, stk. 4, litra 1, skal alle lejligheder have adgang til godt og tilstrækkeligt drikkevand. Hvis kravene om drikkevandskontrol for små vandforsyninger fjernes, vil det være op til eventuelle lejere eller familiemedlemmer at dokumentere en dårlig vandkvalitet. Da lejere ikke kan forventes selv at sikre godt drikkevand i boligen, bør der i den ny bekendtgørelse stilles krav om kontrol af drikkevandskvaliteten i udlejningsejendomme med egen vandforsyning.

Ændringer i tilsyn med de almene vandværker

Fastlæggelse af kontrolprogrammer for almene vandværker

I den nuværende bekendtgørelse bliver kontrolprogrammet udarbejdet af kommunen i samarbejde med vandværket. Det er kommunen, der ligger inde med oplysninger om mulige forureningskilder i indvindingsoplandet (forurenede grunde) og derfor ligger arbejdet naturligt hos kommunen. Kommunen har også et godt overblik over vandkvaliteten på de enkelte vandværker og kontrolprogrammerne bliver fastlagt ud fra denne viden. Vandværkerne har efter vores opfattelse været tilfredse med denne arbejdsfordeling, for vi har aldrig haft vandværker, der har protesteret mod de kontrolprogrammer, vi har foreslået.

I den nye bekendtgørelse skal vandværkerne selv udarbejde et udkast til kontrolprogram, som skal godkendes af kommunen. Det betyder at kommunen alligevel skal ind og kigge på hvert enkelt vandværk og komme med ændringer/forslag. Det vil give mindst lige så meget arbejde for kommunen og vandværkerne vil få endnu en administrativ byrde.

I en kommune som Hedensted er samtlige 49 vandværker private og administreres af frivillige ofte ulønnede bestyrelsesmedlemmer. Der er tale om mindre vandværker, hvoraf kun 11 har en indvindingstilladelse på 100.000 m³/år eller derover. Disse frivillige har som ofte ikke har den nødvendige tekniske viden til at kunne opstille et kontrolprogram. Det er vores opfattelse at vandværkerne ikke ønsker flere administrative opgaver, som der de senere år er kommet mange flere af.

Udtagning af vandprøver

Vandprøverne skal ifølge den nye bekendtgørelse fremover udtages hos forbrugeren, hvilket som sådan er godt nok. Men private installationer kan give anledning til overskridelser af især mikrobiologiske parametre og der kan forudses en del omprøver for at kunne "frikende" vandværket. Det vil derfor alligevel ende med at omprøven udtages på afgang vandværk. Der er i den nuværende bekendtgørelse i forvejen prøver, der udtages på ledningsnettet (prøver hvor der er risiko for afsmitning i rør).

Vedrørende § 15 bør det defineres tydeligere hvad en bygning og en virksomhed er i vandforsyningssammenhæng (en virksomhed vil altid høre til i en bygning hvor der tages vandprøver).

Ifølge § 15, stk. 2 skal kommunen informere vandforsyningssystemets forbrugere om f.eks. kogeanbefaling. Det vil give en uforholdsmæssig stor opgave, idet vi ikke har kendskab til forbrugersammensætningen, herunder følsomme forbrugere, fødevareproducenter m.v.

Grænseværdier

I den nye bekendtgørelse er listen over kvalitetskravene til bl.a. organiske mikroforureninger indskrænket i forhold til den nuværende bekendtgørelse. Dette er uhensigtsmæssigt, da det er væsentligt at kende alle kvalitetskrav på de parametre vi evt. analyserer for.

Afsluttende bemærkninger

Hedensted Kommune vil opfordre til at fastholde de nuværende krav til tilsynshyppighed og drikkevandskvalitet hos enkeltindvindere, ikke-almene vandværker og almene vandværker, der leverer mindre end 10 m³ om dagen. Hedensted Kommune vil ligeledes opfordre til, at bevare de nuværende regler for udarbejdelse af kontrolprogrammer, prøvetagningssteder og grænseværdier for almene vandværker. Det bør fremgå af den ny bekendtgørelse, hvad "kommerciel aktivitet" omfatter (er udlejningsejendomme omfattet?).

Med venlig hilsen

Bettina Lund
Ingeniør

Sune Mikkelsen
Biolog

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
mst@mst.dk

Høringssvar til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, SVANA-400-00054

I Hillerød Kommune tilslutter vi os høringssvaret indgivet af Egedal Kommune den 11. juli 2017. Hillerød Kommune lægger især vægt på bekymringen om forringet drikkevandskvalitet, samt problemet med at dokumentere hvorvidt en overskridelse af kvalitetskriterierne for drikkevand skyldes den fælles vandforsyning eller private stikledninger og installationer, når prøveudtagningsstedet flyttes til vandhaner i bygninger hvor der normalt tappes drikkevand.

By og Miljø

24. juli 2017

Hillerød Kommune
Trollesmindealle 27
3400 Hillerød

Tlf. 7232 2170
Fax 7232 3213
miljo@hillerod.dk
www.hillerod.dk

Sag 219-2013-33926

Med venlig hilsen
Anders Jurin Hansen
Miljøsagsbehandler, civilingeniør
By og miljø

Miljøstyrelsen
mst@mst.dk
Mrk: Svana-400-00054

Drift Vand
Direkte tlf. 2795 3558
E-mail akpe@hofor.dk
Kunde nr. ~~Midtøst~~ Kunde nr.
Journal nr. ~~Midtøst~~ Journal nr.
Dato 21.07.2017

HOFORs bemærkninger til høring af Vandkvalitetsbekendtgørelsen

Generelt: Den nye bekendtgørelse vil medføre en forringelse af overvågning og dokumentation af kvaliteten af det danske drikkevand, hvilket kan medføre, at forbrugerne mister tilliden til drikkevandet.

Det er i den grad uheldigt, at man ved denne implementering af drikkevandsdirektivet har valgt at anvende laveste fællesnævner samt ikke at tage hensyn til det meget specielle danske forhold, som er, at vi bygger vores drikkevandsproduktion på rent grundvand, som det ikke er nødvendigt at klore. Drikkevandsdirektivet bærer præg af at være mest tilrettelagt efter, at drikkevandet er klore.

Vi har 5 alvorlige anker til den foreslåede ændring af bekendtgørelsen:

- 1. Det er ikke de rigtige kontrolsteder hvorfra vandforsyningerne skal dokumentere kvaliteten af det leverede produkt. Det er rigtig uheldigt, at kontrollen med vand fra afgang vandværk bortfalder (eller bliver meget beskåret). Hvis det ikke kontrolleres, at vandet som forlader vandværket overholder kvalitetskrav kan problemer blive overset, da mange forsyninger blander vand fra flere vandværker i distributionsnettet.*
- 2. Det er meget uheldigt, at forsyningerne skal kontrollere vandet på et sted, hvor vi ikke har ansvar, nemlig fra forbrugerens installationer uden udskylning. Det vil kun give forvirring om, hvem der skal gøre hvad i tilfælde af overskridelser.*
- 3. Rigtig mange kvalitetskrav forsvinder. Hvad er begrundelsen for at kvalitetskrav som tidligere har været og stadig er relevante pludselig forsvinder?*
- 4. En meget stor del af den danske befolkning vil nu bliver forsynet med drikkevand, som ikke har gennemgået nogen kontrol overhoved. At så mange små forsyninger og enkeltindvindere ikke skal overvåge vandkvaliteten forringer også den generelle kontrol af grundvandsressourcen og mindsker viden om mulige forureninger. Dette forringer den generelle overvågning i hele landet og tilliden til drikkevandet generelt.*

5. *Det er vigtigt, at fluoranthen stadig er et af de PAH'er der skal analyseres for i ledningsnettet, når der findes støbejernsrør, som er tjærebelagt. Præcis som bemærkningen i nuværende bekendtgørelse. Vi har set flere tilfælde, hvor vi kan måle høje indhold af PAH'er i vand fra tjærebelagte ledninger. Her er fluoranthen altid en af de PAH'er som har højest koncentration, hvor i mod vi ikke måler benz(a)pyren. Fluoranthen bør også bibeholde det nuværende kvalitetskrav. Dette er også nævnt i den nye guideline fra WHO (2017).*

Manglende viden og gennemsigtighed mht. drikkevandets kvalitet på vandværkerne stiller den enkelte forbruger dårligere

Det danske drikkevand, der produceres på vandværkerne rundt om i landet er generelt af høj kvalitet. Dette er i dag veldokumenteret og fremgår af den statslige database Jupiter.

Den enkelte borger kan få oplyst, hvilke vandværker de modtager drikkevand fra og kan gennem bekendtgørelsen se omfang og analysefrekvens af de lovpligtige prøver og kvalitetskrav, som de respektive vandværker skal leve op til.

Den nye bekendtgørelse har ikke længere fastsat nogen minimumskrav til omfang og frekvens af lovpligtige analyser udtaget af drikkevand fra vandværkerne og heller ikke længere defineret tilhørende kvalitetskriterier. Dette er klart en forringelse. Niveauet for de kontrolprogrammer, der ifølge den ny bekendtgørelse skal udføres på vandværkerne, bliver fremover alene fastlagt af den lokale vandforsyning og den respektive myndighed. Herved bliver det mere tilfældigt, hvilket omfang og frekvens af analyser, som et kontrolprogram kommer til at omfatte. Det bliver dermed forskelligt, hvilken viden du som forbruger har om dit drikkevand, om du bor i et område med en ressourcestærk vandforsyning og kommune eller ej. Med en kun 5 årlig revision af kontrolprogrammet er der tilmed fare for at vigtige justeringer ikke medtages med det samme, alt afhængig af sagsbehandlingstiden i den enkelte kommune.

Det vand der udpumpes fra et vandværk er drikkevand, og det er væsentligt, at forbrugerne kan se kvaliteten af dette produkt. Der bør derfor være et minimumsprogram angivet i bekendtgørelsen, som den enkelte vandforsyning skal udføre og indberette til Jupiter. Herunder mikrobiologiske prøver og de parametre, der ændres under vandbehandlingen: jern, mangan, ilt, ammonium, nitrit, nitrat samt pH og natrium, hvis vandbehandlingen også omfatter blødgøring. Miljøfremmede stoffer, som er påvist i indvindingsboringer, skal også medtages afgang vandværk.

Ved påvisning af eksempelvis > 20 coliforme bakterier pr. 100 ml. hos en forbruger skal der jf. Principper for reaktion (Kapitel 10 i vejledning om "Håndtering af overskridelser af de mikrobiologiske drikkevandsparametre" fra marts 2013) udstedes kogeanbefaling, laves kildeopsporing og udtages nye prøver. Kilden til en sådan forurening kan skyldes forhold hos den enkelte forbruger (prøvehaner der er vanskelige at rengøre/desinfektion). Uden faste kontrolprøver på de enkelte vandværker, hvor det kan dokumenteres, at vandet leveret fra vandværket er i orden, vil en sådan sag omfatte kogepåbud for mange mennesker.

Det drikkevand, der leveres fra vandværket, distribueres både til Fru Hansen og Fru Jensen, og er således det sted på ledningsnettet, hvor drikkevandets generelle kvalitet bedst defineres.

Under distribution af drikkevand i ledningsnettet kan drikkevandet eksempelvis påvirkes af afsmitning fra rør. Denne påvirkning skal selvfølgelig belyses, men afhænger af materialer anvendt i ledningsnettet og er derfor forskelligt hos Fru Hansen og Fru Jensen. Dertil kommer at der lokalt i Fru Hansens bolig kan være forhold som påvirker analyseresultaterne, eksempelvis urenheder på taphanen. Disse forhold er også fru Jensen uvedkommende.

Med den nye bekendtgørelse stilles den enkelte forbruger dårligere, da de lovpligtige drikkevandsprøver fremover kun skal udtages hos udvalgte forbrugere fra husstandens private installationer uden forudgående udskylning. Det bliver derfor kun et fåtal af forbrugere, der reelt får tjekke kvaliteten af deres drikkevand, mens de øvrige forbrugere må håbe på, at det lokale vandværk og kommune sammensætter et fornuftigt kontrolprogram for drikkevand fra vandværket og prøver fra ledningsnettet.

Bemærkninger til de enkelte kapitler:

Bekendtgørelsens enkelte kapitler bør vises i en oversigt (indholdsfortegnelse)

Kapitel 1: Anvendelsesområde

Det bør defineres, hvad der menes med betegnelser som f.eks. vandforsyningsanlæg og vandforsyningssystemer, og så skal disse betegnelser bruges konsekvent.

§1 omfatter vandkvalitetskrav til vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer 10 m³/dag eller derover og til vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³/dag, og hvor vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet. Dvs. de vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³/dag, og hvor vandet anvendes til private aktiviteter (ikke kommercielle og ikke offentlig aktivitet) således ikke er omfattet af bekendtgørelsen længere. 10 m³/dag svarer til knap 100 menneskers vandforbrug/dag (da forbruget ligger lidt over 100l pr. person pr. dag).

Det er en klar forringelse i forhold til den nuværende bekendtgørelse og vil generelt mindske tilliden til det danske drikkevand.

Kapitel 2: Kvalitetskrav til vand fra vandforsyningsanlæg

§3 stk 2: Hvem skal betale for det? Det er som at pålægge et mejeri at bevise at deres mælk er kvalitetsmæssigt i orden ved at gå ud til deres kunder og kontrollere mælken efter den har stået åben i køleskabet hos forbrugeren.

stk. 3: I en kommende vejledning til bekendtgørelsen skal det beskrives nærmere, hvilken dokumentation, vandforsyningen skal stille til rådighed for tilsynsmyndigheden. Skal dokumentationen alene være skriftlig, eller skal de omfattede prøver være linket sammen i Jupiterdatabasen, skal dette da også beskrives i vejledningen.

Hvem skal tage aktion, hvis kvalitetskrav ikke overholdes i bygninger, hvor der ikke leveres vand til offentligheden? Betegnes forsyning i udlejningsejendomme som levering af vand til offentligheden?

§4: I kvalitetskravene i bilag 1a-d indgår ikke længere krav, som drikkevandet skal overholde afgang værk. Ved at rykke prøverne (A-parametre og B-parametre) ud på selve ledningsnettet mistes overblikket over, hvilke kvalitetstjek som den enkelte forsyning (som minimum) skal lave på deres vandværker, og dermed også muligheden for at tjekke, om disse prøver er udtaget og i orden. Her vil man fremadrettet først skulle rekvirere analyseprogrammet hos tilsynsmyndigheden/ forsyningen for at få et overblik over, hvilke prøver der vil kunne findes i Jupiter, såfremt de vel at mærke skal indberettes? Uden kvalitetskrav for afgang værk bliver det tilmed meget vanskeligt for den enkelte forbruger at gennemskue, om vandforsyningen overskrider basale kvalitetskrav allerede ved afgang værk.

Ligeledes mistes generel viden om vandbehandling på landsplan, hvilket har været væsentlig viden brugt i erfaringsopsamlinger til forbedring af den danske vandforsyning.

Alle parametre, som har tilknyttet kvalitetskrav bør fremgå af listerne i bilag 1a-d. De parametre, der som minimum skal indgå i kontrollerne bør markeres med en note. Krav til methan, svovlbrinte og agg. CO₂ bør ligeledes fremgå af bilag 1a og ikke kun som en note i bilag 7 om boringskontrollen. Derudover skal kravene til methan, svovlbrinte og agg. CO₂ fremgå som egentlige værdier. De tidligere kvalitetskrav til de parametre som er udgået af bilag 1a-d har jo stadig aktualitet og bør ligeledes fremgå af bilag 1a-d. Eksempelvis kvalitetskrav til kimalt 37°C, kalium, magnesium, hårdhed, barium, strontium, alkylbenzener, total olie, MTBE, phenoler, syreflugtig cyanid, Lithium, Molybdæn, Strontium, Thallium, Tin.

Flere materialemonomere er taget ud f.eks. styren og formaldehyd. Dette er meget uheldigt, da i stigende grad anvendes nye materiale i vandbanen. Det er ligeledes

uheldigt, at kontrol med indhold af div. phenoler er taget ud, da der i stigende grad anvendes plastrør som kan give anledning til afsmitning af div. phenoler.

Særlig underligt synes det, at der ikke længere er kvalitetskrav til vandets iltindhold, da dette jo har direkte indflydelse på smagen, og dermed også på forbrugerens oplevelse af vandets kvalitet.

Det er væsentligt at have in mente, at jo mere tydelige bekendtgørelsen opstiller kvalitetskravene, jo lettere er det for den enkelte forsyning at læse bilagene, og dermed være opmærksom på opfyldelse af alle kvalitetskravene.

§5 Anvendelse af regnvand i en ejendom: Ved udtagning af prøver af drikkevand i bygninger med anvendelse af regnvand er det væsentligt, at vandforsyningerne let kan oplyses om, hvilke anlæg der forefindes i den enkelte bygning, da mulige fejlkilder til kontaminering af prøven skal kunne påvises, jf. §3, stk. 3 om dokumentation for manglende overholdelse af kvalitetskrav.

Kapitel 3: Kontrol med vandets kvalitet

§6, stk. 2: Vandforsyningen skal i udkast til kontrolprogram forholde sig til, om der er behov for at udvide listen over kontrolparametre, som er fastsat i bilag 4. For B-parametrene i bilag 4 fremgår det, at der skal analyseres for alle de parametre, der er angivet i bilag 1a-d.

Som beskrevet under bemærkningerne til kapital 2 så er der behov for i bilag 1a-d at få markeret på parameterlisten, hvilke parametre, der er obligatoriske parametre, og som **skal** indgå i en B-parameter prøve, og hvilke parametre som ikke er obligatoriske, men som der findes grænseværdier for eksempelvis kimalt 37°C, alkylbenzer, total olie m.fl. Blot at lade disse parametrene udgå af bekendtgørelsen synes ikke at være hensigtsmæssigt, da der jo må ligge en vurdering af stofferne til grund for de nuværende kvalitetskrav.

Nogle af de analyseparametre som fremgår af bilag 1a-d vil ikke være påvirket af distributionsnettet og vil derfor med fordel kunne udtages på selve vandværket. Men da B-parametrene jo skal tages for en eftervisning af kvaliteten af drikkevandet hos forbrugerens, vil der for andre af parametrene i bilag 1a-d være brug for at udtage prøven fra forbrugerens taphane eller på ledningsnettet. I princippet kunne B-parametrene således splittes op i 2 prøver udtaget hhv. på vandværket (eksempelvis pesticider, PFAS-forbindelser) og hos forbrugerens (PAH'er, materiale monomerer og uorganiske sporstoffer) (B1 og B2-prøver). Dette vil dog vanskeliggøre opfølgningen på analyseprogrammerne, men sparer for ekstra prøver på vandværket. Mere hensigtsmæssigt vil det være at en opsplittning i B1 og B2 parametre fremgik af bekendtgørelsen.

§6, stk. 6 (bilag 7): Krav til vandbehandling ved indhold af methan, svovlbrinte og aggressiv CO₂, bør rykkes til bilag 1a. Tilsvarende bør kravværdier til indhold af syreflygtigt cyanid fremgå af bilag 1b.

Mht. sammensætning af et dækkende analyseprogram for pesticidforureninger (punktkilder) i oplandet er der behov for en vejledning, som forholder sig til nuværende og tidligere anvendte herbicider, fungicider, insekticider, nematocider, acaricider, algicider, rodenticider, slimicider samt vækstregulatorer samt deres metabolitter, nedbrydningsprodukter og reaktionsprodukter, jf. note 9 i bilag 1c.

De nuværende pesticider, der er omfattet af bilag 2 omfatter 13 moderstoffer, heraf 11 herbicider og 2 fungicider samt de tilhørende nedbrydningsprodukter, dvs. kun de mest anvendte pesticider. Parametrene listet i bilag 2 er således ikke dækkende ved brug af pesticider ved mere specialiseret landbrug/ gartneri-drift, hvor pesticidesammensætningen og anvendelsen har været en anden.

Eksempelvis blev det tidligere anvendte fungicid, Metalaxyl-M (anvendt til kartoffelavl i perioden 1980-2012) tilføjet listen i bilag 2 i 2014, da det viste sig at have metabolitter, som kunne påvises i grundvandet, (CGA 62826 og CGA 106908).

Et andet eksempel er Chloridazone (der er et herbicid anvendt til roemarken i perioden 1964-1996). Her har man først indenfor de senere år analyseret for dets nedbrydningsprodukter (Chloridazon-desphenyl og Methyl-desphenyl-Chloridazone). Nedbrydningsprodukterne er fundet i flere indvindingsboringer, også i høje koncentrationer. Dette pesticid bør ligeledes indgå i bilag 2 i forbindelse med opdatering af denne bekendtgørelse.

Foruden en opdateret pesticidliste (bilag 2) er det således også meget vigtigt, at en kommende vejledning beskriver både tidligere og nuværende anvendte pesticider. Herunder risikoen for udvaskning til grundvandet, og i hvilke sammenhænge der vurderes at være stor risiko for hotspots. Uden en grundig vejledning bliver det meget vanskeligt for vandforsyningerne og tilsynsmyndigheden at vurdere, hvilke pesticider og nedbrydningsprodukter, som listen over kontrolparametre skal udvides med (§6 stk. 2, stk. 9 og stk. 10). Den nuværende vejledning på 3 sider (Vejledning om pesticider og nedbrydningsprodukter, der skal analyseres for ved boringskontrol og drikkevandskontrol, oktober 2012) er ganske enkelt ikke beskrivende nok, men må mere ses som en litteraturliste til diverse databaser.

Det bemærkes endvidere, at kontrolprogrammerne kan være 5 årige, mens listen over pesticiderne i bilag 2 kan opdateres årligt, det er derfor vigtigt, at der også ved 5 årige kontrolprogrammer tages udgangspunkt i den nyeste pesticidliste i bilag 2.

Mht. materiale monomerer bilag 1c bør det præciseres, hvilke materialer de udvalgte monomerer kan stamme fra. Der bør i bilaget ligeledes være en note om, at hvis en vandforsyning ikke har anvendt de pågældende materialer, at stofferne (acrylamid, epichlorhydrin og vinylchlorid), da kan udgå af analyseprogrammet. Således at der ikke bliver analyseret for parametre, som der ikke er nogen forventning om at finde (jf. §6, stk 9).

Stk. 7. Hvad betyder dette? Vi går ud fra, det betyder, at forsyningerne kan have et slags egenkontrolprogram som ikke skal offentliggøres jfv. §30 5) og ikke indberettes til Jupiter.

Stk. 12. En kontrolprogram som kan gælde op til 5 år, synes som en meget lang periode, hvor der ikke tages stilling til, om det er nødvendigt med ændringer.

Gyldighedsperioden bør forkortes. Dette også set i lyset af det meget fornuftige i §9 stk. 1, hvor det er angivet, at Miljøstyrelsen skal tage stilling til bilagene engang pr. år.

§9

Bekendtgørelsens bilag bør opdateres hurtigst muligt, når der kommer viden om nye problematiske stoffer. Dette gælder både bilag 1a-d og bilag 2. Dette skal ikke kun ske på baggrund af viden fra GRUMO, men helt generelt.

Væsentlige resultater fra Varslingssystemet bør implementeres hurtigst muligt i pesticidlisten i bilag 2, som det skete med Metalaxyl-M.

Tilføjes et nyt stof til bilag 2, bør det sikres af referencelaboratoriet, at laboratorierne har adgang til "rent stof", som de kan opsætte deres analysemetoder efter.

Det er angivet, at Miljøstyrelsen kan ændre bekendtgørelsens bilag for hele eller dele af landet. Det er uvist hvorledes denne opdeling er tænkt. Er det grundet dyrkning (som med Metalaxyl-M henføres til kartoffeldyrkning og Diuron til gartneridrift), eller er det geografisk ud fra geologiske forhold, og i givet fald da hvilke?

Enheder: Der er skiftet enhed på jern og mangan fra mg/l til µg/l i bilag 1a og på bor, kobber og zink fra µg/l til mg/l i bilag 1b. Alle de uorganiske sporstoffer har i dag samme enhed µg/l, hvilket ganske enkelt synes mest praktisk. Tilsvarende har parametrene som indgår i tjek af vandbehandling også samme enhed. En implementering af nye enheder giver stor sandsynlighed for fejl i data, og det bør overvejes, om det er det værd.

Eneste enhed, som det er fornuftigt at ændre, er enheden for ledningsevne, for her er µS/cm meget mere anvendt i forbindelse med f.eks. on-line måleinstrumenter.

§10-11 Det er en lempelse, at kommunalbestyrelsen alene skal oplyse forbrugere af vandforsyningsanlæg under 10 m³/dag (~100 personers vandforbrug) om hvad god

vandkvalitet er samt oplyse om, at ejeren med fordel kan foretage en kontrol af vandet. Det vil gøre tilliden til det danske drikkevand mindre, at små indvindere ikke skal opfylde kvalitetskravene, og uden jævnlig kontrol vil kendskabet til vandets kvalitet forsvinde, hvilket vil stille den enkelte forbruger meget dårligt i forhold til vurdering af, hvad der er godt og sundt drikkevand at anvende. Forureningssager vil ligeledes ikke blive opdaget før f.eks. sundhedspersonale mistænker drikkevandet som mulig sygdomskilde ved gentagne eller længerevarende sygdomsforløb.

§ 12 stk. 2 det vil virke logisk at denne type kontrolprøver ikke behøver blive indberettet til Jupiter.

§ 15. Hvem skal betale denne ekstra kontrol, og hvad skal der til for at dokumentere dette?

Kapitel 4: Kontrol med vandforbruget

Ingen bemærkninger

Kapitel 5: Tilsyn med det tekniske anlæg

Ingen bemærkninger

Kapitel 6: Andre indberetningsforpligtelser

Det er vigtigt, at der i forhold til ændringerne i bekendtgørelsen ved dens ikrafttrædelse er taget stilling til, hvordan prøverne ønskes indrapporteret i Jupiter, og at de nødvendige kategorier, som skal anvendes ved indberetningen, er til stede.

Eksempelvis udgår analysepakkerne: udvidede kontroller, normal kontroller og begrænsede kontroller af bekendtgørelsen, og erstattes af nye analysepakker (A-parametre og B-parametre) med nyt omfang, jf. bilag 4 stk. 2. Stankodeliste 1098 Omfang, drikkevandskontrol skal derfor opdateres, så korrekt indberetning kan finde sted. Disse analysepakker er vigtige, da de også gør selve søgningen i Jupiter lettere, da der så hurtigt kan findes de vandprøver, der indgår i den lovpligtige kontrol.

Tilsvarende skal stankodelisten 1081 opdateres i forhold til, om prøven hos forbrugeren er taget efter et privatopsat vandbehandlingsanlæg (f.eks. blødgøringsanlæg som vil ændre vandkvaliteten betydeligt), ligesom kategorier som drikkevandskontrol fra tankvogn/tankskib og vand til brug i fødevarer virksomhed også skal fremgå til brug i Jupiter.

Prøver udtaget til dokumentation for, at en manglende overholdelse af kvalitetskrav hos forbruger ikke kan henføres til vandforsyningen (§15) skal også indberettes, jf. §27, stk. 2. En kobling af disse prøver vil i dag alene kunne ses på adressen for prøvestedet, og ved udtagning af prøver fra ledningsnet vil husnummer og i nogle tilfælde også vejnavne

være forskellige. Ønskes en egentlig kobling mellem prøverne i databasen skal Jupiter klargøres til dette. **Det er ekstremt vigtigt, at der kan skelnes helt klart mellem prøver udtaget på ledningsnettet og forbrugerprøver (som jo ikke repræsenterer det vand forsyningerne leverer og har ansvar for).**

I den nye Manual for prøvetagning (Drikkevand februar 2017) er det beskrevet, at kontrol af det vand, som forbrugeren drikker, skal udtages således, at vandet ikke løber i længere tid før prøvetagning, i modsætning til en kontrol af vandet i ledningsnettet ved indgang til ejendom, her skal prøven først udtages efter minimum 5 minutters skylning.

Begge disse prøvetagningsmetoder er beskrevet ved metode DS/ISO 5667-5 Vandundersøgelse – Prøvetagning del 5. Da en kontrol af vandet i ledningsnettet/ved indgang til ejendom også kan udtages ved nærmeste relevante taphane, kan der fra samme taphane udtages såvel ledningsnetprøver som prøver fra forbrugers taphane. Da der anvendes samme beskrivelse af prøvetagningsmetoden, vil det således ikke i Jupiter fremgå, om der er tale om en forbruger-prøve eller en ledningsnetprøve. Det anbefales derfor, at prøvetagningsmetode DS/ISO 5667-5 opdeles i 2 versioner, så det er muligt at få denne præcisering med ved indberetning af data.

Kapitel 7: Kommunalbestyrelsens indberetninger af oplysninger om afgørelser af betydning for ejendomshandler med henblik på offentliggørelse og videregivelse af sådanne oplysninger

Ingen bemærkninger

Kapitel 8: Information til forbrugerne om vandforsyningen og om vandets kvalitet §30 6). Det kan være svært at oplyse om hårdhed, når det ikke indgår som en kontrolparameter.

Kapitel 9, 10 og 11: Klage, straf og ikrafttrædelse

Det er væsentligt, at alle nødvendige tilføjelser i Jupiter er klar ved ikrafttrædelsen af bekendtgørelsen, da dette ellers vil give de udførende laboratorier unødigt ekstra arbejde med omregistrering og indberetning af analyserne.

BILAG:

Er svære at læse, da der i nogle af bemærkningerne er kvalitetskrav til afgang værk. Det er let at overse. Det bør skrives meget mere klart og overskueligt.

Parameter	Ændring	HOFOR bemærkning
Bilag 1a		
Turbiditet	Har fået ny enhed fra FTU til NTU	Det er en fornuftig ændring.
Ledningsevne	Har ændret enhed til $\mu\text{S/cm}$, Der er sat et kvalitetskravet på $2500 \mu\text{S/cm}$ ved 20°C , mens der i bemærkningerne er skrevet en minimumsværdi målt som $300 \mu\text{S/cm}$ ved 25°C .	<p>Det er fint at enheden er ændret til $\mu\text{S/cm}$ i stedet for den nuværende anvendte enhed mS/m, da $\mu\text{S/cm}$ er en meget mere anvendt enhed. Der skal angives referencetemperatur, da værdien er meget afhængig af hvilken temperatur den måles ved.</p> <p>Godt at der er sat et kvalitetskrav.</p> <p>Det skal være samme temperatur, som enheden referer til, så omregninger undgås. Det skal være 25C, for det er det, der har været anvendt i den tidligere bekendtgørelse. Hermed undgår vi spring i tidsserier som følge af at referencetemperaturen er blevet ændret.</p>
Ammonium (NH_4^+)	Nuværende grænseværdi er $0,05 \text{ mg/l}$, mens der i bilag 1a er angivet en grænseværdi på $0,50 \text{ mg/l}$. I bemærkningsfeltet anvendes stadig $0,05 \text{ mg/l}$.	Vi antager at $0,05 \text{ mg/l}$ er den korrekte angivelse, da grænseværdien ellers vil blive hævet $\times 10$, hvilket vil være ganske uheldigt.
Nitrat Nitrit	<p>WHO's formel er tilføjet i bemærkningsfeltet</p> $\frac{C_{\text{nitrat}}}{GV_{\text{nitrat}}} - \frac{C_{\text{nitrit}}}{GV_{\text{nitrit}}} \leq 1$	WHO's ligning er lidt fiktiv, da en overholdelse af begge kravværdier giver $1,033$, så hvis der afrundes overholdes kravet om ≤ 1

	For nitrit skrives en grænseværdi for afgang vandværk 0,020 mg/l. Denne værdi er en fordobling ift. tidligere. Uheldig og hvad er begrundelsen for det?	alene ved at overholde grænseværdierne. Måske det forvirrer mere end den gavner. Ellers skal 1 tallet angives med nogle decimaler.
--	---	--

Parameter	Ændring	Bemærkning
Bilag 1ad		
Enterokokker	Det er vel ikke mening at den altid skal med. Det vil ikke give mening.	Mangler fodnote til hvornår man skal analysere for det.

Bilag 3.

Første afsnit d). Hvad menes med "de mest hensigtsmæssige midler til at afbøde risikoen for menneskers sundhed"?

Bilag 6.

b) Hvem skal kontrollere vand som leveres fra tankvogne/tankskibe

Bilag 7

Det må være aluminium, der menes, der skal analyseres for, hvor pH er under 6, ikke ammonium.

Med venlig hilsen

Ann-Katrin Pedersen
Sektionsleder Vandkvalitet

Horsens Kommune
Rådhusstrøget 4, 8700 Horsens

Jord og Grundvand
Sagsbehandler:
Kirsten Linå Jensen
Direkte: 76292539

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

www.horsens.dk

mst@mst.dk

Sagsnr. 13.02.02-K04-1-17
Dato: 20.7.2017

Høringssvar til udkast til ændringer af bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg MST journalnr.: SVANA-400-00054

Horsens Kommune har den 24. maj 2017 modtaget "UDKAST TIL Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg" og ønsker at komme med nogle betragtninger i den henseende.

Overordnede betragtninger

Det synes problematisk, at anvende undtagelsesregler i drikkevandsdirektivet, til fjernelse af kontrollen med enkeltvandforsyningerne i Danmark. Nuværende lovgivning har eksisteret siden 1980'erne, er blevet implementeret, og har lige så stille udviklet sig til et brugbart redskab til at sikre os alle godt drikkevand i hanen, også dem på landet. Ved udelukkende at informere folk med egen vandforsyning om at vandet ikke skal undersøges, sikre man ikke godt drikkevand ved taphanen til de ca. 800 husstande, der er i det åbne land i Horsens Kommune. Dvs. mindst 2500-3000 mennesker, hvor en stor del ikke vil få undersøgt drikkevandet, da dette ikke forlanges. Dette anses for problematisk.

Der er indført en del begreber i den nye bekendtgørelse, som ikke er defineret, dette bevirker alt for mange tolkningsmuligheder og derved misforståelser. Bl.a. er de almene og ikke-almene vandværker i dag defineret ud fra antal forbrugere, hvor den nye bekendtgørelse lægger op til inddeling i forhold til vandforbrug. De nye begreber bør defineres enten i bekendtgørelsen eller i en vejledning, der frigives samtidig. Sker dette ikke, vil det bevirke, at sagsbehandlingen på vandforsyningsområdet vil gå i stå, da alle afventer, at få fastlagt en definition.

Det formodes, at forslaget er et ønske om forenkling, men en så upræcis og ikke gennemskuelig formulering, mange steder i bekendtgørelsen, gør at det overhovedet ikke bliver en forenkling. Der vil være så mange tolkningsmuligheder, at der ingen regler er og så er vi tilbage i 1980'erne.

Her i foråret har vi set en del afgørelser fra klagenævnet på enkeltvandsområdet, som har stor betydning for udmøntningen af vandforsyningsplanen i kommunen. Det drejer sig bl.a. om folk på landet, der har dårlig vandkvalitet og som derfor skal på det almene vandværk i hvis forsyningsområde ejendommen ligger. Disse sager vil vi ikke få mere, da folk ikke skal have deres drikkevand undersøgt længere. Dette bevirker, at en del folk på landet drikker dårligt vand samtidig med, at de almene vandværker ikke længere kan være sikre på eventuelle tilslutninger og derved ikke tør udbygge deres ledningsnet. Vandværkerne har indenfor deres

forsyningsområde pligt til at tilbyde tilslutning til folk med dårligt vand og har dermed også planlagt efter dette. Færre tilslutninger og måske allerede etablerede ledninger underminerer derved de almene vandværkers økonomi.

Samtidig vil de ejendomme på landet, der får deres drikkevand undersøgt, skulle betale en højere pris for analysen. Der kan ikke på samme måde opnås mængderabat hos laboratoriet (i dag op til 1/5 af listeprisen), som vi gør i dag.

Vi har en decentral vandforsyningsstruktur i Danmark. Vi stiller flere og flere krav til bestyrelserne i de almene vandværker om kurser, handleplaner, anvendelse af regnskabslov osv. Det harmonerer ikke med at fjerne kravet om at vandværkerne foretager kvalitetsmålinger af det vand, der ledes ud i ledningsnettet. Det vil give rigtig mange problemer med dokumentationen for en forurenings oprindelse, hvis der ikke sættes krav om kontrolprogram på "afgang vandværk". Der bør som minimum være krav om et fast driftsprogram/egenkontrolprogram. Taphaneprøverne siger reelt kun noget om kvaliteten på den enkelte ejendom og har ikke nogen værdi for de øvrige ejendomme. Alternativt kan bekendtgørelsen bibeholdes, som den er i dag og så suppleres med et bilag med prøveprogram for taphaneprøver.

Da det er så gennemgribende en ændring af bekendtgørelsen, bør der samtidig med bekendtgørelsens ikrafttræden, som minimum i en vejledning gives eksempler på, hvordan man fra styrelsens side har tænkt sig at bekendtgørelsen administreres.

Det er i orden at reducere listen med parametre med drikkevandskrav, bare det er de rigtige parametre der fjernes. F.eks. er toluen fjernet fra listen og benzen blevet tilbage. Det er fint, at benzen sladre om olieforureninger i indvindingsoplandet, men hvad med de situationer, hvor der i indsugningen på vandværket trækkes luft indeholdende f.eks. udstødningssgasser. Så er det toluen på afgangshanen vi finder og ikke benzen. Dette er ikke hensigtsmæssigt, da vi så ikke fanger disse situationer. Eksempel: XX Vandværk ligger ved siden af en parkeringsplads/byggeplads/har en buskrydder stående på vandværket. Der bliver undersøgt for benzen ved taphanen hos en forbruger på ledningsnettet. Denne viser intet. I stedet burde der undersøges for toluen på afgangshanen, for at afsløre problemet. Dette bliver ikke fanget med den nye bekendtgørelse.

Det forekommer ikke indlysende, hvordan beskyttelsesniveauet forbliver uændret, når folk på landet ikke får foretaget analyser af deres vand. Og erfaring viser, at man ikke skal forvente, at alle folk undersøger deres drikkevand, når det ikke er et krav.

Vi har ikke taget stilling til bekendtgørelsen om kvalitetskrav til miljømålinger, hvor der åbenbart, åbnes op for ikke akkrediterede målinger, hvilket også er bekymrende. Alle disse tiltag vil bevirke et meget større ressourceforbrug hos kommunen, da der er alt for mange ikke afklarede ting, der skal undersøges, vurderes og diskuteres.

Bemærkninger til bekendtgørelsen

§ 1, stk. 1, pkt. 1

Man bliver meget i tvivl om hvad der menes. Kan man ikke lave pkt. form:

- a) til husholdningsbrug
- b) til fødevarer virksomheder
- c) til virksomheder, der fremstiller lægemidler eller andre produkter, hvortil der stilles særlige sundhedsmæssige krav til vandforsyningen
- d) fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer 10 m³ vand pr. dag eller derover
- e) fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og hvor vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet

§ 3, stk. 2.

Det bliver meget dyrere for forbrugerne, for ikke at tale om tidshorizonten. Vandværket skal til at lede efter en forurening gennem hele systemet i forhold til at vandværket får taget en prøve på afgang vandværk med jævne mellemrum, så man ved lidt om, hvor man skal lede.

§ 4, stk. 3

Er det bl.a. mælkeleverandører og gartnerier med spiselige afgrøder der menes? Det bør præciseres lidt mere. Når man ser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne – Bilag 1, II, 4d og 5c fremgår det ikke klart, om de fortsat skal anvende vand med drikkevandskvalitet eller om de må bruge "rent vand" altså havvand eller ferskvand.

§6, stk. 7

Det giver meget administration, når hver kommune skal opfinde et kontrolprogram og man ikke har prøver på afgang vandværk.

§ 6, stk. 8

Det er ikke forventeligt, at de små og mellemstore vandforsyninger vil gå i gang med at lave en risikovurdering. De har nok i at gennemskue lovgivningen til takstblade, regnskabsloven, driftskurser osv. Der er formodentligt ikke mange, der vil gå frivilligt i gang med at finde forureningsrisici til at forøge parametre og hyppighed!

§ 6 bevirker i det hele taget en meget ressourcekrævende korrespondance mellem kommune og vandværk, hvis det skal fungere i virkeligheden.

§ 10

Vi taler om ca. 800 husstande bare i Horsens Kommune, dvs. mindst 2500-3000 mennesker, hvor en stor del ikke vil få undersøgt drikkevandet, da dette ikke forlanges. Dette anses for problematisk.

§11

Det kan ejeren ikke, hvis drikkevandet ikke er undersøgt.

§ 12, stk. 2

Bør præciseres, da det er problematisk for en almindelig sagsbehandler at vurdere anvendeligheden af ikke akkrediterede analyser. Det kunne f.eks. præciseres i vejledningen, hvad der kan accepteres.

§ 13, stk. 2

Dette virker ikke som en forenkling, da der først skal fremskaffes dokumentation for at vandet på afgang vandværk overholder kravene. Der burde foreligge et driftsprogram/egenkontrolprogram på afgang vandværk.

§ 17, stk. 1

Menes der her, at det samme gælder for ikke-almene vandforsyningsanlæg, men ikke lejr/camping-pladser, institutioner osv. Altså at der kan gives dispensation til alle undtagen lejrpladser på landet? Eller menes der noget helt andet (for de fleste ikke-almene vandforsyningsanlæg leverer mindre end 10m³ pr. dag)? Med undtagelse af store landbrug, hvor der ikke er drikkevandskrav til vand til dyr, kun til vand til brug i rengøringen af mælkerекvisitter og vanding af spiselige afgrøder!

I stk. 9 og 10 menes vist henvisning til stk. 8 i stedet.

§ 25

Pejleresultater bør automatisk indberettes til Jupiter som indvindingsmængderne.

§ 31

Er det ikke efter kap.13?

Bilag

Ved fjernelse af stoffer fra bilagene, bevirker det, at der ikke længere er en grænseværdi. Det er ikke hensigtsmæssigt, at skulle hente en grænseværdi i en bekendtgørelse, der ikke længere er gældende.

Bilag 1

1a Hårdhed fjernet. Dette er der behov for i forbindelse med indstilling af vaskemaskiner osv.

1c Aromater er fjernet, men der er fortsat behov for specielt toluen og xylen

Bilag 3

Der er her behov for eksempler i en vejledning.

Bilag 7

Det bør sikres, at råvandets ionbalance fortsat kan beregnes.

Med venlig hilsen

Kirsten Linå Jensen

Civilingeniør
Tlf. 76292539
klij@horsens.dk

Til Miljøstyrelsen

Vedr. høring af udkast til ændring af bekendtgørelse om drikkevand og kvalitet af miljømålinger.

Hermed fremsendes Hjørring Kommunes bemærkninger til det udsendte udkast til ny bekendtgørelse.

Generelle bemærkninger:

Generelt er bekendtgørelsen dårligt formuleret og svær at gennemskue. Dette skyldes ikke mindst at der anvendes rigtig mange lange sætninger uden punktummer og med mange indskudte sætninger. Jfr. bl.a. §1, stk.1 og §6, stk. 9.

Med forslaget lægger der op til mange flere individuelle vurderinger og på flere forskellige anlæg, hvilket gør det svært at overskue opgaven. Det virker til, at kommunerne skal bruge flere ressourcer på at følge vandkvaliteten end der er tilfældet i den nuværende bekendtgørelse. Med disse individuelle vurderinger bliver det yderst besværligt at digitalisere arbejdsprocesser i forbindelse med kontrol af vandkvalitet. Det virker meget underligt i denne nye digitale tidsalder, at dette ikke er tænkt ind, når der skal laves ny lovgivning på et område, der handler om at kontrollere og dokumentere vores vandforsyning og vandkvalitet. Kontrol af drikkevandet bør laves simpel og ensartet uden en hel masse individuelle vurderinger. Dette vil gøre opgaven nem at digitalisere og dermed spare myndigheden og vandværkerne for en masse arbejde og ressourcer. Den nuværende bekendtgørelse indeholder også individuelle vurderinger, men giver et væsentlig bedre grundlag for digitalisering af opfølgning på prøver. Faktisk har Hjørring, Mariager Fjord og Vest Himmerland Kommuner i samarbejde med det rådgivende ingeniørfirma Niras udviklet et sagsbehandlerprogram for enkeltindvindere. Systemet kan selv sende breve ud og holde øje med vandkvaliteten og overskridelser på baggrund af analyserne.

Der er flere steder lavet om på enhederne i forhold til den nuværende bekendtgørelse, man skal være opmærksom på at dette erfaringsmæssigt giver masser af problemer i forhold til programmer som Jupiter.

Forslaget lægger op til at vandværkerne igen skal præstere endnu mere bl.a. i form af udarbejdelse af prøvetagningsprogrammer og diverse dokumentationskrav. Der findes rundt om i landet rigtig mange mindre private vandforsyningsanlæg, som bliver drevet ved frivillig arbejdskraft. Disse vandværker er over de seneste 10 – 15 år blevet stillet over for det ene krav efter det andet, som fx kvalitetsmanualer, indsatsplaner og uddannelser m.v. Dette gør det efterhånden så besværligt at mange af dem vælger at opgive, og overlade vandforsyningen til andre. I mange kommuner, herunder Hjørring, er der en politik om at man gerne vil beholde denne decentrale indvindings- og forsyningsstruktur. Dette forslag til bekendtgørelse er endnu et søm til den ligkiste der nedlægger de små vandforsyningsanlæg.

Gennemføres forslaget vil der kunne forventes et sundhedsmæssigt tilbageskridt. Dette begrundes med at der ikke længere skal stilles krav om analyser af de små indvindinger – kun en opfordring til at få vandet analyseret. Det er vores vurdering at langt over halvdelen af enkeltindvinderne på den baggrund ikke vil få undersøgt deres vandkvalitet. Disse anlæg vil dermed få lov til at forfalde, da de ikke får nogen indikation om at vandkvaliteten ikke er i orden.

Hvis Miljøstyrelsen vælger at vedtage udkastet til bekendtgørelsen i dens nuværende form, er det tvingende nødvendigt, at der forinden ikrafttrædelsen, udarbejdes en vejledning i henhold til bekendtgørelsen. I modsat fald kan det frygtes, at der vil opstå stor forvirring blandt de kommunale medarbejdere pga. de upræcise formuleringer.

Specielle bemærkninger.

§1 stk 2: Det ønskes uddybet hvordan kommunerne skal håndtere kravet om at "tilstræbe at vandkvaliteten er bedst muligt".

I vurderingen af antal af analyser, ser man i den nye bekendtgørelse helt bort fra antal forbrugere og fokuserer i stedet kun på distribueret eller produceret vandmængde. Når der

ikke tages højde for hvor mange forbrugere der er koblet på vandforsyningsanlægget, vil det betyde, at mange landbrug og virksomheder med egen boring bliver underlagt samme krav om kontrolprogram, som vandværkerne. Det vil have økonomiske konsekvenser for disse typer erhverv. Det samme gælder jordbæraavlere, der vander med vand af drikkevandskvalitet.

Eksempel: Husdyrbrug med egen vandforsyning med samlet tilladelse 15.000 m³/år vil skulle tage samme antal prøver som et lille vandværk med måske 50 forbrugere, selvom der kun er 1-2 forbrugere koblet til husdyrbruget.

Enkeltindvindere og andre indvindingsanlæg under 10 m³ om dagen:

Bekendtgørelsen mangler kvalitetskrav til enkeltindvindere, der er ingen krav til parametre eller standardanalyse, så hvordan kan kommunen følge op på overskridelser? Hvad skal man håndhæve efter?

§ 11 Kommunen skal vejlede borgere om, hvordan de sikre sig sundt og rent vand. Der mangler definition på sundt og rent drikkevand? Er det den nuværende forenkede kontrol?

Kommunen skal informere enkeltindvinderne om god vandkvalitet. Hvilke retningslinjer skal kommunen følge, hvad er god vandkvalitet for enkeltindvinderene?

Vandforsyningsanlæg over 10 m³ om dagen:

Da der ikke længere stilles krav om prøvetagning ved afgang vandværk, vil vandværkerne med stor sandsynlighed oftest opdage forureninger meget sent – når det opdages hos forbrugeren. Der er stor fordel ved at fortsætte med prøvetagning ved afgang vandværk. Dels kan man opdage eventuelle forureninger inden det når for langt ud på ledningsnettet. Dels ved man hvorfra forureningen kommer.

I Hjørring Kommune er der ca. 40 vandforsyningsanlæg til husdyrbrug som leverer mere end 10 m³ vand om dagen, disse vil blive underlagt de nye krav om kontrolprogram.

§ 6: Ca. 70 % af vandværkerne i Hjørring Kommune laver ikke (kan ikke lave) deres eget kontrolprogram, dem laver kommunen. Den arbejdsopgave er meget stor og der kan ikke forventes en besparelse hos kommunen, da vi i efter den nye bekendtgørelse, stadig vil have samme opgave, da vi nu skal kontrollere at det indsendte er OK.

Virkeligheden er at mange mindre vandværker er ikke kompetente (mange er frivillige) til at udarbejde eget kontrolprogram og lave vurdering på om hvornår der skal tages ikke lovkravsmæssige prøver til at sikre god vandkvalitet og optimal drift af vandværket. Dette kan i sidste ende resultere i ekstra udgifter for vandværker pga. dårlig drift.

§ 6 stk 7: Det er svært at forstå sætningen. Den er meget lang og fuld af indskudte sætninger. Betyder det at der skal tilføjes yderligere prøvetagningssteder? Og hvilke kvalitetskrav skal de nye prøvetagningssteder sættes op imod.

For at leve op til § 6 stk. 7, kræver det vel, at vi opretholder analyser på afgang vandværk. Vi har dog ikke længere bemyndigelse til at håndhæve dette.

Afsluttende bemærkninger.

Der tales meget i politiske kredse om at afbureaukratisere vores lovgivning. Derfor kan det undre at der her fremsættes et forslag som går i den stik modsatte retning.

Med venlig hilsen

Knud Mikkelsen

Teamleder Vand og Jord

**Hjørring
Kommune**

Hjørring Kommune
Springvandspladsen 5
9800 Hjørring

Telefon: +45 72336761

Mobil: +45 20458390

E-mail: knud.mikkelsen@hjoerring.dk

Web: www.hjoerring.dk

Hørings svar vedr. udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, journalnummer: SVANA-400-00054

Holbæk Kommune har læst jeres udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, og har følgende bemærkninger:

I § 1 står, at bekendtgørelsen fastsætter regler for vandforsyningsanlæg der leverer vand som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.

Holbæk Kommune ønsker en præcisering af, hvad der i § 1 menes, med kommerciel eller offentlig aktivitet? Er udlejningsejendomme en kommerciel aktivitet, og hvordan skal kommunen vide, om et privat hus med egen vandforsyning udlejes eller benyttes af ejeren selv, og hvor lang skal en udlejningsperiode være, for at vandforsyningen falder ind under at være del af en kommerciel aktivitet?

I § 1 skelnes der mellem vandforsyningsanlæg der leverer under eller over 10m³ om dagen. Holbæk Kommune stiller spørgsmålstejn ved, hvordan kommunerne kan vurdere, hvilken kategori en privat indvinder falder ind under, når der ikke stilles krav om måling af vandforbruget for den type indvindingsanlæg?

I § 10 står, at kommunalbestyrelsen skal oplyse forbrugere af vand fra vandforsyningsanlæg der leverer mindre end 10m³ om dagen om, at vandet ikke er omfattet af den offentlige kontrol. Holbæk Kommune ønsker, at det i bekendtgørelsen præciseres, hvor direkte den offentlige orientering skal være. Kan det være som orientering på kommunens hjemmeside, et opslag i avisen, pr. brev til alle i husstanden, eller har kommunerne frit valg? En beboer i en udlejningsejendom har ikke nødvendigvis folkeregisteradresse der hvor han bor, og derfor kan kommunen få overordentlig svært ved at orientere forbrugere hvis det skal gøres pr. brev.

I § 10 stk. 2. nævnes det, at kommunalbestyrelsen skal oplyse om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte borgernes sundhed mod skadelige virkninger, forårsaget af forurening fra drikkevand.

Kommunens tilsynsmyndighed på miljøområdet forventes ikke, at omfatte vejledning i foranstaltninger der kan beskytte borgernes sundhed – særligt når vi ikke kender miljøtilstanden, og derfor ikke ved om der er tale om bakteriologiske overskridelser, pesticid forurening eller høje nitrat- og/eller fosforkoncentrationer.

I § 11 er det beskrevet, at ejeren er forpligtet til at orientere berørte forbrugere, og henvise dem til kommunen. Hvordan sikrer kommunen sig, at ejere af vandforsyningsanlæg der indvinder under 10m³ om dagen, og som opdager at de har dårlig vandkvalitet, henvender sig til kommunen med orientering om vandprøvens resultater, og samtidig orienterer berørte forbrugere? Hvis ikke kommunen orienteres om resultaterne, kan vi ikke vejlede de berørte parter som henvises til os. Der bør stilles krav om, at alle vandprøver taget af akkrediteret prøvetager SKAL sendes til den kommune prøverne er taget i, og

Igeledes indberettes til JUPITER databasen af det akkrediterede laboratorium så kommunen og kommende ejere er orienteret om vandkvaliteten.

I § 17 står, at dispensationer fremover skal gives af Miljøstyrelsen. Men senere står det, at det er kommunerne, skal det skal opdatere Diadem herom. Det er vores holdning, at den myndighed der dispenserer, skal være ansvarlige for at vedligeholde data i den fællesoffentlig database.

I § 23 er det angivet, at større indvindingsmængder betyder, at forsyningerne skal aflæse deres oppumpede vandmængde pr. kvartal eller pr. måned. Gennemføres dette, vil det være nødvendigt at indrette Jupiterdatabasen så den kan modtage disse data, ellers virker registreringen overflødig. Holbæk Kommune vil derfor opfordre til, at MST får tilpasset Jupiterdatabasen, så den kan tage imod data, som vedtagelsen af denne bekendtgørelse vil generere.

I § 24 stk. 2. står, at tilsynsmyndigheden (kommunerne) skal indberette oppumpede vandmængder til JUPITER databasen. Det er Holbæk Kommunes ønske, at vandforsyningerne kan benytte deres "indberetter roller" til at indberette oppumpede vandmængder direkte i Jupiterdatabasen, evt. efterfuldt af en godkendelse af tilsynsmyndigheden, på samme vis som i dag sker med rå- og drikkevandsanalyserne.

§ 25. stk. 2: Holbæk Kommune synes det er en rigtig god idé, at der i § 25 stk. 2 står, at vandforsyningerne skal indberette pejlinger direkte til JUPITER databasen. Kommunen vil anbefale, at pejldata indberettes til JUPITER databasen af vandforsyningerne via indberetter-rollen med efterfølgende godkendelse af kommunen, på samme vis som det i dag sker med drikke- og grundvandsanalyser.

I § 28 stk. 2 står, at afgørelser efter § 6 stk. 5-7 skal indberettes til Jupiter databasen. Denne indberetning af vandforsyningernes kontrolprogrammer synes for Holbæk Kommune at være overadministration og spild af tid. Spørgsmålet er, hvilken nytte denne indberetning får? For Kommunerne vil det ikke være til nogen nytte, men i stedet være en ekstraopgave som kun kan betragtes som unødigt administration. Det ville være mere gennemsigtigt og brugbart hvis der blev fastsat samme analyseprogrammer som i den eksisterende bekendtgørelse. Det er velfungerende og også små vandforsyninger kan administrere efter den model med helt faste analysepakker og programmer.

I § 29 stk. 1 står, at kommunalbestyrelsen skal indberette § 62 påbud til Diadem. Når det ikke længere er lovpligtigt at få udtaget drikkevandsanalyser for anlæg der indvinder under 10m³ om dagen, stiller Holbæk Kommune sig undrende over, at Miljøstyrelsen forventer, at kommunerne vil modtage analyser fra netop disse vandforsyningsanlæg. Holbæk Kommune forventer, hvis dette udkast vedtages, ikke at modtage analyser fra enkeltindvindere med en indvinding under 10m³ om dagen, og derved vil påbud efter §62 være særdeles begrænsede. Købere af ejendomme med privat vandforsyning, vil på den vis får en falsk forventning om, at vandforsyningen har god drikkevandskvalitet, men kvaliteten vil i stedet ikke være kendt, da vandet ikke længere kræver analyse. Vi forventer at Miljøstyrelsen orienterer ejendomsmæglerkredse om denne ændring, da dette er en væsentlig ændring i forhold til nugældende regler.

§ 29 stk. 2: Den indberetningsmetode der findes i dag, for meddelte dispensationer, er ikke anvendelig, da systemet er nærmest ubrugeligt, da der skal indtastes pr. analyseparameter. Derfor anbefaler vi, at systemet smidiggøres mht. dispensationer. Alternativt kan offentliggørelse af dispensationer via Diadem helt bortfalde. Spørgsmålet er også, hvem der benytter og har glæde af disse oplysninger, og til hvilken nytte de indberettes til Diadem?

Generelle betragtninger:

Individuelle analyseprogrammer

Holbæk Kommune er bekymret for, om det mere individuelle analyseprogram kommer til at betyde stigende analysepriser for vandforsyningerne. I dag er der standart priser for standart analysepakker. Med en nærmest frigivelse af hvilke parametre der skal analyseres for, vil det med stor sandsynlighed betyde mindre gennemsigtighed med priserne for det enkelte vandforsyningsfirma, og muligvis stigende priser til

gene for forbrugerne. Ovenikøbet vil ændringen i analysepakkerne betyde, at lange dataserier som bl.a. er brugt i mange års grundvandskortlægning og kommunernes tilsyn med råvandskvaliteten og drikkevandets behandlingsparametre pludselig kan ophøre, hvis vandforsyningerne ikke fortsætter med samme analysepakker.

I udkastet lægges der op til, at gruppe A-parametrene begrænses til meget få standart parametre. Med den begrænsede pakke, vil det være overordentlig svært for kommunerne at vurdere om vandbehandlingen foregår optimalt på de enkelte værker, samtidig med, at analyserne fremover kun skal tages ved forbrugernes taphaner. Hvis I udvider gruppe A-parametrene til at dække de gængse behandlingsparametre, hårdhed etc. vil I spare kommunerne for meget sagsbehandlingstid, da vi forventer, at samtlige kommuner ellers vil blive nødt til at træffe afgørelse om, at disse parametre skal analyseres i drikkevandet, "afgang værk".

Nedsættelse af analysefrekvens

Holbæk Kommune er bekymret for, at udkastet lægger op til, at det fremtidige antal analyser fra almene vandforsyninger nedsættes, og at der lægges op til, at analyserne skal tages på ledningsnettet. Det er Holbæk Kommunes erfaring, at forureninger opstår på værkerne og ikke i ledningsnettet. I Udkastet fremgår det, at analysefrekvensen nedsættes til 1 analyse om året for gruppe a-parameter for vandforsyninger der producerer op til 100m³ om dagen (svarende til 36.500m³ om året). At analysefrekvensen nedsættes vil betyde, at en vandforurening kan være tilstede i længere tid end ved den nuværende bekendtgørelses regler, hvor der tages betragteligt flere analyser om året. Holbæk Kommune kan ikke se nogen sammenhæng mellem hvilke vandforsyninger der oplever forureninger, men en ting er sikkert; små vandforsyninger har ikke færre forureninger end større forsyninger. Derfor er det bekymrende, at der kun skal tages én analyse om året, fra forsyninger med en årlig produktion på 36.000m³.

Holbæk Kommune undrer sig over, hvordan niveauerne i bilag 4, tabel 1 er fastsat. Hvordan er grænserne mellem mindre end 10, mindre end 100 etc. fastsat, og med hvilken begrundelse er analysefrekvensen nedsat?

Kalundborg Kommunes høringssvar

Holbæk Kommune er orienteret om Kalundborgs Kommunes høringssvar, og har samme holdning som beskrevet i Kalundborgs svar vedr. bekendtgørelsens bilag 7.

Med venlig hilsen

Rikke Planeta Kepp

Hørings svar til udkast til ændringer af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger

KL har 24. maj 2017 modtaget ” udkast til ændringer af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger”. KL takker for invitationen til at kommentere de to udkast. Det benytter KL til at give række bemærkninger og forslag til forbedring/ændring af udkast til ny drikkevandsbekendtgørelse.

Hørings svaret er opdelt i to afsnit. Første afsnit indeholder KL's ønsker til konkrete ændringer i udkast til bekendtgørelse. I andet afsnit giver KL en række bemærkninger knyttet til fremtidig administration af de ændrede regler.

Pga. høringsfristen har det ikke været muligt at nå at behandle udkastet og høringssvaret politisk. Der tages derfor forbehold for dette.

KL's ønsker til konkrete ændringer i udkast til bekendtgørelse § 6 Stk. 9.

Tilsynsmyndigheden skal i kontrolprogrammet udvide listen af kontrolparametre og prøveudtagningshyppigheden, når forholdene tilsiger det. KL finder, at tilsynsmyndigheden tilsvarende skal kunne udvide antallet af prøvetagningssteder.

§ 17 Stk. 9-10.

I stk. 9 henvises til stk. 9. KL antager, at denne cirkulære henvisning reelt hører hjemme i stk. 10 og derfor kan fjernes fra stk. 9.

I stk. 9 fastsættes, at anvendelsesbegrænsninger hos almene vandforsyninger skal drøftes med Styrelsen for Patientsikkerhed. Administrationen for andre anlæg skal jf. stk. 10 ske efter retningslinjer udarbejdet efter drøftelse med Styrelsen for Patientsikkerhed. KL foreslår, at der i stk. 10 *enten* henvises konkret til sådanne retningslinjer *eller* at de optages i et bilag til bekendtgørelsen.

§32

KL foreslår, at bekendtgørelsen først træder i kraft i sommeren 2018. Det konkrete tidspunkt kunne være 24. juli 2018, et år efter høringsfristen for udkastet til bekendtgørelse.

Det er to hovedårsager til dette forslag:

1. Der er tale om en gennemgribende ændring af den hidtidige bekendtgørelse. En så gennemgribende ændring vil kræve en overgangsfase mellem de to bekendtgørelser. Det er vigtigt, at kommuner, vandforsyninger og laboratorier får tid til forståelse af de nye regler samt til teknisk tilpasning af de nye krav. Det er ønskeligt, at relevante vejledninger er opdateret, så de kan træde i kraft samtidig med at bekendtgørelsen træder i kraft.
2. I høringsperioden udsendes forslag til ændringer i vandforsyningsloven, disse ændringer vedrører konkret

Dato: 30. juni 2017

Sags ID: SAG-2017-02831
Dok. ID: 2383343

E-mail: NPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3750

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 4

lovhjemmel, som bruges i drikkevandsbekendtgørelsen. Disse ændringer forventer KL brugt til en ny revision af drikkevandsbekendtgørelsen, hvor kompetence til at meddele dispensation føres tilbage til kommunalbestyrelsen, som har denne kompetence i dag. Hyppige regelændringer er uhensigtsmæssige, ikke mindst når de betyder, at kompetence flytter frem og tilbage mellem myndigheder.

Dato: 30. juni 2017

Sags ID: SAG-2017-02831
Dok. ID: 2383343

E-mail: NPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3750

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 4

Bilag 3

KL finder det uheldigt, at kontrolprogrammet ikke omfatter dokumentation af vandtekniske parametre f.eks. hårdhed. Vandets hårdhed bestemmer behovet for kompleksbindere og dermed behov for sæbe/vaskemiddel. Nogle vandforsyninger planlægger for avanceret vandbehandling netop for at reducere hårdheden. KL foreslår tilføjelse (kursiveret tekst) i forlængelse af bilagets tredje afsnit:

" Herudover kan et kontrolprogram bestå af:

- a) inspektion af fortegnelser over udstyrs funktion og vedligeholdsstatus og
- b) inspektion af indvindingsområdet og infrastrukturen til indvinding, behandling, lagring og distribution."
- c) *analyse af stoffer til bestemmelse af vandets hårdhed og andre vandtekniske parametre.*

Det bør konkret betyde, at kontrolprogrammerne skal forholde sig til calcium og magnesium, der for større vandforsyninger bør fastholdes i analyseprogrammet.

Bilag 7

KL finder, at boringskontrol også fremover skal dokumentere vandets hovedbestanddele som calcium, magnesium, kalium, bicarbonat og fosfor. Det vil gøre det umuligt at lave beregninger på vandprøven som ionbalance til kontrol af prøven, forvittringsgrad til magasin vurderinger, hårdhedsberegninger, kalkmætning mm.

Vandværkernes boringskontroller er et helt centralt element i den danske overvågning af grundvandet. Bortfalder væsentlige elementer fra boringskontrollen vil det betyde, at vi ikke længere kan følge tilstand og udvikling i grundvandets kvalitet.

Bemærkninger knyttet til fremtidig administration af de ændrede regler

Vandforsyningerne og kommunerne pålægges med dette udkast til bekendtgørelse en stor del af det arbejde som med den tidligere bekendtgørelse var lavet på nationalt plan. Mange risikovurderinger vil være de samme for de enkelte vandforsyninger, bekendtgørelsen lægger op til at hver enkelt vandforsyning skal lave det samme arbejde.

Kommunerne får en stor opgave med gennemgang af risikovurderinger og kontrolprogram for alle typer af vandforsyninger. Det er en lang mere tidskrævende opgave end hidtil hvor en stor del af kontrolprogrammet var fastlagt på forhånd.

Der opereres i bekendtgørelsen med en del begreber, der ikke er nærmere defineret. KL forventer, at det ske i den kommende vejledning til bekendtgørelsen, men det er svært at forholde sig til bekendtgørelsens mange ændringer, når vejledningen mangler. Eksempelvis bør det afklares

hvordan begreberne "offentligheden" og "kommerciel brug" anvendes, når en enkeltindvinder udlejer sin ejendom.

Begreberne Almene Vandforsyningsanlæg og Ikke Almene Vandforsyningsanlæg er i dag defineret ud fra antallet af forbrugere. Det nye udkast til bekendtgørelse tilføjer en inddeling baseret på udpumpet vandmængde.

Udkastet indeholder i § 1 en blanding af begreber fra både den nye og den gamle bekendtgørelse. Der bør være en helt klar definition af de forskellige begreber gerne i en vejledning, som træder i kraft samtidig med bekendtgørelsen.

I høringsbrevet vedrørende udkastet til bekendtgørelse nævnes en undtagelsesbestemmelse fra drikkevandsdirektivet. De mindre vandforsyningsanlæg undtages i udkastet til bekendtgørelse fra kontrol, det beskrives i høringsbrevet som afregulering. KL bemærker hertil, at Danmark har haft regler om sådan kontrol siden januar 1980, altså inden det første drikkevandsdirektiv fra juli 1980. Udgangspunktet er således rent nationale danske regler, som har understøttet drikkevandskvaliteten og vandforsyningsplanlægningen i en lang årrække. KL savner en begrundelse for at fjerne reglerne.

For kommunerne betyder det et svagere grundlag for vandforsyningsplanlægningen. Kommunalbestyrelsen kan i vandforsyningsplanen udpege områder, der fremover skal forsynes fra alment anlæg. Den 5-årige kontrol af enkeltanlæg danner baggrund for en politisk beslutning om udbygning af den almene vandforsyning. Hvis enkeltanlæg undtages af kontrollen er der ikke længere et beslutningsgrundlag på dette område. Grundlaget for at følge op på allerede vedtagne vandforsyningsplaner vil mangle.

Bekendtgørelsesudkastet flytter afgørelse om dispensation fra kvalitetskrav fra kommunerne til Miljøstyrelsen. KL har efter henvendelse til Miljøstyrelsen fået det indtryk, at flytningen følger af usikkerhed om hjemmel i vandforsyningsloven. KL har samtidig forstået, at der arbejdes for at sikre lovhjemmel til at tilbageføre kompetencen til kommunerne.

KL er helt enig i, at afgørelse omkring dispensation naturligt ligger i kommunerne. Opgaven har indlysende sammenhæng med kommunens øvrige administration, både tilsyn, tilladelse og planlægning.

KL finder det naturligt at kontrollen af drikkevandet sker på en måde, der afspejler forbrugernes almindelige brug. Derfor støtter KL ændringen af prøvetagning i denne sammenhæng.

KL er mere tøvende over for konsekvenserne ved at lempe de generelle krav til analyser fra ledningsnettet og vandværket. KL savner mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan udvide antallet af prøvetagningssteder i lighed med kommunalbestyrelsens mulighed for at udvide antallet af kontrolparametre.

Venlig hilsen

Niels Philip Jensen
konsulent

Dato: 30 juni 2017

Sags ID: SAG-2017-02831
Dok. ID: 2383343

E-mail: NPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3750

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 4

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Anvendelse

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

07-07-2017

Sagsnr.
2017-0252789

Dokumentnr.
2017-0252789-2

Københavns Kommunes høringssvar til udkast til drikkevandsbekendtgørelsen, j.nr. SVANA-400-00054

Københavns Kommune, Center for Miljøbeskyttelse har gennemgået udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Der er foretaget større ændringer i bekendtgørelsen, som vil kræve nogle ressourcer, da måden at udforme kontrolprogrammer på, er markant anderledes end nu. Meget er lagt ud til kommuner og vandforsyninger.

Kommunen har nedenfor opstillet nogle overordnede betragtninger, og til sidst nogle mere detaljerede bemærkninger.

Generelt

Den nye bekendtgørelse synes generelt meget tung og omstændelig at læse og forstå. Sætningerne er meget lange, og meget knudrede skrevet. I enkelte tilfælde synes nogle af paragrafferne at være stort set sammenfaldende. Det gælder f.eks. § 6, stk. 4 og stk. 13, som synes at have samme hensigt. Det bør overvejes om nogle af paragrafferne kan fjernes/slås sammen, og teksten gøres mere forståelig.

Flere steder er formuleringerne meget brede, med stor plads til fortolkning. Det gør det svært at administrere ensartet i kommunerne, og kan give anledning til misfortolkninger, særligt i kapitel 3.

I flere paragraffer skal vandforsyningerne dokumentere nogle forhold, f.eks. § 3, stk. 2., men der er ikke nærmere angivet, hvordan eller hvor grundigt, det skal dokumenteres. Kravene til dokumentation vil derfor variere fra kommune til kommune, hvilket ikke forekommer hensigtsmæssigt. Der opfordres til mere præcision og større entydighed i formuleringerne.

Det er positivt, at man i højere grad kan tilpasse kontrolmålingerne til de lokale forhold, men beskrivelsen af kontrolprogrammets opbygning bør forbedres. Beskrivelsen af opbygningen af de fremtidige kontrolprogrammer i bilag 4-8 er meget uklare og svær at gennemskue. Specielt første del af bilag 4 og hele bilag 6 ønskes opstillet i en lettere forståelig udgave, og tilpasset det danske vandforsyningssystem. I den eksisterende bekendtgørelse er der fastlagt et landsdækkende analyseprogram, som sikrer et minimum af overvågning, og som er gennemskueligt. Der bør tilstræbes samme gennemskuelighed.

Vand og VVM

Njalsgade 13
Postboks 380
2300 København S

Mobil
5127 2937

E-mail
CY2I@tmf.kk.dk

EAN nummer
5798009809452

Den nye måde at udforme kontrolprogrammer på, pålægger kommunerne og vandforsyningerne en øget sagsbehandling, og der forventes en indsigt i geologi m.v., som ikke altid er til stede. Kommunerne vil få en større opgave med at gennemgå kontrolprogrammer og risikovurderinger.

Prøvetagningssteder

Som det er lagt frem i bekendtgørelsen, så er der kun krav om prøvetagning ved forbrugernes taphaner jf. bilag 6 om prøvetagningssteder, og ved boringskontrol i indvindingsboringer jf. bilag 8.

Tidligere var der også krav om prøvetagning på afgang fra vandværk og på ledningsnettet. De to sidstnævnte steder er vigtige prøvetagningssteder, da de anvendes til overvågning af vandkvaliteten før vandet når forbrugerne og til opsporing af en evt. forurening. Dette er vigtig information i et stort forsyningssystem som i Københavns Kommune, hvor vandet kommer fra 7 forskellige vandværker, og blandes i et stort ledningsnet, inden det ledes ud til forbrugerne. Uden disse vandprøver undervejs i forsyningssystemet vil det være meget tidskrævende at opspore en kilde til forurening.

I bekendtgørelsen synes der ikke at være hjemmel til at pålægge vandforsyningerne at udtage prøver på andre dele af forsyningssystemet, som f.eks. ledningsnettet eller afgang fra vandværk. I stedet er indarbejdet mulighed for inspektion af infrastrukturen, jf. bilag 3, men det er ikke tilstrækkelig til at føre kontrol. Der bør som minimum indarbejdes en tydelig mulighed for supplerende kontrolmålinger i ledningsnettet og vandværket, og gerne med minimum antal målinger.

Uden en konkret lovhjemmel, vil det være sværere at pålægge en vandforsyning at udføre disse vandanalyser. I København er det HOFOR, som driver vandforsyningen, og som naturligt har en interesse i at opspore en kilde, men der kan opstå situationer, hvor det er ønskværdigt med en klar hjemmel.

Det er relevant, at der fremadrettet også er krav om prøvetagning hos forbrugernes taphaner, men det er Københavns Kommunes vurdering, at det også er nødvendigt med prøvetagningssteder undervejs mellem boringer og taphane. Dette vil bidrage til en bedre og hurtigere vurdering af, om evt. forureninger stammer fra vandforsyningens ledningsnet eller forbrugerens egen rørføring inde i bygningen.

Prøvetagning

Fremadrettet udtages vandprøverne hos forbrugernes taphaner, og det giver god mening at måle dér, hvor vandet faktisk tappes. Ifølge Mil-

jøstyrelsens nuværende vejledning for manuel prøvetagning, så skal vandet ikke løbe i længere tid, før der prøvetages fra taphanen, mens det for vandprøver i ledningsnettet skal gennemskylles i flere minutter.

Vi ved af erfaring, at der skal meget lidt til, før end vandprøver fra taphaner overskrider kvalitetskravene for de bakteriologiske parametre, idet de efterfølgende vandprøver ofte viser, at vandet faktisk er rent. Hvis ikke prøvetagningsproceduren ændres, vil der sandsynligvis måles flere overskridelser af de bakteriologiske parametre, som er falske positive. Det er prøver/sager, som efterfølgende skal håndteres af kommunerne i henhold til § 3 i den nye bekendtgørelse, som man ikke tidligere har håndteret.

På den baggrund mener Københavns Kommune, Center for Miljøbeskyttelse, at man bør tilpasse vejledning til manuel prøvetagning, så der tages hensyn til, at specielt de bakteriologiske vandprøver, der udtages ved taphanerne, sker på en måde, så prøverne er repræsentative og med minimum af risiko for falske positive. Det er vigtigt, at forbrugerne fortsat er trygge ved det vand, som kommer ud af deres vandhaner.

Vandanalyser

I boringskontrollen er der fjernet en del parametre, men specielt calcium, magnesium, kalium, bikarbonat og fosfor, er parametre som beskriver grundvandsmagasinet tilstand, bl.a. forvitningsgrad, hårdhed og bufferkapacitet. Derfor bør disse parametre opretholdes, specielt da det fremadrettet bliver vigtigt for kommunerne at kunne følge udviklingen i grundvandsmagasinerne i forbindelse med udarbejdelse af kontrolprogrammerne.

I kvalitetskravene i bilag 1d er kimtal 37 udgået. Dette er en kontrolparameter, som bl.a. er anvendt til at vurdere, om en forurening stammede fra "fremmede" indtrængning i ledningsnettet/boringen, eller fra naturlige vand/jordbakterier. Kommunen mener derfor, at det er en parameter, som bør opretholdes.

I forbindelse med monitorering af grundvandet ved bl.a. byggeri er der i flere sager observeret flere miljøfremmede stoffer, som kommunen mener der bør medtages i kvalitetskravene til organiske mikroforureninger. Det er kulbrinterne 1,4 dioxan, 1,2 dichlorpropan, da de er observeret i forbindelse med overvågning og forureningsundersøgelser og kan udgøre et problem.

Definitioner

I den nye bekendtgørelse er der anvendt en del nye termer/begreber, som bør defineres, så der ikke opstår misforståelser. Det er bl.a. vand-

forsyningskæde, forsyningsanlæg, distributionssystem, efterprøve, inspektion.

F. eks anvendes, der i bilag 6 både ”vandindvindingsanlægget” og ”vandforsyningsanlægget”, hvilket er forvirrende.

Detaljer

§ 1, stk. 1 er svært at læse, da det er én lang sætning. Det er nemmere, hvis det opstillet punktvis.

I § 3, stk. 2 fremgår det, at hvis der konstateres en overskridelse af kvalitetskravene, så skal vandforsyningen dokumentere over for tilsynsmyndigheden, at de ikke er skyld i at overskridelse af kvalitetskravene.

Det kan gøres på rigtig mange måder. Derfor ønsker kommunen en præcisering af, hvor grundigt og i hvilken form den dokumentation skal være, for at vandforsyningen har godtgjort, at det ikke skyldes vandforsyningen. Det må forudses, at der kan komme en del af sådanne sager.

§ 6, stk. 1 bør tydeliggøres, da den nuværende formulering kan forstås som at opdatering af kontrolprogram ikke skal godkendes, mens kontrolprogram uden ændringer skal godkendes. Dertil kommer, at udsagnet uddybes i stk. 11 og 12, hvorfor man blot kan henvise dertil for at forenkle læsningen.

I § 6 synes stk. 4 og stk. 13 at være meget sammenfaldende, og for at lette overblikket og administrationen af bekendtgørelsen kunne disse slås sammen, så man ikke skal kigge flere steder i bekendtgørelsen.

§ 6, stk. 7. Det er en meget lang sætning, som er svær at forstå, og som bør præciseres. Det fremgår, at kontrolprogrammet skal indeholde konkrete angivne kontrolmålinger i forsyningsanlægget. Der ønskes en præcisering af, hvad der er menes med ”forsyningsanlægget”.

I bilag 1a bør bemærkningerne til nitrit og nitrat uddybes. Desuden er der sat krav til nitrit ved afgang vandværk, men i henhold til bilag 4, er der kun krav om overholdelse af kravene ved taphanerne jf. bilag 6. Hvordan skal det administreres?

I bilag 1b ønskes uddybet, hvordan bemærkningerne til bor og kviksølv skal forstås, da der synes at være to kvalitetskrav:

- For bor: 0,3 og 1,0 mg/l
- For kviksølv 0,1 og 1,0 ug/l.

Kommunen ser frem til at høre Miljøstyrelsens tilbagemelding på høringssvarene. Hvis nogle af punkterne ønskes uddybet, er I velkomne til at kontakte Dorthe Tirsgaard tlf. 51 27 29 37 eller vand@tmf.kk.dk.

Med venlig hilsen

Dorthe Tirsgaard
Civilingeniør

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

KØGE KOMMUNE

mst@mst.dk
ref: SVANA-400-400054

Teknik- og Miljøforvaltningen
Miljøafdelingen

Dato Dokumentnummer

24. juli 2017 2017-011344-1

Høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg

Køge Rådhus
Torvet 1
4600 Køge

Køge Kommune giver hermed høringssvar til Miljøstyrelsens udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Kommunen har modtaget udkastet d. 24.05.2017 fra Miljøstyrelsen.

www.koege.dk

Tlf. 56 67 67 67

- § 1 – Anvendelsesområde

Kommunen finder det stærkt bekymrende at der i udkastet lægges op til at fjerne den lovpligtige kontrol af drikkevand, når der er tale om vandforsyningsanlæg under 10 m³/døgn. Her i Køge Kommune vil det primært være enkeltindvinderne, hvor et vandforsyningsanlæg forsyner en ejendom eller flere. Det er kommunens erfaring, at der hvert år er overskridelser hos flere af enkeltindvinderne. Så der er store udfordringer med drikkevandskvaliteten hos enkeltindvinderne.

Kontakt:

Tine Spuur Stivang
Tlf. +45 56 67 24 19
Mail miljoe@koege.dk

Det må også overvejes hvordan den manglende oplysning om drikkevandskontrol hos enkeltindvinderne bringes videre ved ejendomshandel. Det giver et helt forkert signal, hvis det kun er de konstaterede overskridelser hos de få enkeltindvinderne, som fremadrettet vil få foretaget en analyse, der bliver registreret i DIADEM, mens de øvrige enkeltindvinderne, i en almindelig borger/huskøbers øjne forventes at have god drikkevandskvalitet, hvilket jo ikke kan garanteres da seneste vandprøve kan være meget gammel.

- § 3 Kvalitetskrav til vand fra vandforsyningsanlæg

Med forslaget til den nye bekendtgørelse, lægges op til at det primære kontrolsted for drikkevandskvaliteten flyttes til forbrugerens taphane. Forbrugerens taphane har erfaringsmæssigt vist sig at være af varierende kvalitet og ikke et tapsted vandforsyningerne plejer at være glade for at udtage vandprøver fra. Det er også disse taphaner, der får skylden, hvis der ses overskridelser. Overskridelser vil medføre omprøver, inden man overhovedet går videre med at lokalisere et evt. problem på vandværket eller ledningsnettet.

Det er et stort ønske fra kommunens side, at prøvetagning på afgang vandværk og ledningsnettet bibeholdes, da dette medvirker til en hurtigere og mere smidig kildeopsporing ved evt. overskridelser.

Derudover ønsker kommunen klare retningslinjer for hvordan kommunen skal forholde sig ved overskridelser og dette dokumenteres at være forbrugers taphane, der udgør problemet. Så skal forbrugeren bringe dette i orden, men indenfor hvilke rammer og med hvilken hjemmel?

- § 10 Oplysning til forbrugere

Informationen til enkeltindvinderne hvert 5. år om at det er en god ide at få udtaget en vandprøve, forventer kommunen ikke at ville kunne sikre drikkevandskvaliteten i form af prøveudtagninger. Her må hensynet til de mennesker, som er lejere af en ejendom med egen vandforsyning og dem der blot gæster ejendommen veje tungere, da vi ikke har mulighed for at oplyse disse borgere om forholdene.

Kommunen vil gerne have præciseret i hvilken form dette skal gøres. Er det pr. brev til alle hoved- og ligestillingsejere eller kan et opslag på kommunens hjemmeside være dækkende?

- § 17 Forholdsregler mod utilfredsstillende vandkvalitet og dispensationer

I forslaget til den nye bekendtgørelse lægges der op til, at det er Miljøstyrelsen som kommunen skal anmode om dispensation, når vandkvaliteten ikke kan leve op til kvalitetskravene. Kommunen finder det naturligt at det er kommune som beholder kompetencen med at dispensere, da det er kommunen som har den lokale kontakt og viden, desuden bliver både Styrelsen for Patientsikkerhed hørt mht. evt. sundhedsspørgsmål og Miljøstyrelsen er kopi modtager af afgørelserne på området.

- Kap. 3 Kontrol med vandets kvalitet

Der er store ændringer på analyseprogrammet i forslaget til den nye bekendtgørelse.

Mht. vandbehandlingen er der for kontrollen af vandbehandlingen sket en halvering af disse analyser for vandværker med en indvinding under 3.650.000 m³ år alias <10.000 m³ pr. dag til 1 prøve pr. år og der undersøges heller ikke for iltindholdet i det færdigbehandlede vand, kun i råvandet hver 3. eller 4. år.

I råvandet og det færdigbehandlede vand undersøges der ikke for vandets hårdhed og indholdet af calcium, magnesium, kalium, bikarbonat og aggressivt kuldioxid, her er bl.a. kalium et parameter for en evt. forurening i området.

Natrium og klorid indholdet undersøges kun én gang årligt for de mellemstore vandværker i drikkevandet. Begge parametre har stor betydning for den almene sundhed og der er stor risiko for at der fra privat opsatte blødgøringsinstallationer skal blive udledt for højt natriumindhold. Methan og svovlbrinte undersøges kun ved mistanke om indhold af disse parametre, men der bør minimum undersøges for dette ved ibrugtagning af nye boringer, da indholdet af disse stoffer har en meget stor indvirkning på hvorledes vandbehandlingen skal foretages for at hindre problemer på vandværket.

Venlig hilsen

Tine Spuur Stivang og Kirsten Holt Laursen
Miljøsagsbehandlere

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53

2100 København Ø
Mail: MST@Mst.dk
Reference til journal nummer SVANA-400-00054

Hørings svar "Udkast til Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg".

Dato
20. juli 2017

Brancheforeningen har 3 punkter, vi gerne vil fremhæve:

1. I høringsbrevet fra Miljøstyrelsen står: "For at opretholde den sundhedsmæssige beskyttelse af alle borgere efter afreguleringen....."
Statistikken i tabellen (figur 1) viser, at vandkvaliteten hos borgere med private borer i dag er langt fra god nok. En stor del af borgerne drikker i dag vand med colibakterier og forhøjet nitrat indhold. Der testes sjældent for pesticider, men det er nærlæggende at konkludere, at der sammen med nitrat er øget risiko for også at finde pesticider i vandet. Vi mener ikke, at de gældende regler med tvungen test hvert 5. år tjener borgernes bedste. Det er vores opfattelse, at den nye bekendtgørelse vil forringe vandkvaliteten for en lang række borgere, hvorfor vi anbefaler en revidering af bekendtgørelsen, således at der fortsat er tvungne kontroller, samt at de bør foretages oftere end det i dag fastlagte hvert 5. år.
2. Brancheforeningen mener, at det er meget uheldigt med de mange analyseparametre, der er faldet væk. Mange af analyserne danner grundlag for overvågning af det danske grundvand. Ligesom vandets hårdhed er vigtig information til forbrugerne i forhold til sæbe dosering. Ionbalancen kan ikke længere beregnes, da nødvendige analyser udgår af de obligatoriske programmer.
3. Brancheforeningen foreslår, at bekendtgørelsen først træder i kraft 1. januar 2019. Der er her tale om en gennemgribende ændring af bekendtgørelsen. Det er vigtigt, at alle instanser får tid til at forstå og implementere de nye regler. Prøvetagningsplaner er udarbejdet for et kalenderår af gangen.

Brancheforeningens ønsker og spørgsmål til bekendtgørelsen:

Kapitel 1 § 1 stk. 1: Hvad er definitionen på "en kommerciel eller offentlig aktivitet"?

Kapitel 3 § 6 stk. 2: Laboratorierne skal have et rimeligt varsel til at ændre kontrolprogrammer så de passer til den nye bekendtgørelse og vandforsyningernes ønsker.

Kapitel 3 § 9: Laboratorierne skal have et rimeligt varsel såfremt kontrolprogrammer ændres og det medfører, at alle kontrolprogrammer skal ændres / tilrettes.

Kapitel 3 § 10 stk. 2: Dette er helt klart en forringelse af borgernes sikkerhed for sundt drikkevand. En opgørelse, figur 1, baseret på undersøgelser udført på private boringer de sidste ca. 5 år viser følgende overskridelser:

Overskridelser mikrobiologiske parametre, private boringer.	
Parameter	Overskridelser i %
Coliforme bakterier	28,8
Escherichia coli	5,1
Kimtal ved 22 °C	14,8
Kimtal ved 37 °C	20,1
Nitrat	17,9
Phosphor, Total-P	5,7

Figur 1: Udtræk fra Jupiter. Koden "Husholdning 1-2 husstande er anvendt". Udtrækket dækker fra 1. juni 2012 og frem til 27. juni 2017. Udtrækket dækker alle laboratorier der i perioden har udført analyser på private boringer.

Kapitel 3 § stk. 11: Hvordan skal det ske, når der ikke er krav om analyser, der kan fortælle om vandet indeholder en potentiel risiko for sundheden?

Kapitel 3 §12 stk 2: Uklart hvad det betyder - ønskes uddybet (henv. til §6 stk. 7 - hvilke prøver er det?)

Kapitel 3 § 17 stk. 9 og 10: Der henvises til stk. 9 i begge – er det rigtigt? Kan det evt. være stk. 8, der skal henvises til?

Kapitel 8 § 30 stk. 1 punkt 6: Der henvises til at almindelige parametre, såsom hårdhed, skal oplyses årligt til forbrugere, men der er ingen krav til bestemmelse af hårdhed i hverken boringskontrol eller ved årlige kontroller af drikkevandet. Er det korrekt?

Kapitel 11 § stk. 32: Det ville være hensigtsmæssigt at bekendtgørelsen træder i kraft 1. januar 2019. Alle kontrolprogrammer efter Bekendtgørelse 802 af 01/06/2016 er planlagte og lagt i program for udtagning for et kalenderår af gangen.

Bilag 1A:

- Ammonium: Er det korrekt at vandkvalitetskravet er hævet fra 0,05 til 0,5 mg/L? Stemmer ikke overens med teksten i bemærkningsfeltet.
- Kan enheden for ledningsevne fortsat være i mS/m?
- Kan enheden for Jern og Mangan fortsat være mg/l?
- Kan enheden for Bor fortsat være µg/l?

Bilag 1C:

- I bilag 1c bør sum af PAH forbindelser også omfatte benzo(j)fluoranthren, da benzofluoranthenerne mere eller mindre eluerer som én top og ikke adskilles.
- Strengere krav til aldrin, dieldrin, heptachlor og heptachlorepoxyd, men det fremgår ikke af udkastet til "Bekendtgørelse om kvalitetskrav til miljømålinger", at der er strengere analysekrav til disse i drikkevand/grundvand.
- Fremgår ikke om heptachlorepoxyd er en sum af cis og trans.

- Er det korrekt at vandkvalitetskravet for kulbrinter er slettet?
- I punkt 2) står "kontrakt" – bør stå "kontakt"

Bilag 4:

- Under punkt 2 Gruppe A-parametre a):
Er det korrekt, at der ikke længere er krav til bestemmelse af temperatur og ilt?
- Er turbiditet og farve en visuel bedømmelse eller skal der analyseres for farvetal og turbiditet?
- Under punkt 2 Gruppe B- parametre:
Er det korrekt, at der skal analyseres for alle nævnte stoffer i bilag 1a-d, som ikke er medtaget under Gruppe A-parametre – uden undtagelser?

Bilag 5:

- Under punkt b) nr. ii og iii skal der vurderes i forhold til parameterværdien. Hvad er parameterværdien? Denne skal defineres tydeligt.

Bilag 7:

- Skal der analyseres for barium og strontium til trods for, at der ikke findes kvalitetskrav jf. bilag 1b.
- Sidste afsnit: "Barium skal vurderes i forhold til vejledende kvalitetskrav i drikkevand" – Hvad er dette for et vejledende kvalitetskrav – fra bek. 914?

Prøveudtagning:

Brancheforeningen ønsker oplyst, om alle prøver til analyse for pakke A og Pakke B udtages som "Taphaneprøve", som beskrevet i "Drikkevand – Manual for Prøvetagning, februar 2017" punkt 4.4 "Kontrol af det drikkevand som forbrugeren drikker"?

Afsmitning af metaller fra drikkevandsinstallationer hos forbrugeren.

Ved prøvetagning af drikkevand fra forbrugers taphane, er der i dag krav til at drikkevandsinstallationen gennemskylles grundigt, så afsmitning af metaller herfra reduceres mest muligt. Dermed får man en prøve, der repræsenterer det vand, som vandværket leverer til forbrugers taphane med mindst mulig påvirkning fra forbrugers drikkevandsinstallation. I forslaget til ny bekendtgørelse skal drikkevandsprøven, der udtages hos forbrugeren, udtages uden en forudgående gennemskylning af drikkevandsinstallationen.

I nyere drikkevandsinstallationer, er der ofte anvendt plastrør helt frem til forbrugers taphane. Afsmitning af metaller vil således være begrænset til det vand, der opholder sig i taphanen med meget korte metalrør. I ældre installationer kan der være anvendt mange meter af kobberør eller galvaniserede rør, fittings af forkromet messing, rustfrit stål m. m. Samlet volumen drikkevand, der udsættes for afsmitning af metaller kan være flere liter.

Ved prøveudtagning har laboratoriet behov for at udtage en prøve i flere emballager, som er tilpasset de efterfølgende analyser som skal foretages.

Hvis der udtages prøver uden forudgående gennemskylning af taphane og rørsystem må man forvente store forskelle i delprøvernes indhold af chrom, nikkel, kobber, zink, cadmium, (som typisk følger med zink) og evt. andre metaller.

Indholdet af metaller (afsmitning) vil naturligvis afhænge af opholdstiden i taphane og rørsystem.

Risikoen for ikke at kunne udtage en repræsentativ prøvetagning, i delprøverne, vil være stor.

Spørgsmål:

Brancheforeningen ønsker oplyst, om MST sørger for nye omfangskoder til Standat (Kodeliste Std000147) på de nye analyseprogrammer, så de er klar til bekendtgørelsen træder i kraft?

Brancheforeningen ønsker oplyst, om omfangsnavnene skal være Gruppe A-parametre og Gruppe B-parametre? Evt også en kode til Gruppe A+B-parametre? (Jf. bilag 4 pkt. 2.)

Når bekendtgørelsen sendes i høring, kan det blive i samme format som bekendtgørelsen til kvalitetskrav til miljømålinger, så ændringer markeres.

Med venlig hilsen

På vegne af Brancheforeningen LAB

Nils Linde Olsen
Formand LAB

LANGELAND
KOMMUNE

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
mst@mst.dk
SVANA -400-00054

Læring og Vækst
Infrastruktur
Fredensvej 1
5900 Rudkøbing
Tlf. 63 51 60 00
Fax 63 51 60 01
E-mail:
infra@langelandkommune.dk
www.langelandkommune.dk

10-07-2017

J. nr. 11/4496

Ref: gini

Høringssvar SVANA-400-00054

Kære Miljøstyrelsen

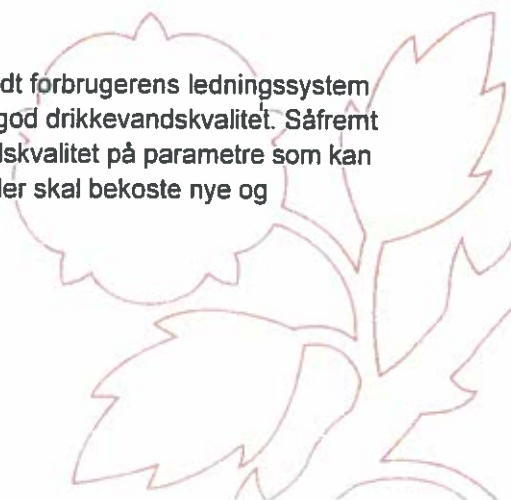
Langeland Kommune har modtaget Miljøstyrelsens udkast til ændring af bekendtgørelse om drikkevand og kvalitet af miljømålinger, brev af 24. maj 2017.

Langeland Kommune har følgende bemærkninger:

Vandforsyningernes primære kontrolsted for drikkevand flyttes til forbrugerens taphane for at opnå større direktivnærhed.

Langeland Kommune mener, at det er vigtigt at fastholde vandværkernes primære udtagningssted på afgang vandværk idet:

- dette vil give et korrekt billede af den vandkvalitet der faktisk ledes ud fra vandværket og til alle forbrugere på distributionsnettet, fremfor at udtage en analyse på et enkeltstående sted på distributionsnettet. En analyse på et enkeltstående sted på distributionsnettet, vil ikke give samme sikkerhed for de forbrugere der ligger på andre dele af distributionsnettet.
- det vil være langt hurtigere for vandforsyningen at identificere og iværksætte foranstaltninger i tilfælde af en potentiel forurening på selve vandværket.
- følgende spørgsmål vil opstå:
 1. Hvor på ledningsnettet skal det primære kontrolsted faktisk placeres.
 2. Hvorfor er netop dette kontrolsted prioriteret højere end de øvrige forbrugere på den resterende del af ledningsnettet.
- vandforsyningerne delvist vil komme til at stå til ansvar for hvorvidt forbrugerens ledningssystem og installationer på privat ejendom kan overholde kravene til en god drikkevandskvalitet. Såfremt en vandanalyse fra forbrugerens taphane overskrider drikkevandskvalitet på parametre som kan skyldes dårlig privat vandledning, vil det være vandforsyningen der skal bekoste nye og

opfølgende analyser for at følge op på en potentiel forureningskilde. Endvidere vil dette være tidskrævende i forhold til en ellers identifikation ud fra afgang vandværk.

- adgangsforholdene til vandprøvetagning besværliggøres, såfremt der skal ske opfølgning på vandanalyser i weekender/ferier/uden for åbningstid.
- Der foretages allerede analyser på distributionsnettet i form af begrænset kontrol

Dispensation fra Miljøstyrelsen ved overskridelser i bestemte tidsrum, jf. § 17 stk. 1.

Langeland kommune er uforstående overfor hvorfor kompetencen til dispensation skal varetages af Miljøstyrelsen. Langeland Kommune mener at;

- kommunerne er tæt på vandværkerne og vandværkernes drift, og har et bedre indblik i hvad der kan gives dispensation til.
- det er nødvendigt, at en dispensation meddeles hurtigt, og det kan være en langsommelig proces hvis en dispensation først skal ansøges ved Miljøstyrelsen. En kommune kan meddele en dispensation med kort varsel.

Krav til vanding og vask af afgrøder: Tidligere § 8 stk. 1 sidste afsnit

§ 8 stk. 1 sidste afsnit: *Til kontrol af vand fra vandforsyningsanlæg, der kun benyttes til rengøring af malkeudstyr m.v. til køling af mælk, samt af vand fra vandforsyningsanlæg, der kun levere vand til vanding eller vask af afgrøder, hvortil der stille krav om anvendelse af vand, der opfylder kvalitetskravene, jf. § 3, foretages alene en forenklet kontrol, jf. bilag 2, mindst én gang årligt, jf. dog § 7 stk. 4.*

Betyder overstående at der ikke længere fremgår kvalitetskrav til vanding af afgrøder, herunder forbrug af vand < 10 m³ vand pr. dag som ikke er i forbindelse med officiel eller kommerciel aktivitet, betyder det da, at der ikke længere er kvalitetskrav hertil?

Krav til god drikkevandskvalitet udgår for husstande med egen vandforsyning

Langeland Kommune er uforstående overfor at lave kravet til en god drikkevandskvalitet udgå ved husstande med egen vandforsyning. Kommunen retter her særligt en tanke på husstandens besøgende i form af børn og ældre, evt. hjemmepleje, håndværkere mv. som ikke er bekendt med at vandet i visse tilfælde ikke overholder en god drikkevandskvalitet.

Med venlig hilsen

Gitte Nielsen
Infrastruktur
E-mail: gini@langelandkommune.dk
Direkte tf: 63 51 60 46

Miljøstyrelsen

mst@mst.dk

Afdeling: Erhverv og miljø
Dato: 29-06-2017
Reference: Peter Thastum
Tlf.: 89594006
E-mail: pet@norddjurs.dk
Journalnr.: 17/11572

Administrativt hørings svar vedr. udkast til ny bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Jeres j.nr. SVANA-400-00054

Miljøstyrelsen har fremsendt udkast til ny bekendtgørelse med forventet ikrafttræden ultimo oktober 2017. Begrundelsen er, at der er kommet et tillægsgdirektiv til EU's drikkevandsdirektiv, og at styrelsen derfor vil gennemføre en mere direktivnær implementering.

Den påtænkte implementering vil medføre en række ændringer. Nedenfor er Norddjurs Kommunes bemærkninger til disse. Bemærkningerne er blevet drøftet med Norddjurs Vandråds bestyrelse som repræsenterer hovedparten af de almene vandværker i kommunen. Norddjurs Vandråd tilslutter sig nedenstående.

Indledningsvis vil Norddjurs Kommune bemærke, at kommunen finder den eksisterende regulering velfungerende og i overensstemmelse med drikkevandsdirektivets bestemmelser. EU har ingen formelle krav til, hvordan et direktiv skal implementeres, blot skal et direktivs bestemmelser overholdes i den nationale lovgivning. Norddjurs kommune er ikke bekendt med, at EU har haft bemærkninger til den nuværende danske implementering, og Norddjurs Kommune finder derfor, at justering af de gældende bestemmelser vil være tilstrækkelig.

Undtagelse af mindre vandforsyninger fra bestemmelserne

Med de gældende bestemmelser er alle almene vandværker omfattet af en obligatorisk regelmæssig kontrol. Derudover kan de enkelte kommunalbestyrelser bestemme, at mindre vandforsyninger skal være omfattet. I Norddjurs Kommune er det besluttet at disse anlæg som hovedregel skal have foretaget kontrol mindst hvert femte år, afhængig af anlæggets og vandkvalitetens beskaffenhed.

Med de foreslåede bestemmelser, vil anlæg der leverer mindre end 10 m³ dagligt være undtaget for regelmæssig kontrol, med mindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet. I hele Danmark er der cirka 50.000 anlæg der indvinder mindre end 10 m³ dagligt og for Norddjurs Kommune betyder det, at cirka 800 anlæg der forsyner cirka 1000 husstande eller knap 10 % af kommunens borgere udgår. Derudover udgår 5 almene vandværker, der leverer mindre end 10 m³ dagligt. For så vidt angår de ikke almene vandforsyninger, har cirka 15 % nitrat over grænseværdien og en stor andel har problemer med bakteriologi.

Det fremgår af udkast til bekendtgørelse, at anlægsejerne skal have brev hvert femte år, hvor de opfordres til frivillig kontrol. Norddjurs Kommune anerkender, at mange anlægsejere vil vælge at få udtaget en kontrol, uden at det er et krav, men der vil være et antal borgere, der af den ene eller anden grund ikke vil reagere. Dette vil alt andet lige medføre en ringere drikkevandssikkerhed og dermed risiko for en skævvridning af den almene sundhed i landzone.

I Norddjurs Kommune har de almene vandforsyninger forpligtet sig til at levere vand til stort set samtlige ejendomme, der måtte ønske at tilslutte sig almen vandværk. Dette er med forventning om, at borgerne regelmæssigt får kontrolleret deres vand, og at de bliver tilsluttet vandværk, hvis der ikke er andre muligheder for at opretholde en god vandkvalitet. Norddjurs Kommune kan være bekymret for, at vandforsyningerne ikke fremover ønsker at opretholde denne forpligtelse hvis der ikke længere er krav om regelmæssig kontrol, da det er omkostningsfuldt for vandværkerne at udlægge ledninger i tyndt befolkede områder. Dette kan medføre en negativ udvikling, da det for eksempel kan være vanskeligt at handle en ejendom med ringe vandkvalitet, der ikke kan blive tilsluttet alment vandværk.

Med hensyn til ønsket om at gennemføre en mere direktivnær implementering har Norddjurs Kommune i øvrigt følgende bemærkninger:

I direktivets artikel 3, stk. 2 står der at medlemsstaterne *kan* undtage følgende fra direktivets bestemmelser: ... "b) drikkevand fra en individuel forsyning, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ pr. dag, eller som forsyner mindre end 50 personer" Norddjurs Kommune kan ikke genfinde bagatelgrænsen vedrørende 50 personer i udkastet til direktivet.

EU-domstolen har i Kommissionen mod Belgien, C 42/89 præmis 17 fastslået, at direktivet fra 1980 kun gælder vand, der stilles til leveres, og derfor ikke gælder vand, der indvindes til eget forbrug. I det gældende direktiv fra 1998 (98/83/EF) gælder bestemmelserne fortsat kun vand der leveres. Norddjurs Kommune skal anmode om at få præciseret, om Miljøstyrelsen agter at benytte samme fortolkning som EU-domstolen, således at ejendomme der kun forsyner én ejendom ikke vil være omfattet af det planlagte udkast.

Kontrolsteder (almene vandforsyninger)

Ifølge udkast til bekendtgørelse vil det primære kontrolsted for udtagning af prøver til vandkvalitet blive flyttet fra ab vandværk til forbrugernes taphane. Samtidig indføres der regler om, at der ikke skal ske udskylning inden udtagning af prøve. Vandværket får en forpligtelse til at sikre, at det vand der tappes fra forbrugers taphane overholder kvalitetskravene, med mindre vandforsyningen kan dokumentere, at den manglende overholdelse ikke skyldes forhold, der kan henføres til vandforsyningen.

Der er ingen sikkerhed for at en given taphane har været brugt regelmæssigt inden der udtages vandprøve. Hvis en taphane ikke bruges regelmæssigt, vil der være risiko for at vandet påvirkes af afsmitning fra installationerne eller der vil være risiko for påvisning af bakteriologi på grund af vækst i stillestående vand.

Dette medfører ifølge Norddjurs Kommune to opmærksomheder:

1. Vandværkets forbrugere får omkostninger til en ny vandprøve, alene til dokumentation for, at en eventuel overskridelse skyldes prøveudtagning og ejendommens installationer.

2. Ifølge Bygningsreglement 2015 afsnit 8.4.2.1 stk.2, skal koldt vand ved samtlige tapsteder i fysisk, kemisk og bakteriologisk henseende opfylde de krav, der fremgår af bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Dette betyder, at almene vandværkers regelmæssige kontrol kan medføre udgifter og myndighedsindgreb overfor borgerne, hvis en vandprøve viser utilfredsstillende vandkvalitet. Norddjurs Kommune vil anmode Miljøstyrelsen om at præcisere vandværkernes hjemmel til at udtage prøver i private hjem, når prøverne kan medføre udgifter og myndighedsindgreb for borgerne.

Norrdjurs Kommune skal anmode om, at den fremtidige kontrol fortsat overvejende er baseret på vandprøver udtaget af vandværk. Der er intet i direktivet til hinder for dette for så vidt angår stoffer, hvor der ikke vil ske en negativ ændring af stoffet i forsyningsledningsnettet, jf. direktivets bilag II del D. I praksis gælder det hovedparten af de stoffer, der analyseres for.

Ifølge § 3 stk. 1 i udkast til ny bekendtgørelse er en vandforsyning, som er ansvarlig for et vandforsyningsanlæg omfattet af udkastets § 1, stk. 1, nr. 1 forpligtet til at sikre, at det vand som forsyningen leverer, kontrolleret ved forbrugers taphane, overholder de i bekendtgørelsen fastsatte kvalitetskrav.

Norrdjurs Kommune skal anmode Miljøstyrelsen om at tydeliggøre, om der med vandforsyningsanlæg menes det anlæg, der indvinder vandet, eller om der med vandforsyningsanlæg menes en juridisk enhed, således at bestemmelserne også gælder de såkaldte distributionsanlæg, der køber og distribuerer vand.

I Norrdjurs Kommune er der for tiden tre vandforsyninger, der køber til distribution af et nabovandværk, og flere vandforsyninger overvejer denne løsning af forsyningsikkerhedsmæssige årsager. Hvis ordet "vandforsyningsanlæg" alene skal fortolkes som det anlæg, der indvinder vand, vil det medføre, at de vandforsyningsanlæg der indvinder vand kan få ansvaret for vandkvaliteten i et ledningsnet, de ikke selv råder over. Dette kan medføre, at løsningen med at almene vandværker overgår til at blive distributionsanlæg bliver vanskeliggjort, idet vandforsyningsanlæg vil udvise tilbageholdenhed med at tage ansvaret for vandkvaliteten hvis de ikke råder over distributionsnettet. Som konsekvens kan det betyde, at ikke bevaringsværdige almene bliver opretholdt.

Udarbejdelse af kontrolprogram

I henhold til den gældende bekendtgørelse, er det myndigheden der udarbejder kontrolprogrammer for prøvetagning. I henhold til § 6 stk. 2 i udkastet er det fremover vandforsyningen, der skal udarbejde programmet indenfor en af myndigheden fastsat frist, og myndigheden skal derefter godkende programmet. Hvis en vandforsyning ikke udarbejder programmet indenfor denne frist, skal myndigheden fastlægge et program for vandforsyningen.

Ifølge Norrdjurs Kommunes opfattelse, vil dette være endnu en administrativ byrde, der bliver pålagt vandforsyningen, samtidig med, at der ikke er en tilsvarende administrativ lettelse for myndigheden, idet myndigheden fortsat skal godkende og gennemgå samtlige kontrolprogrammer.

Endvidere mener Norddjurs Kommune, at det bestemmelserne ikke er i overensstemmelse med EU's drikkevandsdirektiv, idet direktivets artikel 7 stk. pålægger den kompetente myndighed at udarbejde passende kontrolprogrammer i overensstemmelse med minimumskravene i direktivet. Det fremgår ikke af direktivet, at udarbejdelse af kontrolprogrammer kan delegeres til vandforsyningerne.

Dispensationer

Jævnfør § 17 overgår bemyndigelsen til at meddele dispensationer fra afvigelser af de fastsatte kvalitetskrav fra Kommunalbestyrelsen til Miljøstyrelse. Denne delte myndighed finder Norddjurs Kommune uhensigtsmæssigt, idet kommunerne gennem dialog og tilsyn har et godt kendskab til vandforsyningerne og de udfordringer der måtte være ved vandforsyningernes tekniske anlæg. Norddjurs Kommune er derfor af den opfattelse at kommunerne vil kunne foretage en hurtigere og mere smidig sagsbehandling til fordel for drikkevandssikkerheden og dermed forbrugernes sundhed.

Øvrige bemærkninger

Norddjurs Kommune har noteret, at der i udkastet er en justering af de parametre, der skal analyseres for. Blandt andet, er de parametre, der bruges til beregning af hårdhed udgået. Dette finder Norddjurs Kommune uhensigtsmæssig, da kendskab til hårdhed er væsentlig for forbrugerne, for eksempel ved brug af vaskemaskiner og opvaskemaskiner.

Med venlig hilsen

Ib Reinau Eliassen
Erhvervs- og Miljøchef

/

Peter Thastum
Miljøsagsbehandler

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

mst@mst.dk

Teknik, Erhverv og Kultur

17. juli 2017

Sagsnummer
480-2017-21186

Dokument nr.
480-2017-176636

Cpr -/CVR-nr/Ejd.nr.

Nordfyns Kommune
Østergade 23
5400 Bogense
Tlf. 6482 8282

Kontaktadresse
Rådhuspladsen 2
5450 Otterup

Åbningstid
Mandag-Tirsdag 10-14
Onsdag lukket
Torsdag 12-17
Fredag 10-13

Telefontræffetid
Se åbningstid

Hvis du ønsker at sende
sikker post, skal du sende fra
"Borger.dk" eller "Virk.dk".

www.nordfynskommune.dk

**Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med
vandforsyningsanlæg Miljøstyrelsen
MST journalnummer: SVANA-400-00054**

Hermed Nordfyns Kommunes bemærkninger og spørgsmål til udkast til
drikkevandsbekendtgørelsen.

§1, 1)

Der er brug for en ordforklaring.

Kvalitetskrav til fødevarer virksomheder:

Betyder det, at alle spiselige landbrugs- og gartneriafgrøder skal vandes og
vaskes med vand der opfylder kvalitetskravene? Hvad med mælkeproducenter?

Kommerciel eller offentlig aktivitet:

Hvad om fatter det? F.eks. udlejningsejendomme, dagplejer og rideskoler?

§2 stk. 2

Det bliver en stor opgave for kommunen at gennemgå risikovurderinger og
kontrolprogrammer for de enkelte vandforsyninger, idet en stor del af
kontrolprogrammet ikke længere er fastlagt på forhånd.

Det vil ligeledes blive en stor opgave for de 34 vandværker i Nordfyns Kommune at
udarbejde kontrolprogrammer og risikovurderinger.

Der er et stort forsyningsselskab i kommunen resten af vandværkerne er private
vandværker og de fleste administreres af frivillige ofte ulønnede bestyrelsesmedlemmer.
Disse frivillige har ofte ikke den nødvendige indsigt i at kunne udarbejde et
kontrolprogram eller risikovurdering.

I de senere år, har vandværkerne fået flere op flere administrative opgaver, og det er ikke
vores indtryk at vandværkerne ønsker flere.

§ 10 stk. 2

Ca. en ¼ del af de vandprøver der bliver taget ved de mindre private
vandforsyningsanlæg har en tilfredsstillende vandkvalitet. Det betyder ca. ¾ del har en
utilfredsstillende vandkvalitet.

Ved at gøre kontrollen frivilligt, vil der være rigtige mange husstande hvor der drikkes
dårligt vand. Det er ikke kun ejeren af ejendommen, men også af gæster og evt.
hjemmeplejen, der vil bruge det dårlige vand.

Hvis ejeren på egen hånd foretager en kontrol, hvad skal den kontrol så indeholde? De
samme parametre, som tidligere var omfattet af forenklet kontrol?

§ 17

Vi mener det er uhensigtsmæssigt, at kompetencen omkring afgørelse om dispensation
fra kvalitetskrav er flyttet fra kommunerne til Miljøstyrelsen. Efter vores opfattelse, ligger

den opgave naturligt ved kommunerne, da vi også håndterer den øvrige administration, tilsyn, tilladelser og planlægning.

§ 28 stk. 2

Der mangler en vejledning til, hvordan afgørelse om kontrolprogrammer skal indberettes til Jupiter.

Bilag 1a

Vandkvalitetskrav for ammonium er sat til 0,5 mg/L, skal der ikke stå 0,05 mg/L?

Vi mener det er uhensigtsmæssigt, at der ikke benyttes de samme enheder til alle parametre.

Jern og mangan er angivet i µg/L, de burde også være angivet i mg/L som resten af parametrene i bilag 1a.

Ved at bibeholde den nuværende enhed, bliver det også nemmere at sammenligne ældre analyseresultater med nye, så skal man ikke tage højde for en faktor ændring.

Vi mener det er et uhensigtsmæssig, at der ikke længere skal analyseres for calcium, magnesium og hårdhed, det er parametre forbrugere efterspørger.

Bilag 1b

Vi mener det er uhensigtsmæssigt, at der ikke benyttes de samme enheder til alle parametre.

Bor og kobber er angivet i mg/L resten er angivet i µg/L.

I forhold til bor er der ikke brugt den samme enhed i bemærkningsfeltet som i "Enhed".

Ved at bibeholde den nuværende enhed, bliver det også nemmere at sammenligne ældre analyseresultater med nye, så skal man ikke tage højde for en faktor ændring.

Bilag 4

I tabel 1 er der angivet m³ pr. dag. Tidligere var de angivet i m³ pr. år.

De tilladelser kommunen giver er alle oplyst i m³ pr. år, som også er sådan de skal indberettes til Jupiter.

Hvad er begrundelsen for at ændre dette?

Må gruppe A-parametre udtages samtidig/samme dag med gruppe B-parametre?

Venlig hilsen

Janna Nicolaisen

Civilingeniør
Direkte tlf. 64 82 81 08
jan@nordfynskommune.dk

Odsherred Kommunes hørings svar til

'Udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg'

SVANA-400-00054

5. juli 2017

§1 og Bilag 6

Odsherred Kommune ønsker en præcisering af, hvad der menes med kommerciel eller offentlig aktivitet?

Vil der være tale om kommerciel aktivitet hvis ejendommen udlejes? Hvornår anses det at være kommerciel aktivitet, hvis en ejendommen f.eks. er lejet ud i en begrænset periode. Hvor lang skal denne periode være før det anses for at være kommerciel aktivitet?

Der skelnes i §1 mellem vandforsyningsanlæg der leverer under eller over 10 m³ om dagen. Hvordan har kommunerne mulighed for at finde ud af, hvilken kategori en privat indvinder falder ind under, da der ikke stilles krav om måling af vandforbruget for indvindingsanlæg der indvinder mindre end 10 m³ pr. dag?

§3

Odsherred Kommune er bekymret for at alle parametre i drikkevandskontrollen skal udtages på forbrugernes taphane.

Det er kommunens erfaring at forureninger der ses ved forbrugernes taphaner kan skyldes dårligt indrettet vandinstallationer hos forbrugerne selv, og disse genfindes ikke andre steder på ledningsnettet. Der forventes derfor at der vil forekomme flere overskridelser og mange flere sager hvor kommunen skal stille krav til den enkelte forbruger.

På den måde vil der opstå flere sager hvor vandværket eller andre forbrugere på ledningsnettet skal gennemføre analyser, for at bevise at overskridelserne ikke kommer herfra.

Der ønskes derfor en bagatelgrænse for hvornår kommunen skal stille krav til forbrugernes vandinstallationer. Det kan f.eks. være 2 på hinanden følgende drikkevandsprøver, med et indhold under 4 coliforme bakterier (eller lignende.)

Det er Kommunen erfaring, at når der opstår forureninger på vandværket, har de den faglige kompetence til at udføre kildeopsporing, og forbedre vandkvaliteten. Vi mener derfor at det er uhensigtsmæssigt at flytte fokus til vandkvaliteten hos forbruger. Kommunen har ingen reel mulighed for at undersøge om overskridelser på taphanepróven kan henføres til forbrugers installation. Sagsbehandling på denne type sager vil blive en ressourcemæssig byrde, som det er urealistisk at kommunen kan løfte uden samtidig at der tilføres ressourcer. Der ses ikke i bekendtgørelsen hjemmel til at få denne kildeopsporing udført.

§10

Kommunalbestyrelsen skal oplyse forbrugere af vand fra vandforsyningsanlæg, der leverer mindre end 10 m³ vand om dagen, om at vandet ikke er omfattet af den offentlige kontrol. Vi mener at det bør præciseres, hvordan den offentlige orientering skal udføres i praksis, og om

kommunen selv kan bestemme form og medie. Kan det f.eks. ske udelukkende på kommunens hjemmeside, skal alle i husstanden orienteres direkte eller er det nok at orienterer ejer?

§10 stk. 2.

Kommunalbestyrelsen skal oplyse om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte forbrugernes sundhed mod skadelige virkninger forårsaget af forurening fra drikkevand.

Kommunen er ikke orienteret om vandkvaliteten, da der ikke er krav om udtagning af prøver fra en sådan vandindvinding. Kommunen har formodentligt ikke viden om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte sundheden.

Da kravet om at udtage en prøve hvert 5. år på de mindre anlæg udgår, virker det overflødigt at kommunen skal orientere ejeren om at de selv bestemmer om de vil undersøge deres vand.

§11

Ejeren er forpligtet til at orientere berørte forbrugere, og henvise dem til kommunen, hvis vandkvaliteten er potentielt sundhedsfarligt. Hvordan vil en vandforsyning der producerer under 10^3 kende kvaliteten af vandet, når det ikke er et lovkrav at der udtages prøver?

Det bør sikres at kommunen modtager alle vandprøver, der er udtaget af akkrediteret prøvetager. Det bør også sikres at prøverne indberettes til JUPITER databasen af det akkrediterede laboratorium. På den måde kan kommunen (og ejendomsejere) blive orienteret om vandkvaliteten.

§15 stk. 2

Hvis overskridelsen ikke kan henføres til vandværket, skal kommunen så informere alle forbrugere? Eller er det kun forbrugere på den adresse hvor overskridelsen er påvist? Dette ønskes præciseret.

§17

Miljøstyrelsen skal give dispensationer. Men det er kommunerne, skal det skal opdatere DIADEM hvis der gives en dispensation. Det bør være Miljøstyrelsen der er ansvarlige for at vedligeholde data i den fællesoffentlig database DIADEM på de områder de selv er myndighed på.

§18 stk. 1 og 2.

Hvis det er Miljøstyrelsen der skal give dispensationer bør det også være dem der har opgaven med at tilvejebringe informationerne i forbindelse med en dispensationssag (§18 stk. 1).

§19 stk. 3

Det virker uhensigtsmæssigt at det er kommunen der skal ansøge Miljøstyrelsen om dispensation for et alment vandforsyningsanlæg. Vi mener at en virksomhed som ønsker en dispensation, skal ansøge direkte til myndigheden der har denne kompetence. Miljøstyrelsen vil være den myndighed der i givet fald skal orienterer forbrugerne om dispensationen kan indebære en særlig risiko.

§23

Ved større indvindingsmængder skal der afmåles oppumpede vandmængde pr. kvartal eller måned. JUPITER databasen bør indrettes så den kan modtage denne data, ellers vil denne registrering være overflødig.

§24 stk. 2.

Vi mener vandforsyningerne fortsat skal kunne indberette oppumpede vandmængder direkte i JUPITER, og dermed bevare deres adgang til JUPITER som det sker i dag. Kommunen bør så være godkender af data.

§28 stk. 2 og 3

Afgørelser efter §6 stk. 5-7 skal indberettes til JUPITER databasen. En sådan indberetning har ikke noget formål og vil være en unødigt ekstraopgave. Det nuværende analyseprogram er velfungerende

§29 stk.1

Kommunalbestyrelsen skal indberette §62 påbud til DIADEM. Da det ikke længere er lovpligtigt i denne nye bekendtgørelse at udtage drikkevandsanalyser for anlæg der indvinder under 10 m³ pr. dag, mener vi ikke at kommunen vil modtage analyser fra den slags vandforsyningsanlæg. Påbud efter §62 vil blive meget sjældne. Miljøstyrelsen bør orienterer ejendomsmæglerbranchen om at drikkevandskvaliteten for den slags ejendomme ikke kontrolleres mere.

§29 stk.2

Vi mener offentliggørelse af dispensationer via DIADEM skal udgå, da systemet kræver at der indtastes pr. analyseparameter. Systemet skal, hvis punktet opretholdes, i givet fald ændres så det er anvendeligt.

§30

Vandforsyningerne skal meddele deres forbrugere oplysninger der allerede findes i JUPITER databasen, Der bør i stedet udarbejdes en vejledning til forbrugerne om, hvordan man kan finde data i JUPITER databasen.

Det bør præciseret hvilke vandforsyninger der er omfattet af denne regel. Gælder den også for vandforsyninger der leverer under 10 m³?

Andre bemærkninger

Denne nye bekendtgørelse bør ikke sættes i kraft før der foreligger opdatering af vejledninger. Bl.a. Vejledning nr. 9858 af 03/11/2014 om 'Vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg' og Vejledning nr. 9095 af 18/03/2013 om 'Håndtering af overskridelser af de mikrobiologiske drikkevandsparametre'.

Der lægges op til at der ikke længere skal udføres kvalitetskontrol af mindre vandforsyninger, dette vil betyde en forøget risiko for forbrugerne. Der påvises mange overskridelser af drikkevandskriterierne hos enkeltindvindere, og når kontrollen udgår, kan sundhedsskadeligt vand forekomme i lang tid uden at blive opdaget. Det vil ikke kun være ejendomsejer der bor på adressen, der vil blive udsat for denne øgede risiko, men også besøgende og lejere.

Overvågningen af råvandskvaliteten har hidtil været enkel i form af lange dataserier. Denne overvågning kan blive vanskeliggjort hvis vandforsyningerne ikke fortsætter med samme analysepakker.

Passagebidragsbekendtgørelsens § 2, stk. 4 siger at der kun kan opkræves passagebidrag for ejendomme, som får deres vandforsyning fra en boring, hvor vandet ikke overholder Drikkevandsbekendtgørelsens kvalitetskrav. Skal der her bruges tidligere analyser for at fastslå kvaliteten af vandet og hvilken hjemmel kan kommunen anvende for at få oplyst kvaliteten?

Det er bekymrende at antallet af parametre der indgår i den lovpligtige kontrol nedsættes. Analysefrekvensen nedsættes til 1 analyse om året for gruppe a-parameter for vandforsyninger der producerer fra 10 til 100 m³ om dagen. Der vil dermed være risiko for at en forurening kan forefindes længere tid før den bliver opdaget, i forhold til den nuværende bekendtgørelse.

Vi savner en forklaring om hvorfor kim 37 er udeladt.

Bilag 1 a. Der stilles stadig krav til nitrit-indhold ved afgang værk i noterne. Da der ikke stilles krav om udtagning af analyser ved Afgang Værk, kan denne bestemmelse ikke håndhæves.

Det er bekymrende at andre analysemetoder end akkrediterede kan anvendes som dokumentation. Kommunen ønsker en konkret liste over metoder der vurderes at være valide.

Kalundborg Kommunes høringssvar

Odsherred Kommune er bekendt med Kalundborg Kommunes bemærkninger til Bilag 7, og vi tilslutter os deres kommentarer.

Vi er også orienteret om Holbæk Kommunes høringssvar.

Hanne Ingversen

Grundvandssagsbehandler

Vandteam, Odsherred Kommune

vand@odsherred.dk

Josefine Maria Østrup Anker

Fra: Jens Østerby Hansen <Jens.Osterby.Hansen@randers.dk>
Sendt: 21. juli 2017 13:56
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Ove Nørregaard; Astrid Sophie Bonde; Jan Hansen
Emne: SVANA-400-00054

Hermed fremsendes hørings svar vedr. *Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.*

Bortfald af krav om kontrol af mindre anlæg

De fleste landkommuner har mange enkeltvandforsyninger, som nu bliver analyseret hvert 5. år. I hver analyserunde bliver der fundet talrige overskridelser af de mikrobiologiske parametre, hvorved defekte indvindingsanlæg bliver fundet og bragt i orden.

I Randers Kommune samt i mange andre findes der adskillige almene vandværker, som indvinder mindre end 10 m³/døgn (3.650 m³/år) og disse vil heller ikke længere blive analyseret.

At ret mange især enkeltindvindere skulle vælge at få analyseret deres vand, når der ikke stilles krav kan man betragte som illusorisk.

Bortfald af krav om analyser på mindre vandforsyninger vil uden tvivl få sundhedsmæssige konsekvenser.

Kontrolprogrammer

Vandforsyningerne skal i fremtiden selv udarbejde deres kontrolprogrammer. Dette vil kræve stor viden om geologi, kemi og eventuelle forureningstrusler – en viden, som ikke findes på ret mange landsbyvandværker. Det vil desuden være et problem for f.eks. mælkeleverandører og andre mindre fødevarevirksomheder.

Det frygtes at denne ændring af gældende regler vil betyde, at kommunerne skal yde en ikke uvæsentlig arbejdsindsats med at kontrollere kontrolprogrammerne og for mindre forsyninger og virksomheder endda udarbejde programmerne.

Ændring af boringskontrol

Der mangler væsentlige parametre i boringskontrollen i den foreslåede bekendtgørelse som f.eks. calcium, magnesium, kalium, bicarbonat og fosfor, hvilket vil gøre det umuligt at beregne forvitningsgrad, hårdhed, kalkmætning m.m. Hvis dette ikke længere gøres vil det blive umuliggjort at følge tilstanden og udviklingen i grundvandsmagasinerne.

Prøveudtagningssteder

En større del af analyserne skal fremover foretages ude på ledningsnettet. Mange vandforsyninger har imidlertid et så stort ledningsnet, at de prøvehyppigheder, der er anført i bilag 4 ikke kan dække hele nettet.

Når én analyse flyttes fra afgang vandværk til et eller andet sted på ledningsnettet vil en eventuel forurening alt andet lige blive opdaget senere.

Miljø- og Fødevareministeriet
Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Sendt pr. mail til: mst@mst.dk

29. juni 2017

Silkeborg Kommunes hørings svar på udkast til ny drikkevandsbekendtgørelse - Refererer til Jeres journalnr: SVANA-400-00054

Dette hørings svar er udarbejdet af de fagmedarbejdere i Silkeborg Kommune, der i det daglige varetager Silkeborg Kommunes myndighedsmæssige opgaver i forhold til tilsynet med drikkevand og vandforsyningsanlæg. Vi ønsker som teknikere/sagkyndige at påpege nogle problematiske konsekvenser, som vi vurderer de foreslåede ændringer af drikkevandsbekendtgørelsen kan medføre.

Vi håber at medvirke positivt til at kvalificere den endelige beslutning om, hvordan kontrollen med drikkevand og vandforsyningsanlæg skal tilrettelægges i fremtiden.

Bemærkninger til de enkelte punkter i forslag til ny bekendtgørelse:

Punkt i den nye bekendtgørelse	Silkeborg kommunes bemærkning til ændring
§1 stk. 1 Hvor det fastlægges, at kvalitetskravene til drikkevand fremover <u>kun</u> skal gælde for anlæg, der leverer vand til husholdningsbrug <u>når</u> mængden udgør mindst 10 m ³ pr. døgn i snit. Dog skal vandet uanset mængde, hvis	<p>Dette er den mest vidtgående og problematiske ændring.</p> <p>Det har hidtil været gældende i Danmark at <u>alt</u> vand til husholdningsbrug:</p> <ul style="list-style-type: none">• er omfattet af drikkevandskriterierne (kvalitetskrav)• skal underkastes regelmæssig kontrol og• hvis der konstateres overskridelser, skal tilsynsmyndigheden (kommunen) som udgangspunkt kræve udført afhjælpende foranstaltninger, der sikrer en tilfredsstillende vandkvalitet. <p>Forslaget ændrer grundlæggende ved denne retstilstand for de borgere, der forsynes med vand fra anlæg, der leverer mindre end 10 m³ pr. døgn.</p> <p>For Silkeborg Kommunes vedkommende vil det betyde, at ca. 1300 ejendomme, der i dag forsynes fra enten egen vandforsyning eller fra et mindre ikke alment vandværk under 10 m³/døgn, helt vil udgå af den offentlige kontrol og dermed ikke længere vil have krav på forsyning med</p>

<p>det leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, fortsat opfylde kvalitetskravene til drikkevand.</p>	<p>vand af drikkevandskvalitet.</p> <p>Som vi læser forslaget, vil grænseværdierne til drikkevand ikke gælde for vand fra disse anlæg. Dette vil med stor sandsynlighed medføre en betydelig dårligere drikkevandssikkerhed for denne gruppe borgere.</p> <p>For at afbøde de mest alvorlige forringelser bør der indføres et princip om, at der skelnes mellem følgende anlægstyper:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Anlæg, der udelukkende leverer vand til husholdningsbrug i anlægsejerens egen ejendom, forudsat denne kun bebos af anlægsejernes egen husstand. 2. Anlæg, der leverer vand til en udlejningsejendom (f.eks. en enkeltindvinder, der har udlejet sin ejendom) eller anlæg, der leverer vand til 2 eller flere ejendomme. <p>Ad 1) Da anlægsejeren og forbrugeren her er sammenfaldende, har den, der forbruger vandet også fuld adgang til at vedligeholde og kontrollere vandforsyningen. Man kan argumentere for, at det skal være en privat sag, hvilken drikkevandssikkerhed/-kvalitet, som man ønsker at opretholde i sit eget hjem.</p> <p>Ad 2) Her forsyner anlægget andre ejendomme end anlægsejerens egen - eller anlægsejerens ejendom er udlejet. Forbrugerne efterlades her i en problematisk retstilstand, da disse borgere ikke har direkte adgang/mulighed for at vedligeholde og kontrollere den vandforsyning, de får vand fra. I dag har disse borgere en sikkerhed i, at kommunen skal føre tilsyn med, at vandkvaliteten og vandforsyningsanlægget er i en forsvarlig stand. Hvis de er utilfredse/utrygge vedrørende drikkevandet, kan de i dag klage til kommunen, og vi har dermed pligt til at undersøge forholdene og stille krav til anlægsejeren om nødvendigt.</p> <p>Med de foreslåede lovændringer vil lejere af ejendomme med egen vandforsyning og beboere (både lejere og ejere) i ejendomme, der får vand fra anlæg under 10 m³/døgn, <u>ikke længere have et lovmæssigt krav på, at vandet skal have drikkevandskvalitet</u>. Vandet kan i princippet være direkte sundhedsfarligt at indtage.</p> <p>Det er vores erfaring i Silkeborg Kommune, at der i de obligatoriske 5-års drikkevandskontroller, der pt. udføres på ejendomme med egen vandforsyning, typisk ses sundhedsproblematiske overskridelser i 20-30 % af anlæggene (bakterier og nitrat).</p> <p>Silkeborg Kommune vil derfor foreslå, at det uanset anlæggets størrelse skal sikres, at vand, der leveres til en udlejningsejendom eller vand fra</p>
--	---

	<p>anlæg, der forsyner 2 eller flere ejendomme, fortsat skal være omfattet af kvalitetskravene og kravene om regelmæssig kontrol. Fælles for disse anlæg er, at ejeren af vandforsyningen "sælger" drikkevand til 3. mand.</p> <p>Det bør i lighed med andre fødevarer, der videresælges, sikres, at der er offentlig kontrol med drikkevand, der leveres (sælges) til andre ejendomme, er rent og ufarligt af indtage.</p> <p>I modsat fald vil dette være et alvorligt brud med den målsætning og opfattelse myndigheder og borgere generelt har om, at vi trygt skal kunne drikke vandet fra hanerne i vores boliger i Danmark.</p> <p>Silkeborg Kommune foreslår derfor, at det præciseres i den endelige bekendtgørelse at:</p> <p><i>"anlæg, der leverer vand til mindst én udlejningsejendom eller mindst 2 selvstændige ejendomme, er at betragte som anlæg, der leverer vand til kommercielle aktiviteter".</i></p> <p><i>For at underbygge vores synspunkter har vi sidst i brevet medtaget nogle konkrete eksempler med billeder på de problemer, som vi typisk ser på de anlægstyper, der er foreslået at skulle udgå af det offentlige tilsyn. Som det tydeligt fremgår, er der ofte tale om anlæg, der "har meget at ønske" i forhold til at sikre en stabil god drikkevandskvalitet.</i></p> <p>Det er Silkeborg Kommunes klare erfaring, at de ansvarlige for sådanne anlæg typisk hverken ville få kendskab til eller få afhjulpet disse problemer, hvis de ikke var pligtige til at få undersøgt vandkvaliteten og underlagt et offentligt tilsyn.</p>
<p>Begreberne almen og ikke almene vandforsyningsanlæg bortfalder.</p>	<p>Hidtil har man skelnet mellem:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ikke almene vandforsyninger: anlæg, der forsyner op til 9 ejendomme. • Almene vandforsyninger: anlæg der forsyner mindst 10 ejendomme. <p>Fremover er det alene vandmængden (10 m³ pr. døgn) eller om anlægget forsyner kommercielle aktiviteter/offentlige formål, der er afgørende for hvilke krav og kontrolregler, der gælder for anlægget.</p> <p>Vi finder det er problematisk ikke at tillægge det betydning, hvor mange ejendomme (og dermed mennesker) et anlæg forsyner.</p> <p>Eksempelvis har vi i Silkeborg Kommune et alment vandværk (Hjöllund</p>

	<p>Syd Vandværk) der forsyner 23 husstande med vand og oppumper 2600-3100 m³ årligt.</p> <p>Efter de nye regler vil dette vandværk helt udgå af det offentlige tilsyn både m.h.t. teknisk-hygieniske og fysiske tilsyn. Vandet skal ikke længere opfylde drikkevandskravene eller underkastes offentlig kontrol – forudsat at vandværket ikke leverer vand til kommercielle aktiviteter eller offentlige formål. Dette er en meget uholdbar situation for de borgere, der således fratages en lovsikret ret til vand af drikkevandskvalitet.</p> <p>For at afværge denne uheldige konsekvens vil Silkeborg Kommune igen påpege, at en nærliggende løsning kunne være, at det præciseres i den endelige bekendtgørelse at:</p> <p><i>”anlæg, der leverer vand til mindst én udlejningsejendom eller mindst 2 selvstændige ejendomme er at betragte som anlæg, der leverer vand til kommercielle aktiviteter”.</i></p> <p>Hermed sikres, at vandet skal opfylde drikkevandskriterierne, og anlægget som følge heraf er underkastet offentligt tilsyn.</p>
<p>Kapitel 3 om kontrol med vandets kvalitet.</p> <p>Her indføres at vandværket selv skal lave udkast til et kontrolprogram, der efterfølgende skal godkendes af kommunen.</p> <p>Parametervalg og hyppigheder skal vælges på baggrund af en konkret viden og risikoanalyser vedrørende forholdene på/ved det enkelte vandværk.</p>	<p>Overordnet er det Silkeborg Kommunes vurdering, at det også med de nye regler, vil være muligt at opnå et overvågningsniveau og en drikkevandssikkerhed på niveau med de nugældende regler – for de anlæg, der forbliver under offentlig kontrol.</p> <p>Vi vurderer dog, at den foreslåede fremgangsmåde, der skal føre frem til et individuelt fastsat kontrolprogram for det enkelte vandværk, er uhensigtsmæssig. Vi vurderer, at arbejdet fremover vil blive langt mere kompliceret og ressourcekrævende både for det enkelte vandværk og for myndigheden (kommunen) end den måde, dette foregår på i dag.</p> <p>Samtidig er der også risiko for, at udførelsen af selve kontrollen også bliver mindre rationel (= dyrere for vandværket) for de laboratorier, der efterfølgende skal forestå den praktiske kontrol på vandværkerne.</p> <p>I dag fastlægges parametervalget og hyppigheden på baggrund af standardiserede kontrolpakker – defineret i Drikkevandsbekendtgørelsen (boringskontrol, normal kontrol, udvidet kontrol, organiske mikroforureninger, uorganiske sporstoffer mv.). Med disse ”standardpakker” sikres, at de væsentlige risikofaktorer på vandets vej - fra indvinding, vandbehandling og distribution – bliver overvåget på en rationel og standardiseret metode.</p> <p>I dag opnår vandværkerne på baggrund af fælles udbud</p>

	<p>konkurrencedygtige priser på kontrolopgaven. Dette er muligt, da opgaven i høj grad er standardiseret.</p> <p>Hvis der i højere grad bliver tale om individuelle kontrolprogrammer for det enkelte vandværk vil det - alt andet lige - bliver dyrere at få udført denne kontrol.</p> <p>De faglige vurderinger, der i dag ligger bag de nuværende kontrolpakker, er udført på et overordnet nationalt plan. Dette omfattende arbejde skal fremover udføres lokalt, dels på det enkelte vandværk og dels i kommunen, der skal godkende/fastlægge det endelige prøvetagningsprogram.</p> <p>Det er vores forventning, at langt hovedparten af vandværkerne ikke råder over de faglige kompetencer, der er nødvendige for at foretage de risikovurderinger, der skal danne grundlaget for at kunne sammensætte et fagligt velfunderet prøvetagningsprogram.</p> <p>Da hovedparten af de risikofaktorer, der kan true drikkevandskvaliteten, er universelle for vandværkerne, er det spørgsmålet, om der er et reelt behov for at gå over til mere individuelle kontrolprogrammer.</p> <p>Med bekendtgørelsen er der ikke sat fokus på at forbedre drikkevandssikkerheden. F.eks. kunne det have været relevant at øge kontrollen og overvågningen m.h.t. til den bakteriologiske kvalitet af drikkevandet. Her er der relativt hyppigt problemer.</p> <p>I de senere år har nogle af de mere fremsynede vandværker og leverandører arbejdet på løsninger, der kan højne overvågningsniveauet og vandkvaliteten m.h.t. f.eks. bakteriologi. Nogle af disse tiltag burde måske have været ophøjet til lovkrav.</p>
<p>Kontrollen flyttes i højere grad ud til "forbrugerens taphane"</p> <p>Jf. Bilag 6: "...overholdes på det sted inden for en bygning eller en virksomhed, hvor det tappes fra vandhaner, der sædvanligvis anvendes til</p>	<p>Allerede i dag udtages mange af de såkaldte "begrænsede kontroller" fra forbrugernes taphaner.</p> <p>Men hvis man fremover flytter hele kontrollen med det producerede vand væk fra vandværket og ud til forbrugernes taphaner, bliver det vanskeligere entydigt at finde kilden/årsagen til eventuelle overskridelser. Umiddelbart kan det blive svært at fastslå om en overskridelse skyldes en hel lokal påvirkning fra installationerne i forbrugerens egen ejendom eller, om den kan tilskrives forhold, som vandværket er ansvarlig for - d.v.s. kvaliteten af det leverede vand ved "indgang til forbrugerens ejendom".</p> <p>Det er en kendt problemstilling, at de vandhaner, der findes i en normal bolig/virksomhed, ikke er egnede til prøvetagning - f.eks. lukker</p>

drikkevand"	<p>blandingsbatterier ikke altid helt af for det varme vand, når den kolde hane åbnes. Desuden kan hanen være udformet, så det er vanskeligt at undgå kontaminering med bakterier fra ydersiden af vandhanen under prøvetagningen, og der kan være tilfælde, hvor husinstallationerne er udført med lange ledninger med lille forbrug (lang opholdstid) inde i ejendommen. Sådanne problemstillinger gør, at det ikke vil være muligt at udtage vandprøver, der skal vise den sande kvalitet af det vand, som vandværket leverer.</p> <p>Vi vil anbefale, at det offentlige tilsyn med drikkevandet først og fremmest skal gå på at kontrollere og sikre kvaliteten af det vand, der leveres fra vandværket ved indgang til forbrugerens ejendomme. Herved sikres, at eventuelle overskridelser alene kan tilskrives påvirkninger, som er opstået i vandværkets anlæg og distributionsnet. Frem for at benytte "forbrugers taphane" bør det overvejes, at der indføres et krav om, at vandværket skal etablere egnede prøvetagningshaner i et repræsentativt antal skelbrønde ved indgang til forbrugers ejendom.</p> <p>Det er vigtigt også fremover, at fastholde, at der regelmæssigt skal foretages kontroller af det producerede drikkevand, som er udtaget fra afgang vandværk. Herved opnås den bedste mulighed for direkte at kontrollere, at vandbehandlings- og beholderanlæggene fungerer som de skal. Det er vigtigt så tidligt som muligt at være i stand til afsløre begyndende problemer/utætheder, der ofte begynder med periodiske mindre overskridelser.</p>
-------------	--

Eksempler på de problemer, som vi typisk konstaterer på ikke almene vandforsyningsanlæg.

Alle de viste eksempler er fra anlæg, der med den nye bekendtgørelse vil udgå af den offentlige kontrol.

Enkeltindvinderanlæg:

Brønd, der indvinder vand fra ca. 1,5 meters dybde.

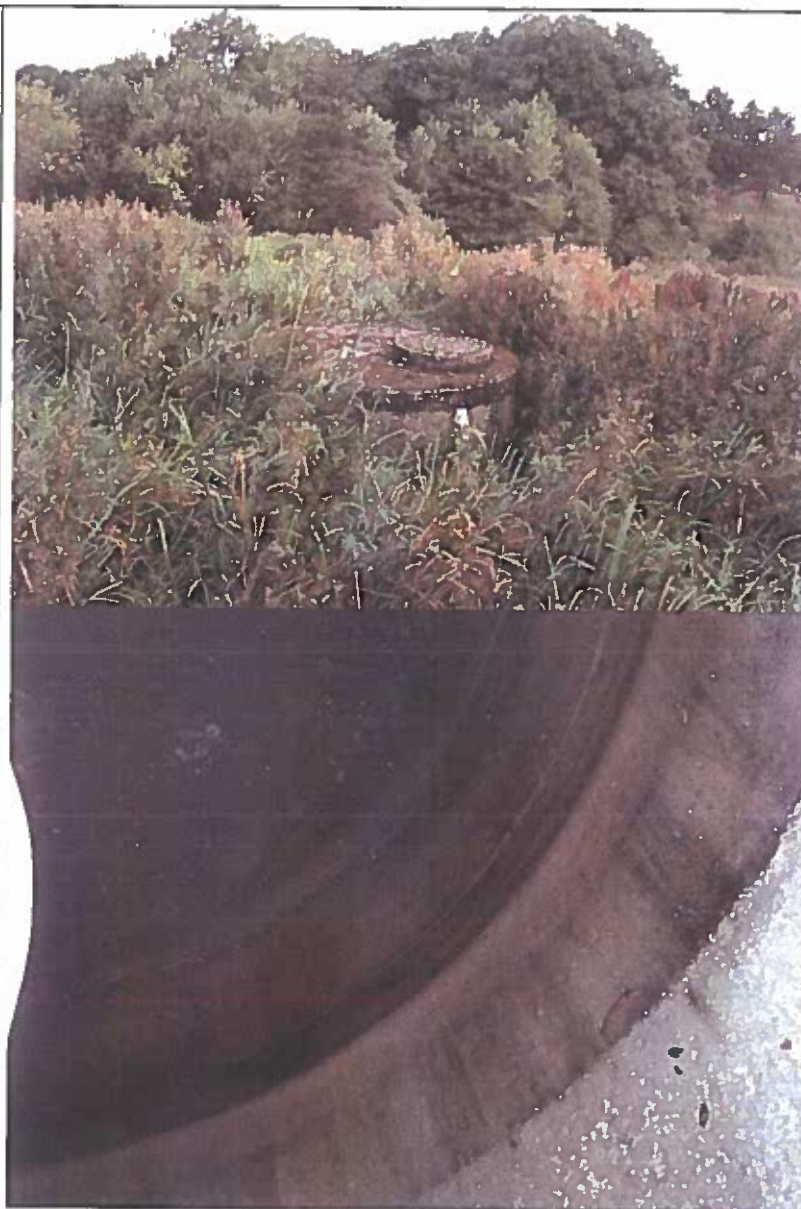
Anlægget forsyner 2 ejendomme:

- ejers egen ejendom, der er udlejet til en familie, og
- naboejendommen, der er beboet af et ældre ægtepar.

Rutine 5-årskontrollen og en opfølgende kontrol viser begge overskridelser m.h.t. coliforme bakterier, E. coli (over kogegrænsen) og nitrat.

Da anlægget indvinder vand, der er påvirket af overfladevand, er det vores vurdering, at anlægget ikke kan bringes i en sådan stand, at det kan levere en stabil god vandkvalitet. Silkeborg Kommune har derfor påbudt anlægget bliver nedlagt og de 2 ejendomme tilsluttes alment vandværk.

Påbuddet er pt. kun opfyldt for den ene ejendom.

Enkeltindvinderanlæg:

Forsyner ét sommerhus.

Anlægget består af en ca. 4 meter dyb brønd, tæt ved en sø.

Rutine 5-årskontrollen viste overskridelser m.h.t. kimtal og coliforme bakterier over kogegrænsen.

På tilsyn kunne det konstateres, at dækslet ikke er tætsluttende - hvilket har resulteret i, at mus og snegle er faldet ned i brønden. Som det ses på billedet, lå der mange døde mus og flød rundt i brønden.

Status: Ejeren har efterfølgende valgt - på kommunens råd - at få ejendommen tilsluttet alment vandværk.

Enkeltindvinderanlæg, der består af en kort boring i en gammel brønd.

5-årskontrollen viste overskridelser m.h.t. coliforme bakterier og kimtal over kogegrænsen. På et tilsyn er det konstateret, at anlægget ikke er tilstrækkeligt beskyttet mod indsivning af overfladevand og tagvand samt jord og smådyr. Som det ses på billedet, er brøndens sider og dæksel utætte. Problemet forværres af, at der ikke er tagrender på de nærliggende tagflader.

Ejer forsøger pt. at foretage en reovering af anlægget, efterfulgt af ny vandprøve.

Enkeltindvinderanlæg, der

forsyner 1 ejendom.

Anlægget består af en brønd på kun 3 meters dybde.

Brønden er placeret i vejrabatten. Dækslet ligger delvist i højde med det omgivende terræn, og samlinger mellem brøndringene er ikke tætte.

Der vokser rødder ind i brønden, og der er adgang for snegle og jord/urenheder.

Da anlægget ikke vurderes at kunne bringes til at levere en stabil god vandkvalitet, har Silkeborg Kommune påbudt anlægget nedlagt, og få ejendommen tilsluttet alment vandværk. Påbuddet er opfyldt nu.

Enkeltindvinderanlæg, der forsyner 1 ejendom.
Anlægget består af en boring i en gammel brønd.

Flere prøver viser overskridelser på nitrat og coliforme bakterier.

På et tilsyn blev konstateret, at overfladevand/tagvand og urenheder kan løbe uhindret ned i teknikbrønd og videre over i brønden med boringen. Da anlægget ikke vurderes at kunne bringes til at levere en stabil og god vandkvalitet, har Silkeborg Kommune påbudt anlægget nedlagt og ejendommen tilsluttet alment vandværk.

Påbuddet er ikke opfyldt endnu.

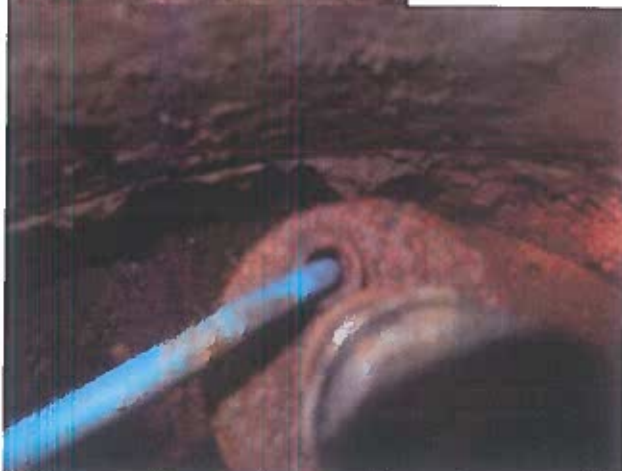

**Mindre vandværk, der
forsyner 7 sommerhuse.**

En rutine drikkevandskontrol
viste overskridelser mht.
coliforme bakterier over
koge grænsen.

På tilsynet kunne der
konstateres utætheder i
forerørsforseglingen, ved
gennemføringer for elkabel og
stålvire. Selve
forerørsforseglingen er kraftig
tæret af rust og kan derfor
også være utæt.

Vandværket har efterfølgende
renoveret boringen og har nu
god vandkvalitet.

Hvis der har spørgsmål til det anførte er I velkomne til at kontakte Morten Madsen,
Tlf.: 8970 2088, mail morten.madsen@sikeborg.dk

Venlig hilsen

Morten Madsen
Miljøtekniker

Ole Dyrsø Jensen
Geolog

MILJØSTYRELSEN
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Høringssvar - udkast til ændret bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg

SVANA-400-00054

Skanderborg Kommune har den 24. maj 2017 modtaget udkast til ændring af bekendtgørelser om drikkevand og kvalitet af miljømålinger. Dette høringssvar indeholder Skanderborg Kommunes bemærkninger til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Generelt

Forslaget anvender undtagelsesbestemmelser i EU's drikkevandsdirektivet, og det er Skanderborg Kommunes vurdering, at forslaget, hvis det vedtages, vil medføre en markant forringelse af drikkevandskvaliteten i Danmark.

Det er ikke Skanderborg Kommunes opfattelse at drikkevandsbekendtgørelsen forenkles, som det er beskrevet. Tværtimod bliver kommunen pålagt ny administration/bureaukrati uden reel effekt i forhold til drikkevandskvaliteten. Hjemlen til at håndtere drikkevandskontrollen er desuden uklar og mangelfuld flere steder i forslaget.

Forslaget vil betyde, at der ikke længere skal føres drikkevandskontrol med kommunernes:

- 456 enkeltindvinder
- Størstedelen af de 117 ikke-almene vandforsyningsanlæg
- samt nogle af de forsyningsanlæg, som i dag er karakteriseret som almene vandforsyningsanlæg (forsyner >10 ejendomme).

I Skanderborg Kommune er der siden kommunalreformen lavet kontrol hos enkeltindvinderne hvert 5. år. Et udtræk fra Jupiter viser at kvalitetskravene for bakteriologi har været overskredet på 38 % af anlæggene. 23 % har haft værdier som er over kogeanbefalingerne.

Dato

13. juli 2017

Sagsnr.: 09.08.00-P00-2-17

Din reference

Rikke Sørensen

Tlf.: 87947755

Telefontider

Man – tir: 08.30 – 13.00

Onsdag: Lukket

Tor – fre: 08.30 – 13.00

Åbningstider

Man – tir: 10.00 – 13.00

Onsdag: Lukket

Tor: 10.00 – 17.00

Fre: 10.00 – 13.00

Skanderborg Kommunes erfaring er, at mindre forureninger ofte udvikler sig til kogeanbefalinger, hvis ejerne ikke udbedre anlægget. Forureninger bliver i 99,9 % af tilfældene opdaget i forbindelse med drikkevandskontrollen, og det er derfor forventeligt, at drikkevandskvaliteten over tiden vil blive dårligere og dårligere fra de anlæg, hvor kontrollen bortfalder.

Konkrete bemærkninger:

Kommerciel og offentlig aktivitet

Af § 1, stk. 1 fremgår begreberne kommerciel og offentlig aktivitet. Da dette er blevet meget centrale begreber i den fremtidige kontrol af drikkevandet er det yderst nødvendigt, at disse begreber defineres præcist i bekendtgørelsen.

Er foreninger omfattet? Udlejningsejendomme? Virksomheder med ansatte? Offentlig adgang til f.eks. private shelterpladser? Spejderlejrer?

Samtidig bør det ind tænkes hvordan kommune bliver bekendt med at der kommet kommerciel eller offentlig aktivitet på et vandforsyningsanlæg.

Almene og ikke-almene

Opdelingen mellem almene og ikke-almene hænger dårligt sammen med at kontrolkravet er hængt op på den leverede vandmængde.

Eksempelvis kan det undre, at det ikke er et krav at alle skal kontrollere den indvundne vandmængde (§ 21 stk. 2). Hvordan skal kommunen ellers afgøre om et vandforsyningsanlæg er omfattet af kravet om kvalitetskontrol?

Tilsvarende er det uklart hvordan de almene vandværker der leverer mindre end 10 m³ dagligt skal kunne informere om vandkvaliteten (§ 30), når de ikke er omfattet af kvalitetskontrollen.

Uklart i hvilket omfang der skal analyseres afgang vandværk

Det fremgår af både § 6 stk. 7 og bilag 3 at *"kontrolplanen skal efterprøve om foranstaltninger til begrænsning af risiciene for menneskers sundhed i hele vandforsyningskædens længde, ..., fungerer effektivt."* Dette må vel betyde at der også skal udtaget kontroller afgang vandværk? Alternativt bør bekendtgørelsen anwise hvordan den nævnte efterprøvning skal foregå.

Vandbehandling foregår på samme måde på hovedparten af vandforsyningsanlæg i Danmark. Bekendtgørelsen kunne derfor med fordel indeholde minimumsbestemmelser for de *"konkret angivne kontrolmålinger i forsyningsanlægget af vandets kemiske og mikrobiologiske kvalitet samt andre relevante tiltag"* som kontrolprogrammet skal indeholde.

Samtidig skal det tydeliggøres hvordan kommunen skal forholde sig til eventuelle overskridelser. Det er uklart om tilsynsmyndigheden har hjemmel til at håndhæve overskridelser af kvalitetskravene afgang vandværk hvis der samtidig er en analyse fra ledningsnettet der overholder kvalitetskravene.

Uklar hjemmel til fastsættelse af kontrolprogram

Det er uklart hvad der sker hvis tilsynsmyndigheden ikke kan godkende det kontrolprogram en vandforsyning har udarbejdet (§ 6 stk. 3). Det bør klart fremgå at det er tilsynsmyndigheden der fastsætter kontrolprogrammet på baggrund af vandforsyningens forslag.

Det skal her bemærkes, at vandforsyningerne og kommunerne med denne bekendtgørelse pålægges en stor del af det arbejde som med den tidligere bekendtgørelse var lavet på nationalt plan. Mange risikovurderinger vil være de samme for de enkelte vandforsyninger, og bekendtgørelsen lægger dermed op til at hver enkelt vandforsyning skal lave det samme arbejde. Samtidig er det forventeligt at mange af de frivilligt drevne forsyninger ikke har ressourcer og kompetencer til at løse opgaven. Kommunen får dermed en betydelig større opgave med gennemgang af risikovurderinger og kontrolparametre, samt udarbejdelse af kontrolprogrammer for forsyninger, der ikke fremsender disse.

Oplysninger til ejendomme med egen vandforsyning §10.

Der lægges op til at kommunen skal informere forbrugere af vand, der ikke er pålagt krav om kontrol en masse om drikkevandskvalitet og foranstaltninger m.m. (§ 10 og 11). Det er uklart, hvordan kommunerne i realiteten kan råde "berørte forbrugere" om hvordan de sikrer sig sundt og rent drikkevand. Mange forbrugere har ingen indflydelse på drift og vedligehold af vandforsyningsanlæggene og kommunen har ikke hjemmel til at sikre drikkevandskvaliteten hos alle.

Bør kommunen råde alle borgere til at undlade at drikke vand fra ejendomme, der får vand fra vandforsyningsanlæg der ikke er underlagt drikkevandskontrol?

Dispensation for overskridelser

Bekendtgørelsesudkastet flytter afgørelse om dispensation fra kvalitetskrav fra kommunerne til Miljøstyrelsen. Det virker administrativt tungt, at det så alligevel er kommunerne, som skal forestå tilvejebringelsen af de informationer, som skal indgå i dispensationen og på passende vis skal informere forbrugerne (§ 18 stk. 1 og 2). Hvis Miljøstyrelsen vil hjemtage kompetencen til at meddele dispensationer, så bør dispensationsansøgningen ske direkte fra vandværkerne til Miljøstyrelsen, og kommunerne bør i stedet være høringspart på disse sager. Miljøstyrelsen bør ligeledes indberette egne afgørelsen (§29 stk. 1 nr. 2).

Opgaven har dog indlysende sammenhæng med kommunens håndhævelse efter vandforsyningslovens § 62, hvorfor det må anbefales, at kommunerne bibeholder kompetencen til at kunne meddele de 2 første dispensationer.

Offentliggørelse af tilsyn

§ 26 stk. 5 Det ønskes præciseres hvilke tilsyn der skal offentliggøres.

Indberetning af status for tilknyttede boringer

Tidligere var det alene almene vandværker der årligt skulle indberette status for vandforsyningsanlæggets tilknytning til drikkevandsboringer (§ 27 stk. 3). Størstedelen af vandforsyningsanlæg der gennemsnitligt leverer mindre end 10 m³ dagligt har kun 1 boring og de vil

opleve det som meningsløst og bureaukratisk at de år efter år skal indberette at de forsat indvinder vand fra den samme boring. Det samme gælder i øvrigt mange mindre almene vandværker.

Reduktion af antallet af parametre

Der synes ikke at være taget hensyn til boringskontrollernes relevans for overvågning af grundvandets tilstand, samt brugen af forenkede kontroller i vandforsyningsplanlægningen. Skanderborg Kommune opfordre at det genovervejes at udtage en lang række parametre fra boringskontrollen, samt hvorvidt vi virkelig skal udnytte undtagelsesbestemmelserne til at udtage vandforsyningsanlæg der leverer mindre end 10 m³ dagligt for drikkevandskontrol.

Med venlig hilsen

Rikke Sørensen
Miljømedarbejder

Slagelse Kommunes bemærkninger til Udkast til Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Udsendt i høring d. 29. maj 2017. Høringsfrist er d. 24. juli 2017

Henvisning til §	Bemærkning	Forslag til ændring/bevarelse
6	Udgår af Boringskontrol: Temperatur Inddampningsrest Calcium Magnesium Bikarbonat Totalt phosphorindhold	Calcium og magnesium bør bevares af hensyn til bl.a. hårdhedsvurderinger. Total fosfor kom ind for nogle år siden. Hvorfor skal parameteren ud nu? Bikarbonat har været afgørende ved fastsættelse af grænseværdi for aggressiv kuldioxid! Temp. Bør være en feltmåling. Hvad med ionbalancen og forvitningsprocesser uden disse parametre?
6	Ilt, temperatur, redox, pH og ledningsevne skal udføres som feltmålinger i <u>alle</u> kontrolprogrammer, ligesom på Statens overvågningsprogram NOVANA.	Ex. Vanskeligt fx at vurdere effektivitet af vandbehandling på vandværker, når der ikke er troværdige iltmålinger i prøverne.
6	Slagelse Kommunes vurderer, at vidensniveauet vedr. grundvandets/drikkevandets kvalitet forringes.	Der opnås på nuværende tidspunkt et højt vidensniveau vedrørende både grundvandets og drikkevandets kvalitet, som anvendes i den daglige sagsbehandling samt ved indsatsplaner for grundvandsbeskyttelse.

	Fastlægger vandværket ikke et kontrolprogram inden en vis frist, så udarbejdes det af tilsynsmyndighed.	Sandsynligheden taler for, at de fleste mindre vandværker vil benytte denne mulighed, så er opgaven hos kommune, hvor den er nu. Hvorfor skal den mulighed så ind?
	Regelmæssige revisioner af kontrolprogrammer (max. 5 år) giver mere arbejde for kommunen	Det giver mere arbejde for kommunen, men det er godt med en hyppighed på ex. 5 år.
	Fastlægger vandværket ikke et kontrolprogram inden en vis frist, så udarbejdes det af tilsynsmyndighed.	Sandsynligheden taler for, at de fleste mindre vandværker vil benytte denne mulighed, så er opgaven hos kommune, hvor den er nu. Hvorfor skal den mulighed så ind?
	Uorganiske sporstoffer. Tidligere var der to måder at udtage prøver på, med hvert sit sæt grænseværdier. Kun et sæt grænseværdier og et prøvetagningssted, det vil give flere overskridelser og et større arbejde for kommunen ved kildeopsporing af overskridelser. Særligt ved større vandværker, hvor vandet kan stamme fra flere vandværker.	
10	Hvordan skal vi finde ud af, om vandet fra <math> < 10 \text{ m}^3/\text{dag}</math>-vandforsyninger leveres som led i en "kommerciel" eller "offentlig aktivitet"?	Mangler definitioner af "kommerciel" eller "offentlig" aktivitet. Gods vandværker har typisk en del mindre ejendomme, som lejes ud? Sommerhuse? Hvad med private, der har børn i dagpleje? Lignende situationer... Det vil være en vanskelig opgave for kommunen at fastlægge. Hvordan står lejere i en oplysningssituation? Pt. skal vi underrette ejere.

	Slagelse Kommunes erfaringer er, at vandkvaliteten ikke er i orden i de private brønde.	Det er betænkeligt, at den opgave tages ud af bekendtgørelsen.
	Kravet om godkendelse af prøvetagningsstederne skal kommunerne ikke godkende længere. Er det bevidst?	??
	Dispensationer skal udarbejdes af Miljøstyrelsen.	Mere fornuftigt med opgaven i kommunen?
Bilag 2	Pesticidpakke bør indeholde flere af de anvendte pesticider pt. og der bør være fast hyppighed vedrørende revision af pakken.	

Generelle bemærkninger til ændringer i Bekendtgørelsen

	Ændringerne kommer også til at betyde ændringer i blandt andet vejledning om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg og i vejledning om kogeanbefaling. Prøvetagningsmanualen for udtagning af drikkevandsprøver er allerede ændret, idet der er tilføjet beskrivelser af, hvordan der skal udtages taphanprøver. Derudover kan det blive aktuelt for vandværker og -selskaber at justere systemerne omkring drikkevandssikkerhed. Ligesom der ligger et stort arbejde forude i form af risikovurderinger og i meddelelse af nye prøvetagningsprogrammer.	
	Slagelse Kommune vurderer, at kontrolprogrammer giver øget arbejde. De små vandværker vil ikke være i stand til at udarbejde dem, med mindre at de køber ydelsen udefra.	

Til Miljøstyrelsen

03-07-2017

Sagsnummer.: 16/19905

Sagstype: KLE: 13.02.00

Sagsbehandler:

Anne-Mette Randrup Rasmussen

Tlf.: 87 53 54 10

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, Journal nr. SVANA-400-00054

Syddjurs Kommune har læst udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Dette har givet anledning til en række bemærkninger:

1. Det fremgår af Miljøstyrelsens følgebrev, at vandforsyningernes primære kontrolsted for drikkevand flyttes til forbrugerens taphane for at opnå større direktivnærhed.

En revidering af den nuværende drikkevandsbekendtgørelse burde ske ud fra en betragtning om at opnå en større forsyningssikkerhed for forbrugerne og en tilfredsstillende vandkvalitet. Formålet bør ikke være at opnå større direktivnærhed.

2. Flytning af vandforsyningernes primære kontrolsted til forbrugernes taphaner er positivt ved, at der opnås en større sikkerhed for, at det vand, der leveres til forbrugerne, overholder kvalitetskravene.

Flytning af det primære kontrolsted til forbrugernes taphane giver imidlertid en række udfordringer for tilsynsmyndigheden. Det er vanskeligt at opnå, at "taphanepøver" er repræsentative. Dels kan der ske afsmitning fra den lokale taphane til vandprøven, og dels vil en vandprøve først og sidst på ledningsnettet ikke nødvendigvis vise samme resultat, da der for nogle parametre kan ske en udvikling i ledningsnettet.

For at kunne få en repræsentativ prøverunde fra forbrugers taphaner, bliver vandforsyningen nødt til at udtage flere samtidige prøver, forskellige steder på ledningsnettet ved forbrugerne for, at der kan dannes et retvisende billede af vandkvaliteten.

3. Da ikke alle almene vandværker har en klar adskillelse af deres forsyningszoner, er det vanskeligt at sikre en repræsentativ vandprøve. Hvor og på hvilken taphane skal vandprøven udtages? Ved taphanepøver er der risiko for at vandkvaliteten ikke kendes i

Team Miljø

Lundbergsvej 2

8400 Ebeltoft

Postadresse

Lundbergsvej 2

8400 Ebeltoft

Tlf.: 87 53 50 00

syddjurs@syddjurs.dk

www.syddjurs.dk

dele af ledningsnettet.

4. Taphanprøver giver ligeledes udfordringer i en forureningssituation, da prøverne er vanskelige at foretage kildeopsporing ud fra. I en forureningssituation er det en fordel, at der er en vandprøve, der er udtaget så tæt på produktionsstedet som muligt for at skabe et overblik over forureningens omfang. En taphanprøve er en stikprøve, som ikke belyser, om der er forurening på hele ledningsnettet eller det blot er en lokalforurening.
5. Taphanprøver vurderes også at betyde, at distributionsvandværker bliver pålagt øgede udgifter til vandprøver, hvorimod produktionsvandværkene "slipper" for vandprøver.
6. Der introduceres en leveringsgrænse på 10 m³/dag for hvornår der skal udføres en offentlig kontrol. Det betyder, at det primært er enkeltindvindere, der ikke længere bliver underlagt kontrol.

Derudover vil også en række ikke-almene og mindre almene vandværker udgå af den offentlige kontrol. Det er ikke hensigtsmæssigt, hvis almene vandværker ikke er omfattet af den offentlige kontrol og vandkvaliteten ikke kendes for disse. Begrebet offentlig aktivitet er ikke defineret i udkastet til bekendtgørelsen.

De anlæg, som i gennemsnit leverer mindre end 10 m³/dag, vil heller ikke modtage påbud fra kommunen om f.eks. forbud mod benyttelse af drikkevandet til spædbørnsernæring ved nitratværdier over 50 mg/l. Dette er uhensigtsmæssigt.

7. I udkastet bliver en række kvalitetskrav lempet f.eks. parametrene farvetal, turbiditet, jern og mangan. Endvidere er der parametre, der helt udgår: Inddampningsrest, Calcium, Magnesium, Hårdhed, Kalium, bicarbonat, total fosfor, ilt, aggressiv CO₂, svovlbrinte, methan, kim 37 C og klor.

Det er uhensigtsmæssigt, at f.eks. parameteren hårdhed udgår, når det samtidig af § 30 stk. 3 fremgår, at vandværkerne skal oplyse hårdheden på deres hjemmeside.

Det er uheldigt, at methan ikke er med i boringskontrollen, da denne parameter er væsentlig specielt i forhold til sikkerheden på tilsynet. Højt methan indhold i grundvandet kan også kræve vandbehandling, og bør derfor også indgå som en del af boringskontrollen.

Ilt og fosfor er ligeledes gode indikatorer for driften af vandværket f.eks. i forbindelse med en forureningssituation. Det kan endvidere undre, at ilt ikke er medtaget i bekendtgørelsen, når iltforbrug fremgår af direktivet. Det er ikke alle steder, at der så opnås større direktivnærhed.

8. Ved at flytte de primære prøvetagningssteder fra afgang vandværk til forbrugers taphane, må det forventes, at vandværkerne pålægges væsentlige større udgifter til prøvetagning i forbindelse med en forureningssituation. For tilsynsmyndigheden vil dette tilsvarende betyde væsentlig større administration i form af håndhævelse i forbindelse med forureninger.
9. Prøvetagningshyppigheden og kontrolprogrammerne med individuel tilpasning vil endvidere medføre mere administration for tilsynsmyndigheden, specielt i de kommuner, hvor der er mange små almene vandværker med frivillige bestyrelser, som ikke kan forventes selv at kunne udarbejde forslag til kontrolprogrammer og risikoanalyser.
10. En fornyelse af kontrolprogrammerne hvert 5 år vil ligeledes medføre mere administration for kommunen.
11. Dispensation flyttes til Miljøstyrelsen. Dette forventes at give anledning til mere administration for kommunen, da alt kommunikation mv. skal videresendes til Miljøstyrelsen.

Regelforenkling? Hvorfor ændre på noget, der fungerer i praksis og som sikre forbrugerne en tilfredsstillende vandkvalitet blot for at opnå direktivnærhed?

Med venlig hilsen

Grundvandsgruppen,
Syddjurs Kommune

MILJØSTYRELSEN
Haraldsgade 53
2100 København Ø

THISTED KOMMUNE

Plan- og Miljøafdelingen

14. juli 2017

BrevID.: 2599215
Medarbejder: kke

Hørings svar fra Thisted Kommune til ændringer af bek. om kontrol med drikkevand

Overgangsfase

Der er tale om en gennemgribende ændring af den hidtidige bekendtgørelse. En så gennemgribende ændring vil kræve en overgangsfase mellem de to bekendtgørelser. Det er vigtigt, at kommuner, vandforsyninger og laboratorier får tid til forståelse af de nye regler samt til teknisk tilpasning af de nye krav. Der skal være tid til at tilpasse de digitale indberetning af analyseresultater til den nye model. Der skal f.eks. tages stilling til, hvordan eksisterende påbud om kontrol efter nuværende bekendtgørelse skal håndhæves.

Det er meget vigtigt at ordlyden i bekendtgørelsen er entydig, ellers vil indkøringsfasen blive forlænget, og der er risiko for forskellig sagsbehandling i forskellige kommuner. Det anbefales derfor at også vejledningerne til bekendtgørelsen revideres, før bekendtgørelsen evt. træder i kraft.

Ordlyd, formuleringer og begreber.

Det generelle indtryk er, at bekendtgørelsen er meget tungt og uklart skrevet, og der er grundlag for mange misfortolkninger på grund af lange sætninger med mange indskudte sætninger. Vi opfordrer til at skrive mere præcist, så der er mindre risiko for fejlfortolkninger. Der er mange betegnelser, som ikke er defineret.

§ 1 nr. 1 er en meget lang sætning og uklar: Betyder det, at kvalitetskravene gælder for alle typer af drikkevandsanlæg uanset vandforbrug og formål. Eller gælder bekendtgørelsen kun for vandforsyningsanlæg, der leverer vand til offentlig eller kommerciel aktivitet eller leverer over 10 m³ døgnet? Vi foreslår, at der bruges punkttopstilling. Dermed vil der også i efterfølgende tekst kunne henvises til de enkelte punkter. Læsning af bekendtgørelsen besværliggøres af den lange beskrivelse af de enkelte vandforsyningstyper.

Begrebne Almene og Ikke-almene Vandforsyningsanlæg er i dag defineret ud fra antallet af forbrugere. Bekendtgørelsen indeholder begreber fra både den nye og den gamle bekendtgørelse. Der er dog ikke nødvendigvis en sammenhæng mellem leveret vand og antal forbrugere. Der findes ikke-almene vandforsyningsanlæg, der leverer over 10 m³ pr døgn, og almene vandforsyningsanlæg, der leverer under

denne mængde. Det virker ikke som om der er taget højde for disse tilfælde ved anvendelse af begreberne i bekendtgørelsen. Der bør være en helt klar definition af de forskellige begreber, som minimum i en vejledning.

Og hvad med udlejningsejendomme: Kan det betragtes som kommerciel aktivitet, eller har kommunen kun et pligt til at informere lejer jf. § 10?

Og kan følgende betragtes som kommerciel aktivitet?

- Sommerhuse, der udlejes
- Medhjælperboliger på landbrug
- Dagplejehjem

Igen: Hvad er offentlig aktivitet?

- Lejrpladser med rindende vand
- Forsamlingshuse
- Lejrskoler

Indberetning af analyser – den eksisterende navngivning af kontrol (normal, udvidet m.v.) benyttes i dag ved indberetning af analyser i Jupiter. Hvis disse betegnelser forsvinder, bliver der en teknisk tilpasning, som kan give forsinkelser.

Der er steder i bekendtgørelsen, som ikke entydigt giver svar på, hvordan kommunen skal håndtere uoverensstemmelser. For eksempel i forhold til kapitel 3, hvis kommunen ikke kan godkende kontrolprogram fremsendt af vandforsyningerne.

§ 6 stk. 7: Meget lang sætning med vag betydning. Denne sætning kan give anledning til mange forskellige fortolkninger, hvis den ikke bakkes op af en vejledning. Sætningen bør omformuleres, så den giver en entydig mening.

I Bilag 4 punkt 3: Sætningen: "Dette gælder også for kontrol af nitrit ved afgang vandindvindingsanlægget, jf. bilag 1a" er ikke forståelig. Betyder "Indvindingsanlægget" boringen eller vandværket?

Sundhed

Med denne bekendtgørelse har man valgt at gøre brug af direktivets undtagelsesbestemmelse og undtager mindre vandforsyningsanlæg fra kontrol. Det er ikke klart hvorfor man vil anvende en mulighed for undtagelse, når Danmark hidtil har gennemført denne kontrol af små anlæg, især når kontrollen har vist, at der er problemer med flere af vandforsyningsanlæggene.

Thisted Kommune har ca. 700 af disse anlæg. Det er således en ikke ubetydelig del af kommunens borgere, der bliver forsynet fra disse anlæg. Der er nu i mange år taget analyser fra disse mindre vandforsyningsanlæg. En opgørelse viser, at ca. 20 % af analyserne hvert år har overskridelser på bakterier. Ca. 10 % ender i koganbefaling, enten efter første prøve eller på baggrund af opfølgende kontrol uden reparationer af anlægget. Overskridelserne forekommer på anlæg, hvor prøverne tidligere år har været i orden.

Vi er bekymrede for vores borgeres sundhed ved bortfald i krav om kontrol af vandforsyninger, der leverer under 10 m³ pr dag. Personer, der drikker vand fra disse anlæg, er beboere, besøgende, herunder dagplejebørn, hjemmehjælpere og sundhedspersonale mm. Nogle vil være vidende om dette, andre ikke. Vi mener ikke, der er taget højde for den samlede samfundsmæssige udgift ved at lade borgere drikke potentielt forurenede vand.

Befolkningen kan med denne bekendtgørelse ikke længere have tillid til, at alt vand, der kommer ud af en vandhane i Danmark, kan drikkes.

Vi mener ikke, at afskaffelse af kontrol af vandet vil give en væsentlig besparelse, hverken i kommunerne eller samfundet. Når der blot er tale om en anbefaling om at tage vandprøver vil det medføre, at ganske få – de mest resursestærke, der alligevel ville tænke over deres vandkvalitet – vil få analyseret deres vand. Og endnu færre vil tage konsekvensen af dårlig vandkvalitet. Paragraffen giver således kommunerne en stor arbejdsopgave uden nogen sundhedsmæssig effekt.

§ 10 stk. 1: Der skal tages stilling til hvor tit skal kommunen informere. Skal det være med et bestemt tidsinterval eller ved ejerskifte. Det er en stor opgave at lave dette informationsarbejde specielt i forhold til anlæg med flere ejendomme og forbrugere.

Ved at bruge ordet "forbrugere" får kommunalbestyrelsen til opgave også at informere lejere af ejendomme og ikke kun ejere. Der ligger dermed et meget stort arbejde i sammenkørsel af data for kommunerne i forhold til registrering af drikkevandsanlæg og flytteregistreringer.

§ 10 stk. 2. Hvad betyder "kommunen skal oplyse forbrugerne om god vandkvalitet". Dette punkt giver mulighed for meget fortolkning.

Det er ikke specificeret, hvilke parametre denne frivillige kontrol bør omfatte, og derfor er der lagt op til meget forskellig tolkning, både i kommunerne, hos laboratorierne og hos borgerne.

§ 8 stk.1. Kan paragraffen bruges til at fastsætte et analyseprogram for mindre anlæg? Dette kunne være beskrevet i en vejledning. Det er Thisted Kommunes erfaring, at jo mindre oppumpning et vandværk har, jo hyppigere problemer med kimtal og bakterier.

Når der er overskridelser af grænseværdierne for bakterier hos mindre vandforsyningsanlæg skyldes det ofte utætte borer og brønde. Hvis ikke der tages analyser vil en utæt boring eller brønd stå i årevis og forurene grundvandet – ikke bare med bakterier, men også med pesticider og alle andre stoffer, der bruges i anlæggets nærhed. Anlægget vil derfor være en potentiel risiko for at forurene drikkevandet til vandværkerne. Derfor skal kommunerne fremover have mere opmærksomhed på borer og indvindingsoplande til vandværker. Er der ikke taget prøve, vil kommunen blive nødt til at lave teknisk tilsyn på alle borer inden for OSD og indvindingsoplandene. Dette er en omfattende ekstra opgave i forbindelse med indsatsplanlægning og almindelig grundvandsbeskyttelse.

Forskelsbehandling.

Som Thisted Kommune læser bekendtgørelsen, lægger den op til forskelsbehandling af de vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ pr. dag, og hvor vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.

Hvis kontrollen er frivillig, men kommunerne skal håndhæve overskridelser og indberette påbud, så vil der være en ulige behandling af borgere, der frivilligt laver en kontrol og dem, der undlader.

Analyseprogrammer

Der lægges op til, at vandforsyningerne selv skal lave et analyseprogram.

Udarbejdelse af kontrolprogram kræver et stort kendskab til geologi, kemi og lokale forureningstrusler. Der vil være en stor gruppe af vandforsyninger, som ikke vil være i stand til at løfte denne opgave professionelt, f.eks. mindre og mellemstore almene vandforsyninger, mælkeleverandører, hoteller, campingpladser og lign. Vi forudser, at det i sidste ende alligevel vil være kommunen, der fastsætter programmet for disse vandforsyninger.

Der er langt op til en lang proces i forhold til fastlæggelse af et program for mindre vandforsyninger. Dette er unødigt arbejde i kommunerne fremfor at lave et nationalt standardprogram f.eks. for mælkeleverandører.

Der vil blive et tomrum med hensyn til analyseplaner i perioden mellem at den nye bekendtgørelse vedtages og indtil kommunen har modtaget et nyt program fra vandforsyningen, som kommunen kan godkende. Dette tomrum forventes at blive langt for nogle forsyninger.

Prøveudtagning

Det er ikke klart, hvor vandprøverne skal udtages. Bilag 6 bør ændres, så det tydeligere fremgår hvor prøverne skal tages.

Der lægges op til at prøverne kun skal tages i borer og på ledningsnet, men med mulighed for at nogle prøver tages på vandværk. På vandforsyninger, der f.eks. leverer < 1000 m³/dag skal der udtages 4 prøver om året for bakterier, men ledningsnettet kan være meget forgrenet, så der vil være husstande/strengte, hvor vandet kun bliver kontrolleret med mange års mellemrum.

Hvis der opstår en forurening på et vandværk, skal kilden som regel findes på vandværket eller i boringen. Det bedste sted at finde sådan en forurening er ved afgang vandværk.

§ 12: I hvilke situationer kan det fraviges, at der bruges akkrediteret prøveudtager og akkrediteret analysemetode? Det er ikke til gavn for sikkerheden på analyseresultaterne.

Opfølgning på overskridelser

Det er efter Thisted Kommunes mening et stort problem, at det ved overskridelser fra forbrugers taphane skal afgøres, om denne overskridelse stammer fra vandværket eller fra forbrugers installationer. Dette vil i mange situationer give anledning mange diskussioner og ekstra tidsforbrug, før der vil blive gjort noget ved problemet.

Indvundne vandmængder

Vandværkerne skal indberette udpumpede og solgt mængder til Skat én eller flere gange om året. Det vil give god mening at vandforsyningerne kun skal indberette ét sted. For at lette vandværkernes oplysningspligt til myndighederne kunne det overvejes, om der skal ske en samlet indberetning af oplysningerne til ét system.

Bemærkninger til enkelte paragraffer og bilag:

§ 14. Vi er usikre på, om mindre anlæg er forpligtiget til at indsende en kopi af analyseresultater, hvis de ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1.

§ 26 stk. 5 Der mangler en nærmere beskrivelse af offentliggørelsen, f.eks. hvilke tilsyn og tidsperiode.

Bilag 1a. teksten under "bemærkninger" ved "Nitrat" og Nitrit" er ikke særlig forståelig.

Bilag 7. Der lægges op til en boringskontrol der ikke indeholder væsentlige hovedbestanddele som calcium, magnesium, kalium, bicarbonat og fosfor. Når disse parametre ikke indgår i en analyse, vil det ikke være muligt beregne:

- ionbalance til kontrol af analyseresultaterne,
- forvittringsgrad til magasin vurderinger,
- hårdhedsberegninger og kalkmætning

Da vandværkernes boringskontroller er med til at give et generelt billede af kvaliteten af magasinerne er det uheldigt, hvis prøverne ikke skal analyseres for alle relevante parametre. Det vil betyde at vi ikke længere kender tilstanden og udviklingen i grundvandsmagasinerne, eller kommunen pålægges en ekstra opgave med påbud til vandværkerne om at kontrollere disse parametre.

Alt i alt håber Thisted Kommune, at en del ændringer af bekendtgørelsen trækkes tilbage, samt at mange formuleringer ændres, så de er mere entydige og efterlader så mange muligheder for fortolkninger.

Med venlig hilsen

Kristine Keiding
Biokemiker

Lis Morthorst Munk

Fra: Iben Kirchberg Nilsson <IKN@vejen.dk>
Sendt: 27. juni 2017 11:30
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Emne: SVANA-400-00054
Vedhæftede filer: 20170627_Miljøstyrelsen_høringssvar.PDF; Sekær kildefelt, 132.1790.XLSX; Lintrup vv, 123.868.XLSX

Hermed Vejen Kommunes høringssvar.

Venlig hilsen

Iben K. Nilsson
Geolog

Teknik & Miljø
Team Vandmiljø

Rådhuspassagen 3
6600 Vejen

Telefon: 7996 6273
E-mail: ikn@vejen.dk
Officiel post sendes til: teknik@vejen.dk

Ved personligt fremmøde: Områdekantor Holsted, Højmarksvej 20, 6670 Holsted

Postadr.: Rådhuspassagen 3 - 6600 Vejen

Vejen KOMMUNE

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

TEKNIK & MILJØ
Vandmiljø

Dato: 27. juni 2017
Sagsnr.: 17/12884

Kontaktperson:
Iben K. Nilsson

Dir. tlf.: 7996 6273

E-mail: teknik@vejen.dk

Sendt pr. mail til: mst@mst.dk

Høringssvar - Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg – SVANA-400-00054

Hermed Vejen Kommunes bemærkninger til ændringer i ovennævnte udkast.

Bortfald af kvalitetskrav og kontrol med små drikkevandsforsyninger

De små enkeltvandforsyninger er ikke omfattet af udkastet til den kommende bekendtgørelse, - hverken hvad angår kvalitetskravene eller den regelmæssige kontrol med vandet (jf. §§ 1, 3 og 6).

Af § 10 fremgår det, at kommunen skal orientere forbrugere af vand fra de små drikkevandsforsyninger om, at deres drikkevand ikke er omfattet af den offentlige kontrol. Kommunen skal desuden opfordre til en egenkontrol og oplyse om, hvad der er god vandkvalitet.

Af § 29 fremgår det, at kommunen skal indberette oplysninger til Jupiter-databasen om meddelte påbud efter VFL's § 62 til ikke-almene vandforsyningsanlæg.

Spørgsmål: Med hvilken hjemmel kan kommunen meddele påbud om en forbedret drikkevandskvalitet, når kvalitetskravene ikke gælder for de små vandforsyninger?

Det bemærkes, at vi i Vejen Kommune har almene vandforsyningsanlæg, der udpumper mindre end 10 m³ vand pr. dag og dermed ikke vil blive omfattet af kvalitetskrav eller kontrol af vandkvalitet.

I høringsbrevet har I skrevet følgende:

"For at opretholde den sundhedsmæssige beskyttelse af alle borgere efter afreguleringen tilføjes der med forslaget en ny bestemmelse, der forpligter kommunalbestyrelsen til at oplyse berørte borgere om, at deres vand ikke er omfattet af den offentlige kontrol, og samtidig give borgerne information om god vandkvalitet. Kommunalbestyrelsen skal desuden mindst hvert 5. år orientere ejere af egen vandforsyning om, at ejeren med fordel kan foretage en kontrol af vandet." (§ 10)

Vurdering: Det er vores vurdering, at vi vil modtage et fåtal af de hidtidige analyser fra små drikkevandsforsyninger. - Og de borgere, der har det ringeste drikkevand, vil vi helt sikkert ikke få analyser fra.

Udarbejdelse af kontrolprogrammer

Efter de gældende bestemmelser, er det kommunalbestyrelsens opgave at udarbejde forslag til kontrolprogrammer for vandværkerne. Med den nye bekendtgørelse flyttes denne opgave til vandforsyningerne (§ 6).

Langt hovedparten af vores vandværker drives af lokale frivillige, som ikke har de faglige forudsætninger for at udarbejde kontrolprogrammerne. En vurdering af behovet for justering af standard kontrolprogrammerne på baggrund af bekendtgørelsens bilag 3, 4 og 5 kræver et både bredt og mangeårigt erfaringsgrundlag samt faglige indsigter, som de færreste vandværker er i besiddelse af.

Gennem sine mangeårige tilsyn med de samme vandværker råder kommunerne derimod over et bredt erfaringsgrundlag som basis for udarbejdelsen af kontrolprogrammerne. Et erfaringsgrundlag, som en rådgiver heller ikke ligger inde med, da det løbende tilsyn med vandværkerne føres af kommunen.

Vi kan derfor ikke anbefale, at opgaven med udarbejdelse af kontrolprogrammerne flyttes fra kommunalbestyrelsen til vandforsyningerne. Det vil kun resultere i en dårligere og dyrene opgaveløsning, - og i praksis vil bestemmelsen i § 6 stk. 4 om at kommunalbestyrelsen fastlægger kontrolprogrammet blive løsningen.

Bortfald af hårdhedsanalysen i vandet fra forbrugers taphane

Vandets hårdhed er bestemmende for behovet af kompleksbindere ved tøjvask, - og dermed den nødvendige mængde af vaskemiddel.

På den baggrund vil vi anbefale, at calcium- og magnesium-analysen i det udpumpede vand fra de almene vandværker fastholdes.

Bortfald af analyserne for calcium, magnesium, bicarbonat, kalium, total-fosfor og ammonium i boringskontrolprogrammet

Desværre støder vi indimellem på analyseresultater, som er meget tvivlsomme. Som eksempel har vi vedlagt et skema over udviklingen i grundvandskvaliteten for boring 132.1790 i Sekær Kildefelt. Her falder forvittringsindekset for analysen fra 2009 udenfor de øvrige. - Ved beregningen af ionbalancen for denne analyse viser det sig, at den ikke passer. - Ved at se nærmere på analyseresultaterne tyder alt på, at analyseresultatet for calcium (37 mg/l) for 2009-analysen er forkert. Det korrekte calciumindhold ligger formentlig omkring 43 mg/l.

Derfor vil vi anbefale, at boringskontrollen fortsat omfatter en analyse af alle makro-ioner. Ellers mister vi muligheden for at foretage en ionbalance-kontrol, og dermed et afgørende værktøj i forbindelse med kvalitetssikringen af analysen.

Carbonatsystemet er det væsentligste syre-base-system i grundvand, og det er en vigtig parameter i beskrivelsen af den aktuelle grundvandstype, forvittringsgraden og dermed beskyttelsen mod infiltrering af terrænnært vand. Forvittringsgraden er en væsentlig parameter i beskrivelsen af grundvandsmagasinet beskyttelse. Som eksempel har vi vedlagt et eksempel på udviklingen i forvittringsgraden i et dybere magasin (DGU nr. 123.868), som ifølge den geologiske model skulle være velbeskyttet. Det fremgår af skemaet, at der efter 2004 sker en markant ændring af forvittringsindekset, som viser en direkte kontakt til overfladenære magasiner.

På den baggrund vil vi anbefale, at analyserne for calcium, Magnesium og bicarbonat i boringskontrollen fastholdes. Ellers mister vi muligheden for at beregne forvittringsindekset, som anvendes i forbindelse med kommunens indsatsplanlægning (og i grundvandskortlægningen).

Ammonium er en væsentlig redox-parameter i grundvandsanalysen og kan ikke undværes, - uanset om pH ligger over eller under 6.

Derfor anbefaler vi, at analysen for ammonium i boringskontrollen fastholdes uanset vandets surhedsgrad.

Grundvandets indhold af fosfor giver oplysning om en spildevandspåvirkning eller særlige magasinforhold.

Derfor vil vi anbefale, at analysen for fosfor fastholdes i boringskontrollen.

Organiske mikroforureninger med kvalitetskrav

I den gældende tilsynsbekendtgørelse er der 44 organiske mikroforureninger med kvalitetskrav, mens der i den ny kun er 15.

Mange af de organiske forbindelser, som ikke er med i den nye bekendtgørelse, anvendes jævnligt forbindelse med forureningssager, - f.eks. total kulbrinter, phenoler, formaldehyd, styren, diethylether, naphthalen.

Vi vil derfor anbefale, at den liste over nationalt fastsatte kvalitetskriterier til drikkevand, der er oparbejdet gennem mange års arbejde med grundvandsforureninger, fastholdes.

Pesticidlisten indeholder ikke desphenyl-chloridazon. Stoffet findes ofte ved regionernes undersøgelser af maskinstationer. Vi anbefaler, at stoffet medtages i pesticidkontrollen.

Venlig hilsen

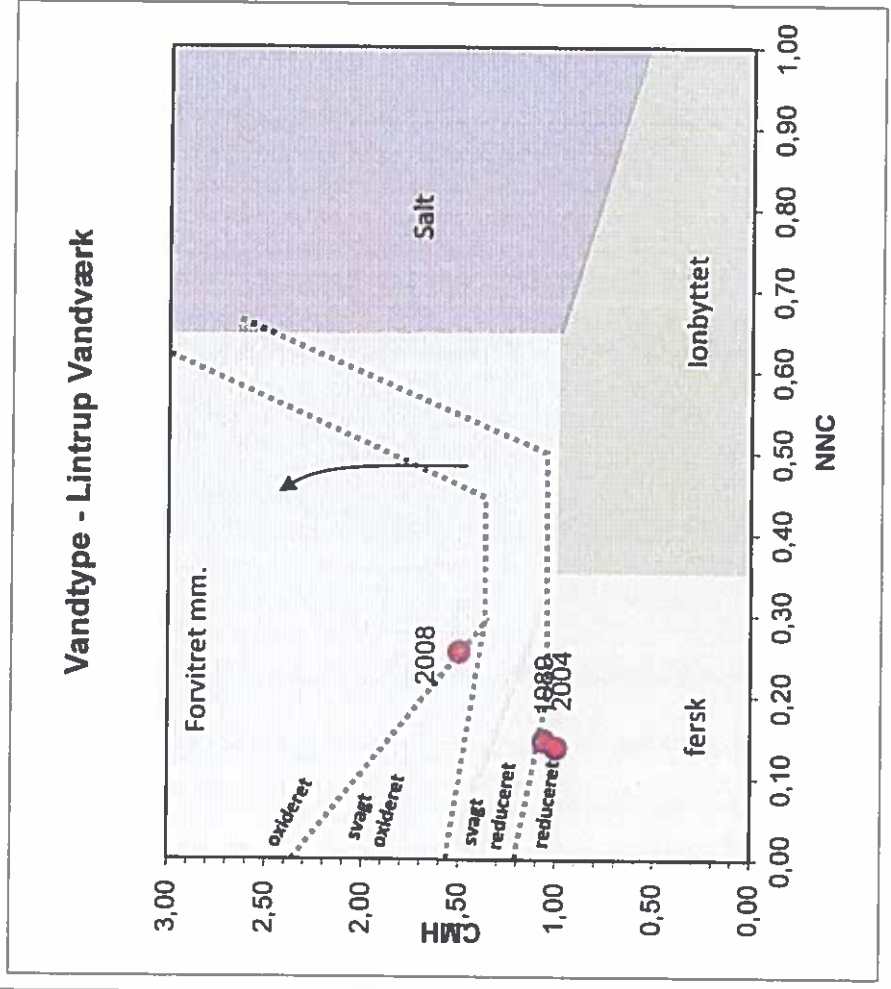
Iben K. Nilsson

Vedlagte bilag:

Boring 132.1790 (Sekær Kildefelt)

Boring DGU nr. 123.868 (Lintrup Vandværk)

Vandværk	Boring	filtersætning	Prøvetaget	Ca	Mg	HCO3	Na	NNC	CMH
	DGU nr	m	dato	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l		
Lintrup w	123.868	65,5-77,5	13-03-1989	56	4,2	180	11	0,15	1,06
			30-11-2004	48	3,4	163	8,8	0,14	1,00
			05-11-2008	33	6,4	88	13	0,26	1,50
			22-10-2012	7,5	4,1	11	18	0,68	3,90

	1989	2012	
Redox			
O2	1	7,5	mg/l
NO3	<2	15	mg/l
NH4	0,09	0,01	mg/l
SO4	8	15	mg/l
CH4			mg/l
Fe	0,78	<0,01	mg/l
Andet			
pH	7,8	5,8	
agg. CO2	<2	17	mg/l
NVOC	1,3	1	mg/l
Ledh.evne	36	18	mS/m
Cl	14	28	mg/l
Bemærkninger	Der er sket en meget hurtig og drastisk forviring af magasinet i løbet af de seneste 10 år. Nitratindholdet er stærkt stigende. Ionbalancen for 2012-analysen passer.		

VESTHIMMERLANDS
KOMMUNE

- lyst til at gøre en forskel

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

mst@mst.dk

Dato: 20 juli 2017

Natur, Miljø og Sekretariat
Frederik IX's Plads 1
9640 Farsø

Sagsnr.:
820-2012-428777
Dokumentnr.:
820-2017-186755

Sagsbehandler:
Bastian Egede Jensen
Telefon: 9966 7108
Mobil:
Mail: beg@vesthimmerland.dk

Høringsvar til udkast til ændring af drikkevandsbekendtgørelsen

J. nr. SVANA-400-00054

Miljøstyrelsen har 24. maj 2017 udsendt høring af udkast til ændring af drikkevandsbekendtgørelsen.

Overordnet set mener vi, at udkastet er dårligt formuleret og svært forståeligt. Der er mange uklare begreber og formuleringer, som er åbne for fortolkning, da de ikke er nærmere defineret. Vi mener derfor, at bekendtgørelsen bør omformuleres i et tydeligere sprog, og indeholde klare definitioner af begreberne. Samtidig bør der også laves en vejledning, der bl.a. indeholder eksempler på udarbejdelse af risikovurderinger og kontrolprogrammer.

I høringsbrevet begrundes I ændringerne i drikkevandsbekendtgørelsen med, at det er en regelforenklings og afregulering. Vi har modsat det indtryk, at reglerne bliver mere kompliceret, og at ændringerne fører til en væsentlig forøget arbejdsbyrde for både kommunerne og mange vandforsyninger, herunder frivillige bestyrelser og mindre erhvervsdrivende.

Ikkrafttrædelse

Den nye bekendtgørelse lægger op til en gennemgribende ændring af nuværende praksis. Den foreslåede ikrafttrædelsesdato 27. oktober 2017 bør udsættes, så der er mulighed for at forberede sig på ændringerne.

Vandforsyningsanlæg omfattet af kontrol - § 1

Med den nye bekendtgørelse er mindre vandforsyningsanlæg, der leverer mindre end 10 m³/dag, ikke længere omfattet af kravet om kontrol, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.

Det betyder, at mange ejendomme med eget vandforsyningsanlæg til brug i husholdningen ikke længere er omfattet af kontrolkravet. Dog vil mange mindre vandforsyningsanlæg stadigvæk være omfattet af kravet, da de anvendes til offentlige/kommercielle formål, f.eks. sommerhuse, udlejningsejendomme, dagplejere og shelterpladser.

Anvendelsen af disse ejendomme ændres løbende, og det bliver derfor en væsentligt administrativ opgave for kommunerne fremover at have overblik over, hvilke vandforsyningsanlæg der er omfattet af kravet om kontrol.

Bortfald af kontrol ved mindre indvindingsanlæg < 10 m³/dag

Vi mener, at det er problematisk, at kravene til drikkevandskvalitet og kontrol heraf bortfalder ved mange mindre vandforsyningsanlæg.

Når der ikke længere er obligatorisk kontrol af vandkvaliteten ved disse ejendomme, forventer vi at mange fremover vil udelade kontrollen. Derved vil de overskridelser af vandkvaliteten, som i dag bliver konstateret, ikke længere blive opdaget. Når der bliver konstateret overskridelser ved frivillige kontroller, har kommunerne heller ikke længere mulighed for at gribe ind, da der ikke længere er krav til drikkevandskvaliteten ved disse vandforsyningsanlæg.

Der er i Vesthimmerlands Kommune ca. 1.600 mindre indvindingsanlæg, hvor der i dag er krav om regelmæssigt kontrol af vandkvaliteten, og der er i 2016 givet omkring 70 kogeambefalinger og påbud om forbedring af vandkvaliteten til en række af disse ejendomme.

Vi frygter derfor, at et væsentligt antal ejendomme fremover vil have forurenede drikkevand, hvilket kan få konsekvenser for folkesundheden. Udover ejendommens ejere vil det også påvirke børn på ejendommen og eventuelle gæster, der uforvarende drikker af vandet.

Øgede kontrolkrav til mindre vandforsyningsanlæg

For vandforsyningsanlæg med en indvinding < 10 m³/dag, hvor der samtidig er offentlig eller kommerciel aktivitet som nævnt ovenfor vil de nye regler medføre en væsentlig forøgelse af kontrolkravene og dermed deres omkostninger. Med den nuværende bekendtgørelse kan disse anlæg i mange tilfælde nøjes med en "Forenklet kontrol" med få analyseparametre, mens de med den nye bekendtgørelse vil være omfattet af den fulde prøvepakke.

Den nye bekendtgørelse giver mulighed for at undtage disse anlæg for analyseparametre, når der først er indsamlet prøver med jævne mellemrum over en 3årig periode, og der er lavet en risikovurdering, jf. bilag 5.

Ændringen vil således resultere i et stort arbejde med at få udtaget de nødvendige prøver hos mange tusinde mindre indvindingsanlæg, og efterfølgende lave risikovurderinger. Dette vil være en væsentlig økonomisk og administrativ byrde for både vandforsyningerne og kommunerne.

Det virker uproportionelt, at en ejendom med eget vandforsyningsanlæg kan være fritaget for alle kontrolkrav, hvis ejeren selv bor der, men skal være omfattet af den fulde prøvepakke, hvis der bor lejere (kommercielt aktivitet).

Vi anbefaler, at disse mindre vandforsyningsanlæg som udgangspunkt skal være omfattet af et kontrolkrav med et reduceret antal parametre, og ikke den fulde prøvepakke.

Reduktion af datagrundlag

Uden vandanalyser fra mindre indvindingsanlæg bliver datagrundlag og dermed overblikket over den generelle vandkvalitet i kommunerne væsentligt reduceret.

Det er et problem i forhold til vandforsyningsplanlægning, når det skal overvejes at etablere forsyningsledninger til nye områder. Det er også et problem i forhold til at vurdere muligheder for at finde rent vand i et område, når der skal laves nye borer.

Udarbejdelse af kontrolprogram og opfølgning

I den nuværende drikkevandsbekendtgørelse bruges en række prøvepakker til at fastlægge kontrolprogrammet for vandforsyningsanlæggene såsom "Begrænset kontrol", "Normal kontrol" m.fl. I den nye bekendtgørelse lægges der op til en væsentligt højere grad af individualisering af kontrolprogrammerne for vandforsyningsanlæggene. Dette giver den fordel, at der ikke undersøges for unødvendige parametre, men samtidig giver det også en større arbejdsbyrde til vandforsyningerne og kommunerne.

Ved udarbejdelsen af kontrolprogrammer skal der fremover laves en risikovurdering og tages stilling til samtlige parametre individuelt i stedet for kun at tage stilling til en samlet pakke, hvilket bliver en væsentligt større opgave.

Vi laver i dag kontrolprogrammer for samtlige almene vandforsyninger i kommunen, og vi forventer ikke at nogle af disse vil påtage sig opgaven fremover, men tværtimod at de vil overlade den til kommunen jf. § 6, stk. 4 i udkastet. Samtidig skal der også udarbejdes kontrolprogrammer for en stor gruppe af de mindre vandforsyningsanlæg med offentlig eller kommerciel aktivitet, som tidligere kun var omfattet af en "Forenklet kontrol". Når kontrolprogrammerne efterfølgende er i brug, og vi modtager kopi af analyseresultaterne, skal det kontrolleres, om der er analyseret for præcist de rigtige parametre.

Samlet vurderer vi, at ændringen medfører en væsentlig øget administrativ opgave for kommunerne.

Det skal i parentes også bemærkes, at det sandsynligvis bliver dyrere at få lavet analyser ved analysefirmaerne, når de ikke længere kan holde sig til standardpakker, men i stedet skal sammensætte prøvepakkerne individuelt.

Vandprøver udtaget ved forbrugers taphane

I den nye bekendtgørelse lægges der op til, at vandprøver fremover skal udtages ved forbrugernes taphaner. Dette er upraktisk i forhold til at opspore eventuelle forureninger. Med det nuværende system udtages de store prøvepakker (udvidet kontrol, kontrol med uorganiske sporelementer og organiske mikroforureninger mv.) ved afgang fra vandværket, hvorved eventuelle overskridelser fra selve grundvandsmagasinet, indvindingsanlægget eller fra vandbehandlingen opdages med det samme. Herudover tages der prøver ved forbrugerne, hvor der kun undersøges for de parametre, hvor der kan være opstået problemer i selve ledningsnettet. Når alle prøver fremover udtages ved forbrugers taphane er det vanskeligere at vurdere, hvor problemet er opstået.

Derudover ser vi ofte, at når der er overskridelser i de nuværende ledningsnettsprøver, så skyldes det problemer med jordledningerne inde på forbrugernes egen grund, og ikke et problem med selve vandforsyningen. Ifølge §§ 3 og 15 i den nye bekendtgørelse påhviler det i disse tilfælde i første omgang

vandforsyningen at dokumentere, at problemet ikke kan henføres til dem. Det fremgår til gengæld ikke, hvordan vandforsyningerne skal dokumentere, at problemet ikke kan henføres til dem. Er det tilstrækkeligt med 1-2 kontrolprøver, og hvem skal dække omkostningerne til disse, vandforsyningen eller forbrugeren?

Usikkerhed om årsagen til forureningen er også et problem, når akut handling er påkrævet f.eks. ved kogeanbefalinger. Det er på den ene side vigtigt at udvise forsigtighed og reagere hurtigt, men en overskridelse inde hos en enkelt forbruger bør heller ikke påvirke samtlige forbrugere hos vandforsyningen. Når prøverne kun tages hos forbrugerne, er der ikke noget sammenligningsgrundlag til at vurdere, om problemet er opstået hos forbrugeren eller vandforsyningen.

Ændring af enheder

I den nye bekendtgørelse ændres flere enheder, herunder $m^3/\text{år}$ til m^3/dag . Disse enheder bruges også i de øvrige retsakter på området og i en række digitale systemer. Det er derfor uhensigtsmæssigt at ændre enhederne, så de ikke længere er umiddelbart sammenlignelige.

Som eksempel kan nævnes at indvindingstilladelser gives i $m^3/\text{år}$, og oppumpede vandmængder indberettes i $m^3/\text{år}$, mens antallet af prøver i den nye bekendtgørelse fastsættes ud fra gennemsnitligt m^3/dag .

Vi vil opfordre til, at der anvendes de samme enheder som i de eksisterende retsakter.

§ 6, stk. 7

Det er meget uklart, hvad der menes med denne paragraf. Vores bedste bud på en tolkning er, at der skal udtages vandprøver ved afgang fra vandforsyningsanlægget, så det kan kontrolleres, om vandkvaliteten ændres sig undervejs i ledningsnettet. Hyppighed og omfang af disse prøver fremgår dog ikke af bekendtgørelsen.

§ 6, stk. 11

Vi læser umiddelbart denne paragraf således, at vandforsyningen løbende skal revurdere deres kontrolprogram. Hvis de vurderer, at der er behov for justering, skal de først have en frist fra kommunen, som de efterfølgende skal overholde. Dette giver ikke mening.

Offentliggørelse af tilsyn med tekniske anlæg

Det fremgår af § 26, stk. 5, at offentliggørelse af tilsynets resultater kan ske udelukkende på kommunens hjemmeside, men det fremgår ikke af bekendtgørelsen eller loven, at der er krav om offentliggørelse. Paragraffen virker derfor overflødig.

Kontrolprogrammets bilag 3

Det fremgår af bilag 3, at inspektioner fremover også kan være en del af et kontrolprogram. Skal dette forstås således, at kommunen i kontrolprogrammet kan stille krav om f.eks. inspektion af rentvandstanke?

Kvalitetskrav bilag 1a-1d

Kvalitetskravet for ammonium er hævet fra 0,05 mg/l i den nuværende bekendtgørelse til 0,5 mg/l i den nye bekendtgørelse. Bemærkning til parameteren er ikke ændret tilsvarende, så vi formoder at det er en tastefejl.

Det fremgår af bemærkningerne til både nitrat og nitrit, at "Det sikres, at koncentrationen af nitrat/50 + koncentrationen af nitrit/3 er mindre end eller lig 1". Vi forstår ikke, hvad der menes med dette.

Kvalitetskravene og kontrol af Hårdhed, Ilt og Kimtal ved 37 °C er blevet fjernet. Vi undrer os over dette, da det er vigtige parametre at kende. F.eks. skal ilt være til stede for at forhindre anaerob bakterievækst, og den bruges samtidig til at vurdere om processen i sandfiltre fungerer korrekt.

Boringskontrol ved mindre almene vandværker

Der er i Vesthimmerlands Kommune et par almene vandværker, hvor indvindingsmængden er under 10 m³/dag. Disse vandværker vil fremover være fritaget for boringskontrol jf. bilag 7, hvilket vi mener er uhensigtsmæssigt. Alle almene vandværker bør være omfattet af kravet om boringskontrol.

Med venlig hilsen

Team Grundvand
Vesthimmerlands Kommune

Miljøstyrelsen

Sagsnr.: 17/15721
Dok.nr.: 101973/17

mst@mst.dk

Afdeling for Byg Land og Miljø

mrk: SVANA-400-00054

Sagsbehandler
Hanne Jørgensen
55 36 24 89
hsj@vordingborg.dk

24. juli 2017

Høringssvar til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandværker

Hermed fremsendes Vordingborg Kommunes høringssvar til udkast til ændring af bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandværker.

Kontrolprogram i almindelighed

Vordingborg Kommune kan anbefale den foreslåede metode med fastlæggelse af kontrolprogrammer, der ud over prøveplaner også omfatter kontrol med hygiejne og anlæg. Programmet skal godkendes af kommunalbestyrelsen og giver hermed kommunalbestyrelsen løbende en mulighed for at følge og sanktionere manglende vedligeholdelse af anlæg og hygiejnetilstanden i vandværkerne.

Det er vores vurdering at disse ændringer vil give kommunen en betydelig større arbejdsopgave med at godkende og udarbejde kontrolprogrammer, og flere udgifter til vandværkerne, der ikke vil give bedre vandkvalitet til forbrugerne.

Det er Vordingborg Kommunes erfaring at vandværkerne ikke har de oplysninger, der skal til for at lave de prøveplaner, der skal indgå i kontrolprogrammet. Nogle vandværker beder deres laboratorie lave prøveplanen, men laboratorierne har heller ikke adgang til alle de nødvendige oplysninger. Kommunerne bruger optegnelser over kortlagte forureninger der indeholder specifikke stoffer, samt viden om indvindingsmagasinet, der er nødvendige for at udarbejde en prøveplan til det enkelte vandværk.

Det foreslås at kommunerne overdrages kompetencen til at udarbejde prøveplaner for vandforsyningerne, efter aftale med det enkelte vandværk eller det lokale vandråd.

Enkeltindvindere

For enkeltindvinderne vil der efter forslaget slet ikke være nogen sikkerhed for vandkvaliteten. Hos en enkeltindvinder kan der komme gæster, børnebørn og måske en hjemmehjælper – disse kan altså risikere at drikke dårligt vand, fordi ejer har fravalgt at lave vandanalyse, eller har fravalgt at orientere om en evt. dårlig vandkvalitet.

En del enkeltindvindere har endvidere den holdning at de jo har drukket dette vand i mange år og ikke har nogen problemer – hvorimod erfaringen siger at gæster, som ikke har opbygget immumforsvar imod de relevante bakterier, lettere vil kunne få maveonde.

Vordingborg Kommune vil anbefale at den eksisterende kontrolordning for private vandforsyninger fortsætter.

Alternativt bør det defineres tydeligt, hvordan reglerne er mht. udlejning af boliger med egen vandforsyning.

Kategorisering af vandværker.

Lovgivningen arbejder med flere kategorier af vandværker f.eks. almene og ikke-almene vandværker (administrative bestemmelser), < eller > 10 m³ pr. dag (kvalitetsmæssige bestemmelser), over og under 3000 m³ pr. år (indvindingsmæssige bestemmelser). Der bør være færre kategorier eller alternativt fastlæggelse af hvilke bestemmelser de enkelte kategorier omfatter.

(Almene vandværker/ 10³m vand pr. døgn

Der er helt generelt behov for en mere klar afgrænsning mellem almene og ikke_almene vandværker og mellem vandværker med over eller under 10 m³/døgn. Så ingen er i tvivl om hvad der gælder for almene vandværker med en meget lille vandmængde eller ikke-almene med en stor vandmængde.

I den sammenhæng er der ligeledes en uhensigtsmæssighed i selve definitionen af alment vandværk, hvor man benytter grænsen på 10 ejendomme, den burde måske snarere være 10 husstande – idet man vel ønsker at skele til hvor mange mennesker der påvirkes. Der findes steder, hvor mange husstande ligger på én ejendom, efterskoler, kaserner, campingpladser eller godser – der kan således være 50-150 personer ved et ikke-almment vandværk.)

Prøvetagningssted

Bekendtgørelsen lægger op til at kontrolanalyser udtages hos forbrugerne.

Udtagning af drikkevandsprøver bør fordeles hos alle forbrugere for at sikre lighed mellem alle forbrugere. Det fremgår ikke om vandværket har ret til at udtage vandprøver hos forbrugerne. I tilfælde af, at vandværket skal have tilladelse til at udtage prøve fra private forbrugere, vil vandværket oftere få afslag, da analysen kan medføre udgifter for grundejeren. Vandværket vil således skulle have bistand fra politiet til at gennemføre en udtagelse af drikkevandskontrollen. Konstatering af dårlig vandkvalitet hos forbrugeren vil medføre at vandværket skal udtage opfølgende analyse for at vise, om forureningen skyldes vandværket eller forbrugers installationer. Dette er et fordyrende og forsinkende led i arbejdet med at genoprette en god drikkevandskvalitet.

Vordingborg Kommune vil anbefale at det eksisterende system med kontrol af drikkevandskvaliteten kontrolleres ved afgang vandværk, og suppleres med stikprøvekontrol hos forbrugerne af parametre, der kan ændre sig i ledningsnettet. Ledningsnetskontrollen kan udvides.

Analyseprogrammer

Der indgår i forslaget ikke analyseprogrammer. Dette vil medføre at prøverne fremover bliver dyrere, da alle prøver bliver individuelle og både vandværket og laboratoriet skal tage stilling til hver enkelt parameter – både ordreafgivelsen og kontrollen af den modtagne analyserapport hos vandværket.

Vordingborg Kommune vil anbefale at der fastlægges et eller flere grundlæggende analyseprogrammer, der suppleres med analyser der afspejler det enkelte vandværks situation. Vordingborg Kommune vil anbefale at de eksisterende analyse programmer overføres til den fremtidige bekendtgørelse.

Indberetning af påbud.

Indberetning af påbud om forbedring af drikkevandskvaliteten hos enkeltejendomme i DIADEM har fungeret en årrække. Systemet fungerer tilfredsstillende og grundejere og ejendomsmæglere har en stor sikkerhed for at oplysningerne om drikkevandsforholdene på den enkelte ejendom er korrekt oplyst.

Det kan derfor heller ikke anbefales at drikkevandskontrollen af vandforsyningsanlæg under 10 m³ pr. dag overgår til en frivillig undersøgelse, da der derfor vil foreligge forældede oplysninger eller slet ikke foreligge oplysninger om drikkevandskvaliteten på ejendommene i kommunen.

Overgangsperiode

Hvis Styrelsen vælger at fastholde forslaget, som det ligger nu, henstiller vi til at der indføres en lang indkøringsperiode, da der skal foretages mange ændringer i lokale og statslige IT-programmer.

Vordingborg Kommunes bemærkninger til udkastets enkelte bestemmelser:

§1 stk. 1: "Vand til husholdningsbrug" går igen fra den gamle bekendtgørelse. Vendingen kan forstås på flere måder når det står alene: 1) Forstås som anvendelse i en husholdning i beboelse eller 2) anvendelse til drikkevand, personlig hygiejne og rengøring også udenfor husholdning, som f.eks. institutioner, campingpladser. Da den gamle bekendtgørelses yderligere definitioner om "erhvervsformål" m.m. ikke overføres, kan der være tvivl om bekendtgørelsen også gælder for institutioner, campingpladser, hoteller, restauranter m.m. udenfor husholdning i almindelig beboelse. Dette bør præciseres.

§1 stk. 1: Indgår "fødevarevirksomheder". "Fødevarevirksomheder" er defineret i vejledning om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg af 25. juni 2014 og defineres: "Ethvert offentligt eller privat foretagende, som med eller uden gevinst for øje udfører en hvilken som helst aktivitet, der indgår som et hvilket som helst led i produktionen, tilvirkningen eller distributionen af fødevarer". Definitionen henviser til EU's fødevarerforordning. Denne definition afføder spørgsmålet om primærproducenter d.v.s. gartnerier, plantager, landbrug (plante- og dyrebrug), biavlere m.m.m. indgår under begrebet "fødevarevirksomheder".

§1 stk. 2: Ordet "tilstræbes" indgår i bestemmelsen. Det fremgår ikke hvem der fastlægger om de faktiske aktiviteter kan betragtes som "tilstræbelse". Er det vandforsyningerne eller tilsynsmyndigheden. Ordet bør udgå af bekendtgørelsen.

Og det der ønskes tilstræbt er "bedst mulig vandkvalitet uanset kvalitetskravene". Det bør fremgå hvad der forstås ved "bedst mulig kvalitet". Begrebet bør fastlægges med værdier for indholdet i drikkevand, som betragtes, som bedst mulig kvalitet sammenholdt med hvilke hensyn "bedst mulig" kvalitet betragtes i forhold til f.eks. drikkevand til befolkningen i almindelighed, produktionsvand, vand til hospitaler m.m. Bedst mulig kvalitet er et relativt begreb, da nogle forbrugere kan ønske en "bedre" eller anden kvalitet af drikkevandet end andre, f.eks. kan virksomheder ønske demineraliseret vand og

vandet vil for dem ikke være af bedst mulige kvalitet i forhold til drikkevandets "bedst mulige" sammensætning til drikkevand til befolkningen i almindelighed.

§3 stk. 2: Indeholder begrebet "der kan henføres til vandforsyningen". Begrebet bør præciseres, da en forurening i grundvandet, der medfører forringet drikkevandskvalitet, ikke umiddelbart er et forhold der kan henføres til vandforsyningen.

Det kan antages at begrebet er møntet på situationen hvor vandværket leverer tilfredsstillende kvalitet af drikkevand til en husstand, men at vandet forurenes i husstandens installationer f.eks. legionella tilfælde. Det ses ikke at denne situation er forskellig fra at vandværket leverer vand fra en kildeplads med god grundvandskvalitet, som vandværket kan behandle til drikkevandskvalitet, og kildepladsen bliver forurennet til en kvalitet, der ikke kan behandles af vandværket (f.eks. pesticider, arsen, fluorid og andre stoffer) og derfor ikke leverer vand af drikkevandskvalitet, hvilket kan betragtes som en situation hvor forureningen ikke "kan henføres til vandforsyningen".

§3 stk. 3: I bestemmelsen indgår begrebet "offentligheden". Begrebet bør præciseres. Begrebet offentligheden kan fortolkes på flere måder f.eks. at der leveres vand til et større antal mennesker. Eller at der leveres vand til mennesker der ikke har mulighed for indflydelse på vandkvaliteten. Eller, som det populært beskrives, "der hvor posten kommer".

§3 stk. 3: Princippet om at alle prøver skal tages på ledningsnettet, vil betyde at mange vandværker vil få større udgifter til omprøver, fordi der er forhold på ejendommen der ikke er i orden, men som vandforsyningen ikke har ansvar for, som beskrevet ovenfor.

§4 stk. 3: Bestemmelsen beskriver at fødevarer virkninger for animalske fødevarer alene har krav om "rent vand". Bestemmelsen bør ikke bestå af en henvisning til en forordning, men definere hvilke virkninger det drejer sig om og hvad kravene er til "rent vand".

§5 stk. 4: Beskriver om anvendelse af regnvand, at ejeren af en ejendom skal kunne dokumentere opretholdelsen af drikkevandskvalitet i taphaner og at installationerne er egnede til lavt vandforbrug. Første del bør ikke indgå, da det ikke er relevant, da en overholdelse af rørcenteranvisningen vil sikre at taphaner til drikkevand har drikkevandskvalitet og en overtrædelse af dette kan håndhæves via stk. 2. Sekundært fremgår det ikke hvornår, hvor ofte og hvordan ejeren skal dokumentere kravet.

At dokumentere egnethed til lavt vandforbrug bør defineres nærmere. Vordingborg Kommune har mange eksempler på lavt vandforbrug, både sommerhuse, men også ejendomme med enlige ældre mennesker, der anvender vand, der kan karakteriseres som "lavt forbrug".

§ 6 stk. 1: Bestemmelsen om kontrolprogrammet indeholder sætningen: "før det enten skal opdateres eller godkendes uden ændringer". Sætningen bør udgå, da den giver sig selv og skaber unødigt mulighed for fortolkning, da ordet "opdatere" kan forstås, som en tal- og mængdemæssig opdatering uden en vurdering af den enkelte sag, hvilket ikke er i overensstemmelse med forvaltningsloven. Anbefalingen om revurdering, opdatering eller ingen ændring kan indgå i vejledningen til bekendtgørelsen.

§6 stk. 5 - 4): Det fremgår ikke tydeligt af bekendtgørelsen om vandværker skal undersøge for radioaktivitet. Denne paragraf antyder at emnet skal indgå i vandværkets kontrolprogram, hvorimod bilag 1b beskriver at analyserne skal foretages på "nationale stationer".

§6 stk. 7: Bestemmelsen bærer præg af en formålsparagraf og bør placeres som stk. 1 eller 2. I bestemmelsen indgår "foranstaltninger til begrænsning af risiciene for menneskers sundhed". Det bør præciseres hvad der forstås ved "foranstaltninger". Det er således ikke umiddelbart klart om f.eks. etablering og vedligeholdelse af en forsyningsledning indgår i begrebet "foranstaltning".

§6 stk. 11 og 12: Der bør indgå en bestemmelse om hvornår vandforsyningen første gang skal udarbejde et kontrolprogram, da de tidligere prøveplaner ikke har det fulde kontrolprogram indhold. Straffebestemmelsen i § 32 indeholder heller ikke sanktioner for udarbejdelsen af kontrolprogram, men kun udførelsen.

Kommunalbestyrelsen skal fastsætte en frist når vandforsyningen vurderer at en opdatering er nødvendig. Kommunalbestyrelsen kan ikke fastlægge en frist før vandforsyningen orienterer kommunalbestyrelsen om deres vurderinger, hvilket der bør indsættes en bestemmelse om.

§ 6 stk. 13: Her fremgår det at kommunalbestyrelsen "opdaterer" kontrolprogrammet, hvis vandforsyningen ikke overholder den fastsatte frist. Det bør præciseres om kommunalbestyrelsen "kan" eller "skal" foretage opdateringen af kontrolprogrammet.

§10: Fastlægger at kommunalbestyrelsen skal oplyse forbrugerne at små vandforsyninger <10 m³ pr. dag ikke er omfattet af offentlig kontrol. Oplysningspligten bør henlægges til ejerne af vandforsyningerne, da det er vandforsyningerne der ved hvilke forbrugere, lejere, lånere og fritidsbrugere, der forbruger vand fra vandforsyningen. Sekundært bør oplysningspligten henlægges til tilsynsmyndigheden, da tilsynsmyndigheden har optegnelser over hvilke vandforsyninger der er omfattet af den offentlige kontrol. Oplysningen bør kunne orienteres på myndighedens hjemmeside, alternativt via registre over ejendomme, som f.eks. BBR.

§10 stk. 2: Det bør fremgå at prøver udtaget frivilligt, skal sendes til kommunen og at kommunen skal sikre at drikkevandskvaliteten genoprettes, hvis der konstateres overtrædelser af drikkevandskravene.

§11: Bestemmelsen beskriver at vandforsyningen skal henvise forbrugere ved potentiel sundhedsfarlig vandkvalitet til kommunen "med henblik på at få passende vejledning om at sikre sig sundt og rent drikkevand". Kommunalbestyrelsen kan i det tilfælde vejlede om lovgivningens regler og f.eks. anbefale kogning af vandet i tilfælde af bakteriologiske forureninger og forbud mod anvendelsen af vandet i andre situationer. Kommunalbestyrelsen kan ikke vejlede om konkrete fysiske tiltag til forbedring af vandkvaliteten. Vejledningspligten bør udgå.

§13 stk 1: Det fremgår ikke klart, hvilke tilfælde der tænkes på.

§17 stk. 9: Henviser til stk. 9. Samme henvisning indgår i stk. 10.

§ 17 stk. 10; Bestemmer at der iværksættes anvendelsesbegrænsninger efter retningslinjer udarbejdet efter drøftelse. Det fremgår ikke hvem der udarbejder disse retningslinjer eller hvornår disse skal udarbejdes.

§ 18 stk. 2: Der henvises til bemærkningerne til §10.

§18 stk. 2: Det er ikke Vordingborg Kommunes opfattelse at der bør gives dispensationer fra drikkevandskvaliteten der indebærer "en særlig risiko".

§19 stk. 10: Se bemærkning til §10.

§25 stk. 1: Det foreslås tilføjet at vandforsyningen også skal indtaste pejlingerne i et digitalt system, hvis kommunen stiller et sådant til rådighed.

§28 stk. 2: Bestemmer at tilsynsmyndighedens afgørelser efter §6, stk. 5-7 skal indberettes. Bestemmelserne i §6 stk. 5-7 omfatter ikke afgørelser.

Bilag 1a: Bilaget bør indeholde kravværdier i samme størrelsesforhold f.eks. mg/l. Parameteren ilt bør ikke udgå, da parameteren er væsentlig i forbindelse med vurdering af sundhedsrisikoen af ammonium/nitrat/nitrit. Det kan derudover ikke anbefales at udtage de tidligere hovedbestandelsparametre: Metan, svovlbrinte, CO₂, inddampningsrest, kalium, bicarbonat, fosfor og klor af hensyn til kontinuitetens indflydelse på den sundhedsmæssige vurdering. Dette gælder også de uorganiske sporstoffer på bilag 1b: Barium, beryllium, styreflygtig cyanid, strontium, lithium og molybdæn.

Bilag 1c: Benzen indføres som indikator for olie- og benzinprodukter. Parameteren bør suppleres, da benzen er let flygtig og kan medføre at ældre olieforureninger overses.
Bilag 1d: Vordingborg Kommune kan ikke anbefale at kim 37 udgår, da parameteren er indikator for sygdomsfremkaldende bakterier.

Bilag 3: Her indgår i punkt b) frasen at vandet er "sundt og rent". Sætningen bør ændres til: "b) efterprøve at vandet overholder de fastsatte krav på aftapningsstedet".

Desinfektion:

Desinfektion indgår flere steder i bekendtgørelsen. Desinfektion har ikke og bør ikke have en udbredt anvendelse og bør ikke indgå, som et forhold med særlige bestemmelser, men reguleres under de almindelige bestemmelser.

Bilag 4: I indledningen indgår ordet "indenlandske". Det må være en overførselsfejl fra direktivet. Alternativt bør ordets betydning forklares nærmere.

Bilag 5: Det bør fastlægges hvilke principper og hvilke internationale standarder en risikoanalyse kan bygge på.

Bilag 6: Her hedder det at " Prøven bør udtages, så den repræsenterer ...". Prøven *bør* ikke kun repræsentere, men *skal* repræsentere kvaliteten af vandet der forbruges på stedet.

Bilag 7: Vordingborg Kommune vil på det stærkeste anbefale at parametrene bikarbonat, calcium og magnesium fortsat indgår i boringskontrollen, da de er essentielle for vurderingen af grundvandskvalitet og tilstand, herunder beskyttelsen af grundvandet.

Desuden bør de øvrige udgåede parametre indgå af hensyn til kontinuiteten af de indsamlede oplysninger om grundvandets tilstand.

Afsluttende kan vi oplyse, at vi er orienteret om KL's høringssvar af 30 juni 2017, Roskilde kommunes høringssvar af 21. juni 2017 og Hedensted Kommunes høringssvar af 6. juli 2017.

Vi kan støtte høringssvarene, særligt i forbindelse med deres overvejelser om forringelse af drikkevandskontrollen hos enkelthusstande, hvor Vordingborg Kommune også oplever, at over halvdelen af de kontrollerede vandforsyninger ikke overholder kvalitetskravene.

Har Styrelsen spørgsmål til høringssvaret, er I velkomne til at ringe eller maile til undertegnede.

Venlig hilsen

Vandgruppen i
Vordingborg Kommune

Hanne Jørgensen
hsj@vordingborg.dk
55 36 24 89

Jane M. Andersen
jmsa@vordingborg.dk
55 36 24 88

Erik Rasmussen
erra@vordingborg.dk
55 36 24 86